

Tuzla işçisi kararını verdi

Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'nin 27. Genel Kurulu yapıldı. Tuzla delegeleri ezici çoğunlukla Devrimci Demokratik Sendikal Birlik güzergahında yola devam etti.

22 Şubat 2004 tarihinde saat 10:30'da İçmeler Düğün Salonu'nda başlayan Olağan Genel Kurul'a damgasını vuran ve büyük oranda hissedilen sınıf sendikacılığı anlayışının kitleler üzerindeki etkisi ve coşkuydu. Bu coşkuyu kabullenemeyenlerin yaptıkları saldırı-

rın tümü Genel Kurul'un sonucunda işçiler tarafından yanıtlandı. İşçi sınıfı mücadelesi açısından önemli bir mevzi olan Tuzla işçisinin yaptığı bu tercih önümüzdeki dönem yürütülecek mücadelede önemli kazanımların sağlanmasının da habercisidir. Bu kazanımı, bedel ödenerek yaratılan değer ve direnişlerin bir sonucu olarak da değerlendirilmesi gerekir.

Önümüzdeki dönem daha da yoğunlaşacak olan saldırılara karşı Tuzla işçisi Kongre'den aldığı güçle mücadelesini

aynı kararlılık ve azimle sürdürecektir. Sadece işçi sınıfına yönelik saldırılar değil toplumun tüm kesimlerine yönelik yapılan saldırılarda Tuzla işçisi üretimden gelen gücünü kullanarak işçi sınıfının mücadelesindeki önemli yerini koruyacaktır.

Bu anlayışı benimseyerek Kongre'de doğru bir seçimle ve doğru listeyle işçi sınıfının karşısına çıkanlar bu güveni ve kazanımı en iyi biçimde değerlendirerek kendini gösterecektir. *Sayfa 5*

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

işçi-köylü

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-5

29

*Yıl:2 *27 Şubat-11 Mart 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

Özelleştirme, Kamu Reformu Aldatmacasına Karşı HALK KAZANACAK

SÜREÇ SALDIRI VE DİRENİŞLERLE YOĞUNLAŞACAK

✓ Hareketli günlerin yaşanacağı bir süreç girerken emperyalizm icazetli ülkemiz egemen sınıfları da halka yönelik saldırılarını her alanda yoğunlaştırmakta. Kamu Yönetimi Temel Kanunu ile başlatılan meclisteki "yasalaştırma" saldırıları furyası, bir başka cepheden TÜPRAŞ özelleştirmesi ile sürdürülmekte, yerel seçim kampanyaları start almakta, bu Uzan'lara yönelik gövde gösterileri ve teşhir propagandaları ile Kıbrıs'ta zafere/çözüm manşetleri eşliğinde, envai çeşit medya gürtlütüsünün boğuntusu ile birlikte yedirilmeye çalışılmaktadır.

HALKLAR EMPERYALİZMİN PLANINI BOZACAK TEK GÜÇTÜR

✓ AKP işte böylesi bir performans ve tabloyla 28 Mart seçimlerine girecektir. 16 aylık bilançosu hayli ağır olduğu gibi bundan sonrası daha da vahim olacağını tahmin etmek hiç de zor değildir. Kaldı ki Ortadoğu'da üstlenilecek rol nedeniyle yaşanılacak savaş/çatışma/işgal vb. diğer başka gelişmeler bu durumu çok daha ağırlaştıracaktır. Bütün bunların engellenebilmesi sadece Türkiye halkı için değil bölge halkları açısından da önem taşımaktadır. Bu, aynı zamanda ABD emperyalizminin hesaplarının bozulması bakımından Irak direnişine destek köprüsü oluşturacaktır.

SOMUT SORUNLARLA BİRLEŞTİREREK ANTI-EMPERYALİST MÜCADELEYİ YÜKSELT

✓ Bu durumun artarak, çeşitlenerek Haziran'da yapılacak İstanbul'daki Bush'lu NATO zirvesine kadar uzanacağı beklenmelidir. Bu süreç ayrıca bizler açısından önemi tarihsel günleri de barındırmaktadır. **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, 12 ve 16 Mart**'ın yıl dönümleri, **20 Mart ve 21 Mart** bu

ay içerisinde bizler açısından önemli ve yüklenilerek alanlarda sahiplenilmesi gereken tarihlere dir. Mart ayının taşıdığı bu özel günlerin tümünde emperyalist saldırı durganlığı merkez almak ve bu merkezi kitlelerin somut sorunları ile birlikte işlemek belirleyici önemdedir.

İbrahim Doğangül

SÖYLEŞİ

Biz 99 seçimlerinde de 3 Kasım seçimlerinde de sendika olarak şunu yaptık. Bir sendikanın politik bir duruşu olmalı, bunu da bir şekilde aktarmalıdır. "Benim sendikam bu seçimlerde ne yapmamı istiyor" diye düşünmelidir. Böyle bir yaklaşımımız oldu bizim. Bunu yazılı halde de parti adı vermeden sunduk. Siyasal tercihimizi kullanırken parti

programına, uygulamalarına, partiyi kuruların arkasında hangi güçlerin olduğuna dikkat edin. Somut öneriler de sunduk. Örneğin "IMF politikalarına partinizin bakışı nedir?" diye sorun dedik. Mesela "ABD ile ilişkiler nasıl olmalıdır", "özelleştirmeye sizin partiniz nasıl bakıyor", "Gelir dağılımındaki adeletsizliği nasıl düzelteceksiniz" diye sorun dedik.

Sayfa 14

İşçi-köylü'den

YARININ İLERİ HAMLELERİNİ
BUGÜNKÜ ADIMLARIMIZLA
HAZIRLAYALIM

Sayfa 30

8. Yılında Şan Olsun Nepal Halk Savaşına!

13 Şubat 1996 günü, başta Nepal işçi sınıfı ve ezilen halkı olmak üzere, enternasyonal proletarya ve dünya halkları için tarihi bir gündür. Çünkü 13 Şubat'ta işçi sınıfı bilimi Marksizm-Leninizm-Maoizm'in rehberliğinde Nepal'de devrim mücadelesine önderlik eden Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in tarihsel önemi büyük Halk Savaşını başlattığı gündür. Bu tarihi çıkış en başta mazlum Nepal halkını kurtuluş yolundan ederek gerici düzene hapseden parlamenterist, reformist, revizyonist ve her türden oportünist teori ve pratiklere, düzen içi arayışlara büyük darbeler vurdu.

Halk Savaşının bu tarihi çıkışından sonra mazlum Nepal halkı, öncüsü NKP(Maoist) önderliğinde yiğitçe bir mücadele vererek büyük ilerleme katetti. Ve çok doğal olarak bu örnek mücadelesiyle dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarının desteğini, büyük sempatisini kazandı. NKP(Maoist) bu çetin savaşta onlarca kadro ve üyesini, yüzlerce militan ve taraftarını şehit verdi ama, ülkenin büyük bölümünde kızıl siyasi üsler kurarak stratejik hedefine emin adımlarla yürümektedir.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ın-

da halk savaşı mücadelesine önderlik eden TKP/ML, Nepal halk savaşının bu tarihi atılımın 8. yılını "mücadeleniz mücadelemizdir" enternasyonalist bilinciyle selamlamakta; emperyalizme, feodalizme, komprador kapitalizme ve her türden gericiliğe karşı yürütülen devrim mücadelesinde NKP(Maoist) ile omuz omuza olduğunu ve proletarya enternasyonalizmi temelinde her çeşit dayanışma içerisinde olduğunu bir kez daha yenilemektedir.

Nepal halk savaşı gelişimine koşut olarak başta ABD olmak üzere, tüm emperyalist güçlerin, onların iş-birlikçisi ve uşaklarının nefretini kazanırken, dünya işçi sınıfı, ezilen halkları ve ezilen ulusların ise haklı desteğini almıştır. Nepal halk savaşı bilim dünyaya gericiliğine karşı özellikle yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerde kurtuluşun yolunu göstermiştir. MLM bilimi rehberliğinde mücadele edildiğinde, onun ideolojik silahlarıyla donandığında, komünist parti önderliğinde halkların gücünün nelere kadir olduğunu bir kez daha dosta-düşmana göstermiştir.

Nepal halkı kendisini özgürlüğe

taşıyan bu çetin savaşta büyük bedeller ödedi, yüzlerce evladını kaybetti, emperyalizmin sadık uşaklarından olmadık zulüm ve işkence gördü ama sınıf kavgasından asla yılmadı. Çok yönlü gerici propagandalara rağmen öncüsü NKP(Maoist)'ten kopmadı. Dahası O'nun önderliğinde daha önce sadece Everest tepesiyle tanınan bu küçük ülkeyi dünyaya, emperyalizme ve uşaklarına karşı verdikleri büyük mücadeleyle meydan okumalarıyla, dünyanın doruğu olan Everest zirvesine, nihai olarak tüm insanlığın kurtuluşunu simgeleyen kızıl bayrağı dikmeleriyle tanındı.

Ve dünyanın doruğu olan bu ülkenin büyük bölümünde bugün, NKP(Maoist) önderliğindeki Birleşik Devrimci Halk Konseyinin demokratik iktidarı var. Bu devrimci-demokratik iktidar Nepal sömürülen ve ezilenlerinin olduğu kadar, dünya sömürülen ve ezilenlerin de iktidarındır. Üstelik bu iktidar sadece devrimci-demokratik değil, aynı zamanda Marksizm-Leninizm-Maoizm rehberliğinde sınıfsız-sömürsüz bir toplum olan Komünizmi hedeflediği ve o güzergaha kilitlendiği içinde özel olarak biz ko-

münistlerin iktidarındır.

Dolayısıyla Nepal halk savaşına, devrim mücadelesine yönelen her saldırı dünyanın tüm işçilerine, emekçilerine ve ezilenlerine yönelmiş demektir. İşte TKP/ML olarak, Nepal halk savaşının 8. yılını bu bilinçle selamlıyoruz. Ve bu bilinçle yiğit Nepal halkına, NKP(Maoist)'in kadro ve üyelerine, Halk Kurtuluş Ordusunun askeri kadro ve savaşçılara, Birleşik Devrimci Halk Konseyi'nin tüm aktivistlerine ve faşizmin hapishanelerinde tutsak edilen ileri kadro ve militanlarına kızıl selamlarımızı yoluyoruz.

Şan olsun Nepal Halk Savaşının 8. yıldönümüne!

Şan olsun Nepal Komünist Partisi (Maoist)'e!

Şan olsun Nepal Halk Kurtuluş Ordusuna!

Şan olsun Nepal Birleşik Devrimci Halk Konseyine!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

TKP/ML

Enternasyonal Büro

Şubat 2004

Nepal'de Halk Savaşının 8. Yıldönümü

Nepal komünist Partisi (Maoist) önderliğinde yürütülen halk savaşının 8. yılı vesilesiyle Almanya'nın Frankfurt kentinde düzenlenen kutlamada, Nepalli Maoistlerin önderliğinde kızıl siyasi iktidarın kurulmasını; Proletarya Partisi taraftarları ve diğer uluslardan devrimciler enternasyonalist dayanışma coşkusuyla selamladılar. Nepal Dayanışma Forumu tarafından düzenlenen kutlamaya, Dünya Halkları Direniş Hareketi, Afganistan'dan Birleşik Anti-Emperyalist ve Anti-Gerici Cephe ve Demokratik Halklar Konfederasyonu mesajlarını sundular. Kısa bir müzik dinletisinden sonra; Proletarya Partisi Enternasyonal Büro adına, başta Nepal Komünist Partisi (Maoist), direnen Nepal halkı ve savaşçılarının zaferini sunduğu mesaj ile selamladı. Mesajda şu görüşlere yer verildi.

"13 Şubat 1996 günü, başta Nepal işçi sınıfı ve ezilen halkı olmak üzere, enternasyonal proletarya ve dünya halkları için tarihi bir gündür. Çünkü 13 Şubat'ta işçi sınıfı bilimi Marksizm-Leninizm-Maoizmin rehberliğinde Nepal'de devrim mücadelesine önderlik eden Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in tarihsel

önemi büyük Halk Savaşını başlattığı gündür. Bu tarihi çıkış en başta mazlum Nepal halkını kurtuluş yolundan ederek gerici düzene hapseden parlamenterist, reformist, revizyonist ve her türden oportünist teori ve pratiklere, düzen içi arayışlara büyük darbeler vurdu.

Halk Savaşının bu tarihi çıkışından sonra mazlum Nepal halkı, öncüsü NKP(Maoist) önderliğinde yiğitçe bir mücadele vererek büyük ilerleme katetti. Ve çok doğal olarak bu örnek mücadelesiyle dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarının desteğini, büyük sempatisini kazandı. NKP(Maoist) bu çetin savaşta onlarca kadro ve üyesini, yüzlerce militan ve taraftarını şehit verdi ama, ülkenin büyük bölümünde kızıl siyasi üsler kurarak stratejik hedefine emin adımlarla yürümektedir.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında halk savaşı mücadelesine önderlik eden TKP/ML, Nepal halk savaşının bu tarihi atılımın 8. yılını "mücadeleniz mücadelemizdir" enternasyonalist bilinciyle selamlamakta; emperyalizme, feodalizme, komprador kapitalizme ve her türden gericiliğe karşı yürütülen devrim mücade-

lesinde NKP(Maoist) ile omuz omuza olduğunu ve proletarya enternasyonalizmi temelinde her çeşit dayanışma içerisinde olduğunu bir kez daha yenilemektedir.

Nepal halk savaşı gelişimine koşut olarak başta ABD olmak üzere, tüm emperyalist güçlerin, onların iş-birlikçisi ve uşaklarının nefretini kazanırken, dünya işçi sınıfı, ezilen halkları ve ezilen ulusların ise haklı desteğini almıştır. Nepal halk savaşı bilim dünyaya gericiliğine karşı özellikle yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerde kurtuluşun yolunu göstermiştir. MLM bilimi rehberliğinde mücadele edildiğinde, onun ideolojik silahlarıyla donandığında, komünist parti önderliğinde halkların gücünün nelere kadir olduğunu bir kez daha dosta-düşmana göstermiştir.

Nepal halkı kendisini özgürlüğe taşıyan bu çetin savaşta büyük bedeller ödedi, yüzlerce evladını kaybetti, emperyalizmin sadık uşaklarından olmadık zulüm ve işkence gördü ama sınıf kavgasından asla yılmadı. Çok yönlü gerici propagandalara rağmen öncüsü NKP(Maoist)'ten kopmadı. Dahası O'nun önderliğinde daha önce sadece

Everest tepesiyle tanınan bu küçük ülkeyi dünyaya, emperyalizme ve uşaklarına karşı verdikleri büyük mücadeleyle meydan okumalarıyla, dünyanın doruğu olan Everest zirvesine, nihai olarak tüm insanlığın kurtuluşunu simgeleyen kızıl bayrağı dikmeleriyle tanındı.

...

Dolayısıyla Nepal halk savaşına, devrim mücadelesine yönelen her saldırı dünyanın tüm işçilerine, emekçilerine ve ezilenlerine yönelmiş demektir. İşte TKP/ML olarak, Nepal halk savaşının 8. yılını bu bilinçle selamlıyoruz. Ve bu bilinçle yiğit Nepal halkına, NKP(Maoist)'in kadro ve üyelerine, Halk Kurtuluş Ordusunun askeri kadro ve savaşçılara, Birleşik Devrimci Halk Konseyi'nin tüm aktivistlerine ve faşizmin hapishanelerinde tutsak edilen kadro ve militanlarına kızıl selamlarımızı yoluyoruz."

İlk bölümde Nepal'deki Halk savaşının 8 yıllık sürecini anlatan dia gösterimi kitle tarafından alkışlarla karşılandı. Soru cevap bölümüyle devam eden kutlama tekrardan bir müzik dinletisi ile sona erdi.

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları

Sema Gül
Euro Hesabı
Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası
Laleli Şubesi: 3474/63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Sınıfsal Bakış

HAKİM SINIF PARTİLERİNE, FAŞİZMİN ELİ KANLI TEMSİLCİLERİNE OY YOK! GÖSTERDİĞİMİZ VEYA ONAYLADIĞIMIZ DEVRİMCİ, DEMOKRAT, YURTSEVER ADAYLARI DESTEKLEYELİM!

Kurtuluşumuz; seçimlerde değil, Demokratik Halk Devrimindedir!

Aday listelerinin de kesinleştirilmesi anlamında seçimlere bir ay kala son düzlüğe girilmiş bulunmaktadır. Geçmiştekilerle kıyaslandığında olağanüstü sayılabilecek pek fazla bir şey yaşanmazken, dönemin kendine özgü açılımları önümüzdeki sürece ilişkin **önemli ipuçlarını** şimdiden sunmaya başlamıştır. Bunlar, hem devrim hem de karşı-devrim cephesinde aynı hızla yaşanmaktadır.

AKP iktidarı, 1 yılı aşkın dönemi diğer hakim sınıf partileri ile arasındaki mesafeyi esasta koruyarak hatta daha da **açarak** geçirmeyi başarmıştır. Bunun ne oranda kendisinin başarısı olduğu ayrı bir değerlendirme konusudur. Halk muhalefeti de **“savaş karşıtı”** yükselen ivmenin ötesine geçmeyen bir seviyede kaldığı için ciddi bir potansiyel olarak kendisini hissettirememiştir.

Bu bağlamda, 3 Kasım’da sandık başına gitmeyenlerle gidip de geçerli oy kullanmayan kesimin, özellikle de **“reformist”** lere giden oylarla birlikte iktidar partisini **aşan** orandaki ağırlığının potansiyel etkinliğini değerlendirecek olursak; devam eden süreçte, Irak’a saldırı ve işgalden ülkedeki çalışma yaşamında temel haklara (İş Yasası, KYTK), özelleştirmelere yönelik **çok kapsamlı adım ve saldırılara karşı**, halkın başta işçi sınıfı olmak üzere diğer emekçi kesimlerinin, 20 Mart ‘03 Ankara (tezkere) mitingi ve kamu emekçilerinin (KESK,SES) gösteri ve direnişleri gibi etkili/kitle-sel eylemleri dahi **sınırlı** sayıda gerçekleştirilebilmiştir.

Burada, objektif şartlar alabildiğine **kısırtıcı fırsatları** peşpeşe sunmakta iken, bunu bilinçli olarak ıskalanlar, kitleleri düzenin çamuru içinde debelenmeye mahkum edenler, daha kötüsü hakim sınıfların yeni projelerine kurban edenler **önemli roller** üstlendiler. Komünistlerin, kendi örgütsel süreçleri açısından kat ettikleri aşamanın ve attıkları adımların **önemi ve değeri** bir yana, sözünü ettiğimiz aşamada sınıf mücadelesine **ciddi anlamda** bir müdahaleleri olmadı. Devrimci yapı ve grupların çalışma ve çabaları ise sınırlı kaldı. Genelde gerici ve reformistlerin etkisi altında bulunan sendika, meslek örgütü, demokratik kitle örgütü vb. kuruluşlar, koordinasyon tipi platformlar aracılığıyla zorlandysa da **çok fazla** etkili olamadılar.

28 Mart’a doğru yol alırken, yerel seçimlere ilişkin saptanan çok çeşitli

siyasal çevrelere ilişkin politikalar, aslında hepsinin geldiği son noktanın **fotoğrafını** yansıtmaktadır. Biraz önce özetlemeye çalıştığımız 3 Kasım sonrası süreç, bu resmin sadece **biraz daha** netleşmesini sağlamıştır. Yani hiçbir politik oluşum bugünkü noktaya birden bire gelmemiştir. Aynı şekilde yarınki muhtemel konumlanışının işaretlerini de **bugünden** vermektedir. Ancak bu durum şüphesiz mutlak olmayıp bir dizi faktöre bağlı olarak belli değişimler gösterebilecektir. Nitekim sınıf mücadelesi, proletaryaya, tarihi **“iradi müdahale”** rolünü tam da bu nedenle vermektedir.

Sorun aslında yalın bir biçimde **“iktidar”** sorunudur. Bu, biz dahil istisnasız bütün çevreler için böyledir. Bilumum reformist ve revizyonistler, parlamento/genel seçimler yoluyla merkezi iktidarın elde edilebileceği, belediyeleri kazanarak da yerel iktidarlar kurulabileceği vb. yalanlarıyla kitleleri kandırmaya çalışıyorlar. Onlar, iktidarı, yani güç kullanmayı ancak **icazete** ve sistemin **çizdiği** sınırlara bağlı olarak hareket etme olarak algılıyorlar. Tıpkı düzenin diğer partileri gibi. Bu yüzden de sisteme entegre olarak yaşam şansı bulmayı tercih etmek durumundadırlar. Oyunu kurallarıyla oynamak, oyuna onay vermek, iyi birer oyuncu olmak zorundadırlar.

Bunların büyük bölümü, 1980’ e kadar bu devlete faşist diyor, devrimden bahsediyorlardı. Üstelik 12 Eylül ile birlikte tespitlerinin isabetliliğini **“bizzat”** test etme fırsatını da buldular. Ama işte ne olduysa ondan sonra oldu ve bu devletin **“yıkılmaz”, “yenilemez”** olduğu **“bilinç sıçraması”**, 1990’ların müthiş **“uyanış”**ı (Berlin Duvarı) ile birlikte **“devlet ve devrim”**i nostaljik kıldı. Bunlara çok daha çaplı bir savaş pratiğinin **“özne”**leri, müthiş bir geri dönüşle ve hayli ağırlıklı bir potansiyelle eklendiler. Sorun nitelikten niceliğe kayınca ortadan önce **“ilkeler”** kaybolmak zorundadır. Seçimler başlıca yöntem, oy esas araç olunca hareket tarzı bellidir. O zaman ittifak politikaları, hesaplar tam da 3 Kasım’da olduğu gibi, şimdi yapıldığı gibi gerçekleştirilir.

Komünistlerin **esas derdi ve hedefi** reformist güçler ve onların oluşturdukları ittifaklar değildir. Onların teşhirini yapmayı ihmal etmemekle beraber, biz her zaman için demokratik halk devriminin esas hedeflerine

yönelme çizgisinden sapmamaya özen göstermeliyiz. Yerel seçimlerle ilgili yürüteceğimiz çalışmalarda, her ne kadar önümüze halk saflarında bir dizi gücü barındırdığı için yakın ilişki anlamında bu ittifaka dair sorunlar getirilmekteyse de, biz bunu **asla** bü-yütmek zorundayız. Seçim çalışmalarında, ajitasyon ve propaganda faaliyetimizin son derece **sınırlı** bir biçimde bu kesimlere yönelmesi gerekmektedir. (Bu durum, aday çıkardığımız veya desteklediğimiz adayın farklı olduğu yerlerde değişiklik arz edebilir.)

Yerel seçimlere ilişkin genel politikamızı ve taktiklerimizi açıkladığımız yazımızda bazı hususlarda daha sonra açılımlarda bulunacağımızdan söz etmiştik. Bu yazımızda bunları yaparken, aynı zamanda takip eden günlerde meydana gelen kimi gelişmelere ilişkin bazı değinilerde bulunacağız.

YEREL SEÇİMLER YEREL İKTİDAR SEÇİMLERİ DEĞİLDİR!

Bu demagojiyi bilerek ya da bil-meyerek yapanlar var. İsimlerini vererek burada polemige girmek istemiyoruz. Ama yeri geldiğinde, sayfalarımız uygun olduğunda onu da yapacağız. Şu kadarını söyleyelim, DEHAP başkanı Tuncer Bakırhan gibilerinin **“yerelde iktidarlaşma”** gibi sözlerini ciddiye almak, kendisine dahi haksızlık olur. Şunun altını bir kere daha çizmemiz gerekiyor. Merkezi iktidar ele geçirilmeksizin ülkenin hiç ama hiçbir köşesinde bizim anladığımız manada bir yerel yönetimin, biçimde değilse de anlayış-kadro-düzenek olarak kurulsun bile yaşıatılması **mümkün değildir**. Aksini savunanlar, Mars’ta emlak pazarlamacılığı yapsalar daha başarılı olurlar.

Bizim anladığımız manada bir yerel yönetim deyince olağanüstü, kurulması, gerçekleştirilmesi çok zor bir yapıdan bahsetmiyoruz. **Her şeyden önce kolektif bir yönetim anlayışıyla çalışan; halkın kararların alınmasına, yürütülmesine ve denetlenmesine her safhada katıldığı; kendi organlarını seçimlerle oluşturduğu; kamu mal ve hizmetlerini doğrudan üreten; tüketimin aracısız, sağlıklı ve ucuz yapılabilmesini sağlayan ve kaynak yaratabilme olanaklarını genişleten; tüm mali işlemlerini, halkın mali gücüne paralel düzenlediği bir sistem olarak algıliyo-**

ruz. Halk yaşadığı yöredeki toplumsal yaşama ilişkin bütün sorunları kendi iradesiyle çözebilir. Yönetiş işleyişin temel mantığı bunun üzerine oturmalıdır.

Ancak faşizmin devlet biçimi olarak yapılandığı bir ülkede belediyenin birinde böylesi bir sistemin yaşıatılması **eşyanın doğasına aykırıdır**. Nitekim buna yakın deneyimler bile uzun ömürlü olamamıştır. Son yıllardaki yurtsever damgalı belediyelerin ise yukarıda ifade ettiğimiz yerel yönetim anlayışıyla **uzaktan yakından** ilgisi yoktur.

Genel seçimlerin bile ilelebet yani her durumda boykot edilmesi gerektiğini savunmadığımızı her seferinde özenle vurgulamaktayız ki, yerel seçimlerin parlamento seçimleriyle aynı çapta değerlendirilmesi mümkün değildir. Örneğin 3 Kasım için değerlendirme yaparken ileri sürdüğümüz nedenlerden birisi olan **“düzenin meşruiyetine onay vermeme”** gerekçemizi bu yerel seçimler özelinde sorgulayacak olursak; ilk elde aynı düşüncenin burada da geçerli olduğu düşünülebilirdi de bu ciddi bir **yanılgıdan** ibarettir. Çünkü bu mantıktan hareket edecek olursak, yasal planda yapılan her aktivitemiz sonuç itibarıyla düzenin bir yanıyla temas kurmak durumunda yani onu **“tanıma”** pozisyonuna düşmektedir. Kaldı ki 3 Kasım’da bu gerekçe sadece vurgulardan birisini oluşturuyor ve olayı **parlamentonun rolü** ile birlikte açıklıyordu.

Kendi belirlediklerimiz veya belirttiğimiz koşullarda destekleyebileceğimizi söylediğimiz adaylardan **beklentimizin**, ya da başka bir ifadeyle onların kazanması halinde sınıf mücadelesinin **kazanımlarının** ne olacağını yanıtını açmaya çalışalım. Bunun yanıtı aslında adayların **niteliğine** ilişkin yaptığımız belirlemelerin içinde bulunmaktadır. Aynı şekilde, destek koşulumuz açısından o alanda **örgütlü** olmamız ve söz konusu çevre ile bazı **koşullarda** anlaşma sağlamamız gibi hususlar da bunun parçasıdır. Bütün bunlar bizim açımızdan, yürüttüğümüz mücadeleyi **ileriye götürme, örgütlülüğümüzü geliştirip güçlendirme** gibi kriterler açısından değer taşımaktadır. Biz meseleye tamamen bu açıdan bakıyoruz.

O beldede kazandığımız takdirde yerel yönetim anlayışımız doğrultusunda şartları alabildiğine **zorlayarak** ve halkı bütünüyle **seferber** ede-

rek mücadele edeceğiz. Adaylarımız, gerek yerel yönetimlerde uygulayacakları politikaları anlatacaklar gerekse de bunun hiçbir şekilde **kurtuluş** olamayacağını propagandasını yürüteceklerdir. Aday göstermediğimiz yerlerde ise eğer desteklediğimiz birisi varsa o adayın seçim kampanyasına omuz vermenin yanı sıra onu baltalamamak kaydıyla **düzenin teşhirine** yönelik faaliyetimizi kesintisiz sürdüreceğiz. Eylemde birlik ajitasyon propagandada serbestlik ilkesini, eylemin muhtevasını bozacak sınırsızlıkta bir serbestlik **yoğlaştırmasına** düşmemeye özen göstererek uygulayacağız. Nihayet hiçbir adayı desteklemediğimiz alanlarda ise sadece faşist partilere yönelik **yoğun bir teşhir ve oy vermeme** kampanyası yürüteceğiz. Bundan, aynı ağırlıkta olmasa da SHP de hiç şüphesiz payını alacaktır, almalıdır.

28 MART "YEREL"DEN ÖTE "GENEL"DEKİ ANLAMIYLA ELE ALINMALIDIR!

Yerel seçim kampanyasını, ilk yazımızda da özellikle vurguladığımız gibi iki boyutlu ele almak durumundayız. Birinci boyut şu ana kadar işlediğimiz çerçeveyi yani esasta yerel yönetimlerin tipik manasıyla "seçimler" yanını ilgilendiriyordu. İkinci boyut ise geneli, komprador patron-ağa devletine karşı ülke çapında yürütülen mücadeleyle ilişkisini kapsamaktadır. 28 Mart vesilesiyle, AKP hükümeti'nin "**güven oylaması**" söz konusudur. Aslında durum bu kez bunun da **ötesinde** bir özellik arz etmektedir. İstenen, şu ana kadarki icraatlara verilecek onayla bunların aynen devamını sağlamaktan öte, **çok daha çaplı** işlere kalkışmalar için **daha güçlü** destek verilmesidir.

Bunu, kalkışılan ve girişilen işlerin açıktan yapılmasından biliyoruz. Bunu gerek şu anda parlamentoda adım adım yasalaştırılan ve sırasını bekleyen tasarı-taslak yığınlarından biliyoruz. Bunu emperyalist karar-gahlarda imzalanan anlaşmalardan, deşifre edilen görüşme tutanaklarından, açıklanan taahhütlerden biliyoruz. Bunu devam eden ikili görüşmelerden, kesilmeyen ziyaretlerden, çok yakında yapılacak tarihi toplantılardan biliyoruz. Bunu son bir yılda olan biten bir dizi benzer pratikten biliyoruz.

Dolayısıyla, ABD emperyalizminin **Büyük/Genişletilmiş Ortadoğu Projesi** içerisinde, 3 Kasım'dan önce "**model**" olarak hazırladığı, sonrasında biraz kulağını çekerek de olsa tımar ettiği AKP; ülkede ve bölgede bir dizi kritik görevle yüklü olarak hummalı bir hazırlığın heyecanlı telaşı içerisinde. 28 Mart, ancak 3 Kasım performansından daha iyi bir sonuçla geçildiği takdirde işler yoluna girebilecektir.

CHP'nin koalisyon ortağı gibi refakatçilik yaptığı, diğer faşist partilerin düştükleri yerden hala kalkama-

dıkları, halk muhalefetinin yeterli potansiyeli yakalayamadığı koşullarda, başı biraz da danışıklı gibi gözüken laiklik/türban olayları dışında pek ağır olmayan AKP hükümeti; enflasyonda düşüş propagandasına da sarılarak boş bulduğu meydana az yıpranan bir profil çizmeye çalıştı. İş Yasası'ndaki değişiklikler, Kamu Yasası Temel Kanunu ile getirilenler, Özelleştirmeler, Grevlerin Ertelenmesi, bütün yasal eylem ve direnişlerin şiddetle bastırılması, F tiplerindeki tecrit zülmünün sürdürülmesine ek yeni saldırı planlarının devreye sokulması, D ve 2 No'lu F tiplerine yurtsever tut-sakların sevk, AB'ye Uyum (demokratikleşme) paketlerinin foyasının hak ihlallerinde değil azalma, artış görülmesiyle çok çabuk ortaya çıkması madalyonun bir yüzünü oluşturuyor.

Madalyonun öteki yüzünde, enflasyonun halkın alım gücünün iyice erimesinden kaynaklı düştüğü yazıyordu. Son 10 yılın, özellikle son 5

yılın yoğun enflasyonu sayesinde işçi ve emekçi ücretleri büyük oranda eridi. Mal ve hizmetler zamlandı. Dolayısıyla "**enflasyondaki düşüş**" şeklindeki yanılısma, **ibredeki tavana vuruşun gerilemesi** olarak okunmalıdır. Halkın alım gücünde hiçbir değişiklik yoktur. Halkın yoksulluğu devam etmektedir. Bundan öte asıl "**işsizlik**" ekonomide çok önemli bir parametredir. Özellikle 2001'deki krizle birlikte hızlanan işsizlik katlanarak büyümektedir. Dış borç yükü ve dış ticaret açığında da durum aynıdır. Sadece enflasyon rakamlarına dayalı olarak yapılan Türkiye ekonomisinin çok iyi durumda olduğuna dair propaganda gerçekleri yansıtmamaktadır. Durumu **The Economist** dergisinin son sayısında dünya çapında en önemli emperyalist uzman kuruluşlardan birisinin (Economist Intelligence Unit-EIU) yayınladığı "**Yabancı Sermaye Açısından Dünya Çapında En Riskli Ülkeler Sıralaması**"nda Türkiye'nin, Irak, Arjantin ve Venezuela'nın ardından 4. olması açıklanmaktadır. Bilindiği gibi bu sıralamalar ekonominin güvenli olması

esasına göre yapılmaktadır.

AKP esasen böylesi bir performans ve tabloyla 28 Mart seçimlerine girecektir. 16 aylık bilançosu hayli ağır olduğu gibi bundan sonrasının **daha da vahim** olacağını tahmin etmek yukarıda açıkladığımız nedenlerle hiç de zor değildir. Kaldı ki bölgede üstlenilecek rol nedeniyle yaşanacak savaş/çatışma/ışgal vb. diğer başkaca gelişmeler bu durumu çok daha ağırlaştıracaktır. Bütün bunların engellenebilmesi sadece Türkiye halkı için değil **bölge halkları** açısından da önem taşımaktadır. Bu, aynı zamanda ABD emperyalizminin hesaplarının bozulması bakımından Irak direnişine destek köprüsü oluşturacaktır.

Sorun bu kavrayışla ele alınmak durumundadır. Dolayısıyla **mesele ne sadece yerel seçim boyutuna indirgenmeli ne de sadece o süreçle sınırlı olarak tutulmalıdır**. Nitekim, Kamu Yönetimi Temel Kanunu ile başlatılan meclisteki "**yasalaştırma**"

yütmeye çalıştığı savaşı görmek istemiyorsa veya başını kaldırıp da çok uzaklara **Nepal, Hindistan ve Latin Amerika**'ya bakmayı beceremiyorsa, hiç olmazsa her gün basına yansıyan eylemleriyle **Irak'a Filistin'e** bakmalıdır.

Birileri, kendilerini var edebilmek için emperyalizme secde ettiler, var-sın etsinler. Onlar kundakta ne kadar büyünürse o kadar büyüyeceklerdir. Birileri, kitleliliği yakalamak adına kitle kuyrukçuluğu yaptılar. Halk, aslı varken taklitlerine itibar etmemiştir. Sonları böylelerinin hep hüsrana oldu. Birileri, tıpkı hakim sınıflar gibi halka kandırılacak aldatılacak "**oy deposu**" muamelesi yapmaya kalktılar. Bunun sınırı var. Sınırını faşist düzenin yasaları çok güzel belirlemiş bulunuyor. Ötesinde bu düzenle gül gibi geçinip gitmek ve halkı birlikte sömürmek, zulmetmek ve aldatmak yatıyor. Onların varacağı son nokta da burasıdır.

Biz, baştan beri bu faşist düzenin ancak ve ancak **şiddet** yoluyla değişeceğini söylüyoruz. Anladıkları tek dilin bu olduğunu belirtiyoruz. Bunu 30 yıllık pratiğimiz bize döne döne öğretti. Dünya ve ülkemiz pratiği pekiştirerek kanıtladı. Diğer benzer ülke deneyleri ışık saçarak aydınlatmaya devam ediyorlar. Faşist devlet mekanizmasını **halk savaşı** yoluyla parçalamadan bu sistemi halkın lehine değiştirmenin ve işçi sınıfı önderliğinde sosyalizme yürümenin mümkün olmadığı her geçen gün daha iyi anlaşılıyor. Aksini savunanlar, bu işin uzamasına hizmet etmekle, Türkiye halkının kurtuluşunu geciktirmekle hakim sınıfların ekmeğine yağ sürüyorlar. Bugünkü duruşları, sandıklarının aksine düzenin bekçilerini rahatsız etmiyor. Onun için makul ölçülerde ve belli bir kontrol çerçevesinde "**siyaset**" yapmalarına da pekala izin verilebiliyor. Buna rağmen o kadar hassaslar ki bunu bile kendi partilerinden birinin (SHP) önderliğinde yaptırıyorlar.

Biz bilimsel bir ideolojiye inanıyoruz. Onun içindir ki umudumuz hiç ama hiç eksilmiyor. Bu yüzden çocukların gözleri değil, onların gözlerine bakan gözlerin kendisi önemli. Yani trene bakma misali. Marksizm-Lenizm-Maoizm'in yöntemleriyle dünya ve ülkemiz gerçekliklerini çözümledik. Onun ışığında mücadeleye atıldık. Doğrularla ısrarlı, mücadelede sabırlı ve inatçı, savaşta ve direnişte kararlı olmak gerektiğinin bilincindeyiz. Gerek dünya çapında, gerekse de şu veya bu ülkedeki etki gücümüzün hangi düzeyde olduğu şu aşamada büyük bir önem arz etmiyor. Ama bu yüzyıldaki rolünün artan bir biçimde ağırlığını hissettireceğinin işaretleri kuvvetli bir biçimde alınmaya başlanmıştır. Bu süreç bütün engellere, kesintilere ve aksamalara rağmen ülkemizde de aynı seyri izlemektedir. Bunun bütün şartları vardır.

BİLİMSEL İNANCI OLANIN UMUDU HİÇBİR ZAMAN EKSİLMEZ!

İçte ve dıştaki saldırıların emperyalistlerin planları doğrultusunda artacağı açıkken, buna karşı koyuşta genel anlamda kitleliliği yakalamada bütün örgütsüzlük ve öndersizlik dezavantajlarımız ve reformizmin ağır etkisinin nasıl kırılacağı sorularının yarattığı karamsarlığın ileri kitlelerin kafasını bulandırdığı ortamda; sınıf mücadeleleri tarihini unutanlar, kendi topraklarında gerillanın **azimle, büyük bir özveri ve dirençle** bü-

Tuzla deri işçileri kararını verdi SINIF SENDİKACILIĞI ÇİZGİSİNDE DEVAM

Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'nin 27. Genel Kurulu yapıldı. Tuzla delegeleri ezici çoğunlukla Devrimci Demokratik Sendikal Birlik güzergahında yola devam etti.

22 Şubat 2004 tarihinde saat 13:30'da İçmeler Düğün Salonu'nda yapılan Olağan Genel Kurul Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya**'nın konuşması ile başladı. **Sonkaya**'nın konuşması sırasında ve sonrasında sık sık "**Birlik mücadelesinde zafer**" sloganı atıldı. **Sonkaya**'nın konuşmasının ardından divan seçimine gidildi.

Ortak önerilen divana **Yener Kaya**, **Musa Servi**, **Gürsel Mentеше**, **Celalettin Şahin** ve **Hıdır Orhan** seçildi. **Partizan**, **Yeni Demokrat Gençlik**, **Tohum Kültür**

Merkezi, **ILPS**, **DEHAP**, **EMEP**, **CHP** ve çeşitli devrimci demokrat kurum ve kuruluşların mesajlarının da okunduğu kongre konuşmalarla devam etti.

İlk sözü Protek işyerinden **Sevgül Oğuz** aldı. Oğuz konuşmasında emperyalizmin saldırılarına değinerek sendikal hareketin sorunları ve işçi sınıfına yönelik özelleştirme, taşeronlaştırma, sendikasılaştırma uygulamalarına yer verdi. Kendi çalıştığı iş yerinden örnekler veren Oğuz, işyerinin serbest bölgede olması nedeni ile örgütlenmede karşılaştıkları zorlukları anlattı ve kararlı ve inançlı davranılırsa her türlü zorluğun aşılabileceğini belirtti. Oğuz son olarak **Hasan Sonkaya**'nın başkanlığında ki DDSB listesini desteklediklerini ekleyerek delegelerden destek istedi.

Daha sonra söz alan Çubukçuoğlu Deri'den **Ömer Kuru** da Genel Kurul'un oldukça demokratik bir ortamda geçtiğine vurgu yaptı ve delegelerin sadece seçme görevi ile sınırlı olmadığını, denetim ve kurullarda görev alma çabalarını artırmak gerektiğini söyledi. **Kuru** da DDSB listesinden Denetim Kurulu üyeliğine aday olduğunu belirterek destek istedi.

Kurul'da sözü alan Alfa Kürk'ten **Haydar Canpolat** ise "**kazanılmış mevzileri daha da ileriye taşımak için bu listeden aday olduğunun**" altını çizerek "**sendikayı karalayanlar kendilerini sorgulamalı. Bu sürecin birlikte aşılabileceğine inanıyor destek istiyorum**" dedi.

Erel Deri'den **Yüksel Sel** de yönetime adaylığını açıkladı ve "**bugün deri işçilerinin bayram günüdür. Sınav günüdür. Bu süreçte mutlaka çalışanların başaracağı-**

na inanıyorum" dedi.

Ardından sözü alan sekreter aday **Mustafa Yiğit** emperyalist saldırganlığa ve işgale vurgu yaparak bu saldırıların birbirinden kopuk olmadığını, bunların Tuzla'ya sendikasılaştırma, geçici işçilik, taşeron uygulaması olarak yansıdığını anlattı. Tüm bunları boşa çıkarmanın yolunun örgütlülüğünden ve uzun bir mücadeleden geçtiğinin altını çizen Yiğit **Kazlıçeşme**'den **Tuzla**'ya bu sürecin içinde olduklarını, sendikaya aday olurken, örgütlenmeye ve direnişe önce kendi çalıştığı fabrikadan başladıklarını ve bu mücadeleler içinden geçerek yönetime aday olduklarını söyledi ve herkesin de böyle yapması gerektiğini vurguladı.

Yiğit'in ardından söz alan Demtaş çalışanı **Yusuf Gökçe** yönetime aday olduğunu açıklayarak üye sayısındaki artıştan ve sendikanın faaliyetlerinden bahsederek "**bunları görmezden gelmek samimiyetsizliktir**" dedi.

Muhalefet adına söz alan **Musa Güneri** (başkan aday), **Metin Yasan**, **Binali Kay**, **İmam İmre**, **Çiğdem Müldür** (sekreter aday), **İmam Hüseyin Günel**, **Niyazi Taşkın** ise şube yönetiminin faaliyetlerini eleştirerek destek istediler.

Eleştirilere yanıt için kürsüye çağrılan **Hasan Sonkaya** yoğun alkış ve sloganlarla konuşmasına başladı. Muhalefetin samimi ve dürüst davranmadığına vurgu yapan ve daha önce birlikte faaliyet sürdürülmesine rağmen sürece inkarcı yaklaşıldığını belirten **Sonkaya** "bir kısım arkadaş taşeronlarla karşıma, adına yeni oluşum denilen bir liste çıkardılar. Birlik sağlama kaygısı ile

hareket ettik. Ve muhataplarla görüştik. Ancak olmadı. Dışımızdaki iki listeye de başarılar diliyoruz" dedi.

Kazanılmış mevzileri korumak, geliştirmek ve yaygınlaştırmak gibi bir hedefleri olduğunu sözlerine ekleyen **Sonkaya** ekip çalışması sürdürdükleri için başarılı olduklarına vurgu yaparak "**bugüne kadar nasıl bedel ödemekten kaçınmadıysak bundan sonra da kazansak da kaybetsek de sınıfa olan inancımızla aynı kararlılık ve coşku ile mücadelemize devam edeceğiz**" dedi. Ve "**geçmişteki faaliyetimiz, mücadelemiz gelecekteki mücadelemizin teminatıdır**" sözleri ile destek istedi.

Üç liste ile girilen Genel Kurul'da DDSB listesi **Hasan Sonkaya**, **DEHAP-EMEP** listesi **Musa Güneri** ve **Atılım** okurlarının sekreter adayları ile çıktığı **Çiğdem Müldür** listeleri yarıştı.

Seçim sonucunda **Hasan Sonkaya**'nın başkanlığında oluşturulan DDSB listesi seçimi kazandı. Seçim sonuçlarının dağılımı şöyle; **Hasan Sonkaya** 124; **Musa Güneri** 76; **Hasan Köse** 61; **Çiğdem Müldür** 25

Seçimden blok halde çıkan **Hasan Sonkaya** listesinden yönetime gelenlerin isimleri ise şöyle;

Mustafa Yiğit (Şube Sekreteri), **Yusuf Gökçe**, **Resul Bektaş**, **Yüksel Sel**, **Şahin Akyol**, **Haydar Canpolat**, **Mehmet Aydın**, **Selim Karaaslan**

Denetim Kurulu; **Ömer Kuru**, **Mehmet Çelik**, **Zülfü Acar**

Disiplin Kurulu; **Aytaç Onur**, **Naim Kotan**, **Muharrem Kantar**

(Kartal)

Emekçinin Gündemi

İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ GÜCÜNÜN YEREL SEÇİMLERDE TAVRI NE OLMALIDIR?

Emperyalizm dünya çapında, içinde bulunduğu yapısal kriz içinde debelenmektedir. Bu kriz, en güçlü görünen ekonomileri dahi içine almakta ve egemenlerin de daha azgınca saldırılarına neden olmaktadır. Kapitalizmin üst aşaması olan emperyalizmin, sömürü ve talan politikaları sonucunda vardığı nokta, dünya halklarına dayatılan daha fazla sömürü kan, işgal, gözyaşı olmuştur. Emperyalizm Yeni Dünya Düzeni politikaları sömürge, yarı-sömürge ülkelerin uşak yönetimlerini çıkarları doğrultusunda yeniden çizmeye çalıştıkları sömürü düzenlerine uygun hale getirmekte veya iktidarlarını değiştirip ülkeleri işgal ederek sömürülerine devam etmektedirler. (Afganistan, Irak ve Ortadoğu'da olduğu gibi)

Ülkemizde de emperyalizme bağımlı komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının çeşitli kliklerini temsil eden partilerin uşak hükümetlerin faşist politikalarının hüküm sürdüğü bir sistemle yönetilmektedir. Bu eli kanlı sömürücü faşist iktidarın merkezi politikalarının bir başka yanını oluşturan

ise yerel yönetimlerdir.

Yerel yönetimlerin ülkemizdeki emekçi halklara yansıyan yanının devletin merkezi politikalarından pek farklı olmadığı ortadadır. Belediyelerde de rüşvet, yolsuzluk, sömürü, halkın sorunlarının çözümü bir yana daha fazla çözümsüzlük durumu mevcuttur. Altyapı (su, kanalizasyon, elektrik, yerleşim alanlarının plansızlıkları, yol gibi) ve üstyapının keşmekeşlik ve çözümsüzlüklerle sorunlar çığ gibi büyümektedir. Emekçi halk yıllardır yerel seçimlerde kendini yönetecek ve yerel sorunlarını çözecek(!) belediye başkanlıklarını seçmektedir. **Yerel seçimler, kendine özgü bir seçim faaliyeti olsa da çoğu şartlarda siyasi iktidarların güven oylaması özelliği taşırlar.**

Düzenin statükocu faşist partilerine işçi sınıfının örgütlü gücünü oluşturan sınıf bilinçli kesimin siyasi ve politik tavrı oy vermeme şeklindedir.

İşçi sınıfının ve emekçi halkımızın yıllardır sırtından saltanat süren kan emicilere söyleyeceği çok şey vardır. Herşeyden ön-

ce politik duruşu ve siyasi tavrı ile faşist iktidarın sistemini sınıf mücadelesi ile yerle bir etmelidir. **Yerel yönetim seçimleri genel seçimlerden farklı olsa da işçi sınıfı olarak uyanıklığımızı koruyarak düzen partilerinin adaylarına oy vermemek tavrına girmeliyiz.** Ki bu düzen partilerinin adaylarının "demokratik" birliklerden aday olması da niteliklerini değiştirmeyecektir.

Yerel seçimler bizim için önemlidir. Yerel yönetimlerde ve seçim süreçlerinde halk yığınlarına ulaşmak ve onlarla ilişki ve bağımızı geliştirmek önem arz etmektedir. Yerel yönetimlerde komünist ve devrimci bağımsız adayları desteklemek Devrimci Demokratik Sendikal Birlik güçlerinin sınıfsal, politik, stratejik temel tavrını yansıtmaktadır. Adaylarda aranması gereken temel ilkeler ve özellikler ise anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-şovenist olmalıdır.

Öncelikle yerel yönetim ya da son dönemlerdeki bir başka ifadeyle yerinde yönetim, eski kullanışıyla belediyeler bir coğrafi alanda merkezi iktidarın denetimini koruyarak, bir takım kamu görev ve yetkilerini yerele aktarması anlamına gelmektedir. Bizim gibi faşist diktatörlüklerin hüküm sürdüğü ülkelerde demokratik, katılımcı, halkçı, üretici vb. niteliklere sahip bir yerel yönetimin uzun süre yaşatılabil-

mesi pek olanaklı değildir. Geçmiş yıllarda Fatsa ve benzeri deneyimler de bu konudaki önemli örneklerdir. Bununla beraber bu durum "**nasılsa böyle onun için yerel yönetimleri kazanmanın ya da yerel yönetim meclislerinde görev almanın hiçbir yararı olmaz**" anlayışı da doğru değildir. Aksine yerel yönetim seçimleri, yörenin somut sorunları, talepleri üzerinden bir kampanyayı ve çalışmayı gerektireceğinden işçi sınıfı ve emekçi halkımızla doğrudan kitle ilişkisini geliştirecektir. İşçi sınıfının sorunlarına yönelik iş güvencelerinin ortadan kaldırılması, esnek çalışma, taşeronlaştırma, kuralsızlaştırma ve de kamu yönetimi gibi anti-demokratik saldırılara karşı sessiz kalmamak için bu yerel seçimlerde en geniş biçimde işçi sınıfının ve emekçi halkımızın sorunlarına sahip çıkıp, sınıfın çıkarlarını ve politik iktidar çizgisi üzerinde devrimci ilkelerimizi hayata geçirmeliyiz. Yerel yönetimlere seçim sürecinin kitle çalışması ve örgütlenme açısından önemini yanında, devrimci ve komünistlerin belediye başkanlıklarında, belediye meclislerinde, muhtarlıklarda yer alması da bir o kadar önemli bir konudur. Bu anlayışla Devrimci Demokratik Sendikal Birlik güçleri, programlı politik, siyasi çalışmaya, örgütlü mücadeleye dört elle sarılıp yerel yönetimlerde kitlelerle bütünleşmek için harekete geçmelidir.

Şeker pancarı üretiminde dünya dördüncüsü olan Türkiye'de Şeker Yasası pancar üreticilerini sıkıntıya sokuyor

Şeker pancarı tekellerin iştahını kabartıyor

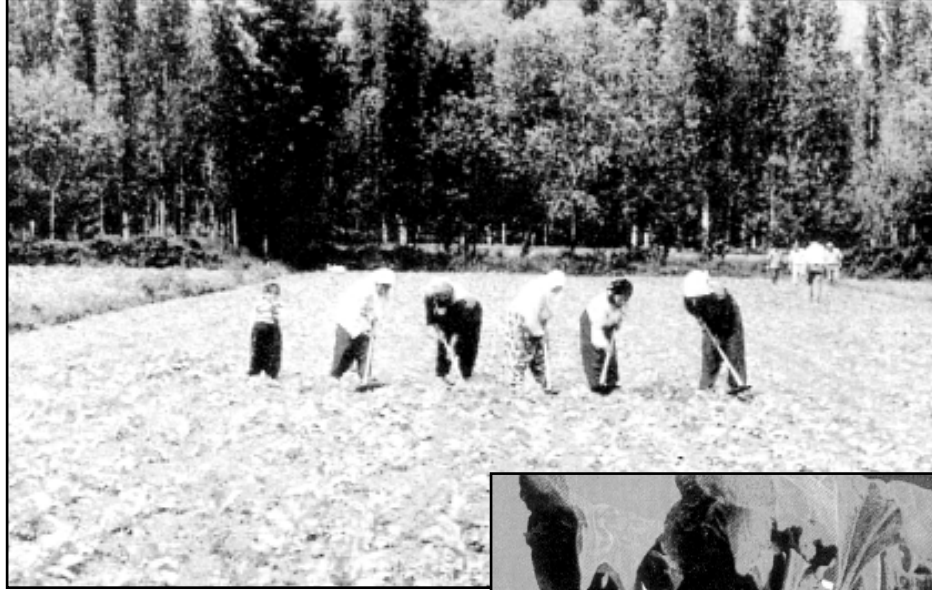
Şeker pancarı yoğun emek isteyen bir ürün olmasından dolayı diğer ürünlere oranla daha fazla istihdam sağlamaktadır. **Bu durum köyden kente göçü engelleyen önemli bir faktördür.** Şeker pancarının baş ve yan yaprakları, küspesi en ucuz yem kaynağı olarak hayvan besininde de kullanılmaktadır. Bir dönüm şeker pancarı, iki dönüm arpa yetiştirmek anlamına gelmektedir. Bir dekar şeker pancarından elde edilen gelir ancak 5 dekar buğday ekilerek kazanılabilmektedir. **Ülkemizde yaklaşık 500 bin şeker pancarı üreticisi, 10 dekar alanda ortalama 40 ton ürün olmaktadır. 27'si devlete 3'ü özel sektöre ait olmak üzere 30 tane şeker fabrikası faaliyettedir.** Bu fabrikalarda daimi ve geçici **30 bin kişi** çalışmaktadır. Ayrıca **200 bin mevsimlik işçiye** yılda **100 gün** süreli istihdam imkanı bulunmaktadır. Bir dekar şeker pancarının havaya verdiği oksijen miktarı **6 kişinin yıllık ihtiyacını** karşılayabilmektedir. Devletin hiçbir yardımı olmadan 170 hektar kiraç tarım arazisi, şeker pancarı üreticisi tarafından tarıma kazandırılmıştır.

Türkiye şeker pancarı üretiminde dünya dördüncüsüdür. AB ülkeleri arasında 3. ve Ortadoğu'daki üretimin % 65'i Türkiye'nindir. **Yani Türkiye, Fransa, Almanya ve ABD'den sonra dünya şeker hammaddesini** elinde tutmaktadır.

NİŞASTA BAZLI ŞEKER ÜRETİMİ (NBŞ) VE ŞEKER YASASI

Şeker üretimi; **patates, piriç, mısır**, buğday gibi **nişasta** değeri yüksek bitkilerden de yapılmaktadır. Ancak sağlığa zararlı olmasından kaynaklı Avrupa'da yüzde 1 oranında kota uygulanmaktadır. 2001 yılında NBŞ üretimi, toplam üretimin yüzde 20'sini oluşturmuştur. Üretilen NBŞ de mısıra dayanmaktadır. Varolan mısır açığı, daha da artmakta bu durum çok uluslu şirketlerin iştahını kabartmaktadır.

Çıkarılan **Şeker Yasası** ile şeker pancarı, emperyalistlerin talanına açılmıştır. Bu yasa ile üretim yurtiçi talebi karşılayacak şekilde sınırlandırılmıştır, böylelikle şirketlerin piyasaya girmesi için davetiye çıkarılmaktadır. **Fransa yılda 15 milyon ton mısır**

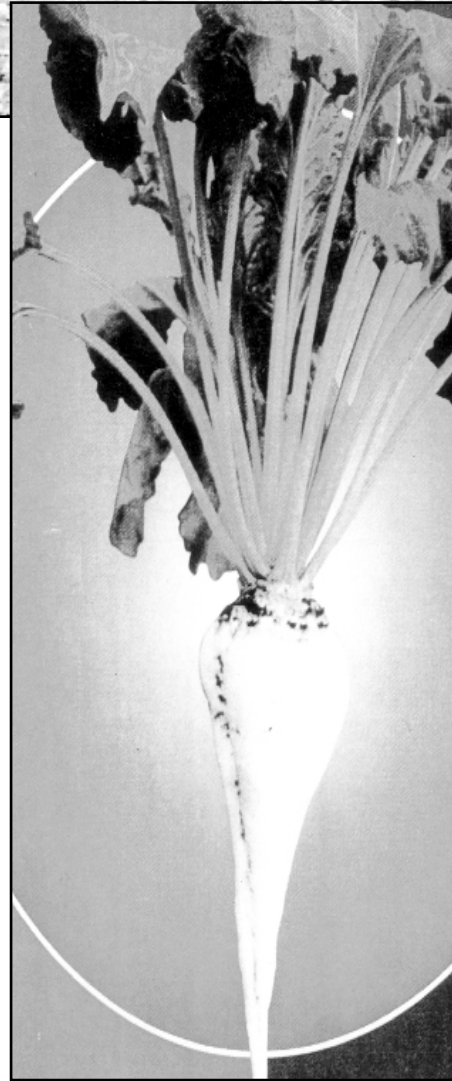

üretirken aynı zamanda şeker pancarı üretimi de en yüksek olan ülkedir. Onu takip eden Almanya ile birlikte ülkemizdeki şeker fabrikalarının tasfiyesini istemektedirler. Şeker yasasının 3. maddesinde yapılan değişiklikler ile NBŞ üretiminin kotası yüzde 10'dan 15'e çıkarılmıştır. Böylece NBŞ üretim oranı artırılmış şeker pancarı üretimi engellenmiştir.

Şeker fabrikalarının özelleştirilmesi sonucu 27 fabrika tasfiye edilecek. T. Kürdistanı'ndaki 8 fabrika arsa fiyatına satılacak, **Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş (TŞFAŞ)**'ye bağlı 4 alkol, 6 makine, 1 tohum işleme fabrikası, 2 tarımsal işletme, 1 araştırma enstitüsü yok edilecek, işsizler ordusuna 30 bin insan ve 200 bin mevsimlik işçi eklenecektir. Şeker pancarından hayvan yemi olarak faydalanan köylü, hayvanını besleyemeyecek. Hayvancılık büyük zarar görecektir. Makine fabrikalarının üretim yapabileceği bir alan ortadan kalktığı için makine imalatı duracaktır. Bu durumdan taşımacılık sektörü de nasibini alacaktır.

CARGİLL VE ŞEKERDE OYNANAN OYUNLAR

Mısır ve nişastadan üretilen şeker **glikoz, fruktoz** adı verilmektedir. Ülkemizde 2 milyon 340 bin ton şeker pancarı kotasının yüzde 15'i yapay tatlandırıcılara ayrılmış durumdadır. Türkiye'de NBŞ üretimi yapan 5 tane fabrika vardır. Bunlardan en büyüğü

Cargill'e aittir. **Cargill dünyanın en büyük emperyalist tekellerinden biridir ve yıllık 60 milyar dolarlık cirosu vardır. Şekerin egemeni diyebileceğimiz Cargill'in 57 ülkede 90 bin çalışanı bulunmaktadır.** Ancak Cargill'in bu gücü yapay şeker üretiminden gelmektedir. Yani mısırdan üretilen şekerden. **Türkiye'nin şeker**

pancarı üretip üretmeyeceğine **Şeker Üst Kurulu karar veriyor. Cargill de Şeker Üst Kurulu'nun üyesi.** Bunun sonucunda Türkiye Cargill'in çıkarları gereği % 40'lık şeker pancarı üretimini bırakıp mısıra dayalı üretime geçiyor. **Cargill'in amacı tüm Ortadoğu pazarını yapay şeker pazarı haline getirmek.**

Cargill ve Ülker ortaklığı sektörün aslan payını ele geçirmiş durumdadır. Cargill ürettiği NBŞ'yi ülkemize sokabilmek amacıyla glikozun tamamen kota dışına çıkarılmasını istemektedir. Başbakan **R. Tayyip Erdoğan**'ın son ABD gezisinde ABD Başkanı Bush tarafından kotaların kaldırılması emredilmiştir. Cargill'in fabrikası birinci derece tarım arazisi üzerine kuruludur. Oysa konuyla ilgili yönetmelikler araziye fabrika kurulmasını yasaklamaktadır. **Ülker ve Cargill** ortaklığı Cola Turka, şekerleme, çikolata vb. birçok sektörü kapsamaktadır. Ülker'in, Cola Turka'nın dağıtımını, Erdoğan'ın oğlu Burak Erdoğan yapmaktadır. Ülkemizde NBŞ büyük oranda mısırdan elde edilmektedir. Mısır açığı bulunmasından dolayı da ithal edilmektedir. Bunu yapan Kemal Unakıtan'ın oğlu Abdullah Unakıtan'dır. Oğul Unakıtan kendisi dışındaki ithalatı durdurmak üzere gümrük vergisini yüzde 135'e yükseltmiş, bu durumdan büyük miktarlarda para vurgunu yapmıştır. Unakıtan her ne kadar oğlunun tavukları için mısır aldığını iddia etse de mısır hasadına bir hafta kala 400 bin ton mısır ithal ederek üreticilerin şeker pancarını maliyetinin altında satarak perişan olmasına neden olmuştur.

Yapılan bu talana, köylünün, üreticinin alinteri üzerinden oynanan oyunlara, işsizliğe ve açlığa karşı üreticiler sessiz kalmamalı, sesimizi yükselterek isyana dönüştürmeliyiz. Uygulanmak istenen politikaların hayatımızı karartmaya yönelik saldırılar olduğu bilince çıkarılmalı ve bunun sorumluluğuyla hareket etmeliyiz. Bugün kaybettiklerimiz, dün kaybettiklerimizden bağımsız değildir. Mücadele ederek bugün kazanacaklarımız yarına, geleceğe dönük kazanımlarımızı da barındırmaktadır. Yarını kazanmak için bugüne yüklenmeliyiz. (Ankara)

ŞEKERDE VURGUN

Pankobirlik'in faturalar üzerinden yaptığı bir hesaplama, Türkiye'de şeker kavgasının gerek üretici gerekse tüketici açısından ne denli önemli olduğunu bir kez daha açığa çıkardı. 74 ilde ortalama 10 milyon insanın geçimini sağladığı şekerpancarı üretiminin getirilen kotalar, düşük fiyat vb. uygulamalarla engellendiği, şeker talebini karşılamak için piyasaya sürülen nişasta bazlı şekerde ise tam anlamıyla vurgun yapıldığı belirtildi. Açıklamada ucuz ve kolay işlenebilir olması nedeniyle nişasta bazlı şekeri tercih eden sanayicinin de mağdur olduğu vurgulandı. Türkiye'de şeker fiyatlarının dünya ortalamasının yüzde 360'ın üzerinde seyretmesinin çalışmada ortaya çıkan önemli unsurlardan biri olduğu açıklandı. (H. Merkezi)

SAMSUN'DA ÖZELLEŞTİRME SALDIRILARI DEVAM EDİYOR

Emperyalizmin ülkemizdeki talan politikalarıyla gerçekleştirdiği işgaline desteğini sunan uşak AKP hükümetinin hazırladığı 2004 yılının özelleştirme programıyla halka ait olan kaynakların satışı devam ediyor. Tarım ve hayvancılığın geliştirilmesi-desteklenmesi amacıyla kurulmuş olan birçok tarımsal KİT'lerden Samsun'da kurulu olan **TÜGSAŞ (Gübre Fabrikası), Çarşamba Şeker Fabrikası, TEKEL Fabrikası, Et ve Balık Ürünleri AŞ, SEKA** Türkiye Selüloz ve Kağıt Fabrikaları AŞ'deki Kombina ve İşletmeleri ile gayrimenkullerinin satışı Mart ayından itibaren yapılacak.

Bu özelleştirmeler kurumlarda çalışanları etkileyeceği kadar tarım üretimine de bir darbe daha indirecek. (Samsun)

TMMOB'dan Ovacık Madenine tepki

Bergama Ovacık'ta altın madeni işletmesi ile ilgili son gelişmeleri değerlendiren TMMOB Başkanı **Kaya Güvenç**, işletmeye "Açılma Ruhsatı" verilmesi işlemlerinin ve hukuksal dayanağı bulunmayan işletme etkinliklerinin durdurulmasını, yetkililere yöneltilen soruların yanıtlanmasını talep etti.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

Kaya Güvenç ve birliğe bağlı oda başkanları basın toplantısı düzenleyerek, Bergama Ovacık'ta altın madeni işletimi ile ilgili son gelişmeleri değerlendirdi. Güvenç, 10 yıldır TMMOB, TTB, **Barolar Birliği** ve Bergama köylülerinin, Bergama Ovacık'ta **Newmont Madencilik A.Ş.** tarafından sürdürülen altın işletmeciliğinin çevresel riskler taşıdığı yönündeki tepkile-

rinin ve kendi topraklarına sahip çıkma bilincinin devam ettiğini ve dünyaya örnek gösterilen bir hareket olduğunu söyledi. 10 yıllık çalışmalar sonucunda, Danıştay'ın işletmenin kamu yararına olmadığını ve çevresel riskler taşıdığı yönünde bir karar verdiğini kaydeden Güvenç şunları aktardı:

"Karar gereği, Newmont Normandy Madencilik A.Ş. faaliyetlerini sonlandırarak bölgeyi terk etmeliydi. Ancak, Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü ve Bakanlar Kurulu prensip kararı alarak, tesisin faaliyetlerine devam etmesi kararlaştırıldı."

Bergama'da bugüne kadar mahkeme kararlarına uyulmadığına dikkat çeken Güvenç, "Siyasi iktidarın kararları uygulamama tutumu, açılma ruhsatının hukuksal, halkı ve bilimi hiçe sayarak en kısa zamanda şirkete sunulacağı kanısını uyardırmaktadır. İktidarı yargı kararlarını uygulamaya çağırıyoruz" diye konuştu. Çevre, Jeoloji, Kimya ve Metalurji Mühendisleri Odaları'nın basın açıklamalarında il-

gililere 22 başlık altında 112 soru yönelttiğini belirten Güvenç, bu soruların büyük bir bölümüne hala yanıt verilmediğini ve verilen yanıtların da yanıt niteliğinde olmadığını savunarak şunları ifade etti:

"Ne acıdır ki, hükümetin bu işle ilgili birimlerinin konuya ne derece de vakıf oldukları verilen yanıtlarda açıkça görülmektedir. En yetkili kurumlar da dahil olmak üzere **Newmont Normandy Madencilik A.Ş.**'nin ne kadar altın üretilip, yurtdışına ne kadar altın çıkardığı net olarak bilinmemektedir. Cevherin işlenmesi sonucunda elde edilen dore külçeler Türkiye'deki rafinerilerde işlenmesi mümkün iken yurtdışındaki rafineriler tercih edilmektedir. Bu tercihin arkasında yatan nedenler teknik olmaktan çok, vergi mevzuatı ile ilgilidir."

Güvenç son olarak, sorulan soruların bir bölümüne verilen yanıtların, suskunlukla karşılanan diğer soruların önemini ortaya koyduğunu kaydederek, hükümeti kanunların gereği olarak soruları yanıtlamaya çağırıyor. (H. Merkezi)

Hazine, fındığı ihaleyle sattı

Ülkemizde fındık üretimi dünya ortalamasına göre, yüzde 70 pa-ya sahip olduğu için dünya pazarının büyük kısmına hakim durumda. Diğer ürünlerde olduğu gibi fındık üretimine ve pazarına hakim olmak isteyen emperyalist tekeller, yıkım politikalarını, destekçisi olan uşak hükümetler aracılığıyla uygulatarak bir dizi yasalar çıkartılmıştır. Tarımsal üretimi engellemeye çalışan emperyalist tekellerle işbirliği içerisinde olan tefeci tüccarlar, iç dinamiklerini kullanarak köylünün elinden ürününü ucuz alma arayışları içerisine girmişlerdir. Uzun yıllardır alivire satışına giderek hasat öncesinde köylüyü, belirlediği fiyattan kendine bağımlı kılmıştır. 2000 yılından itibaren destekleme alımlarının kaldırılmasıyla ürününü tefeci tüccarın belirlediği fiyattan satmak zorunda kalan köylü, son yıllarda bu çıkmazdan kurtulmak için Ziraat Odalarının desteği ile fındığı depolarında bekleterek fiyatının düşmesinin önüne geçen yöntemlere başvurmuştur.

"İhracat payımız düştü, köylüden yeterince fındık alamıyoruz" vb. yakınmalarla Ankara yollarını aşındıran ihracatçılar Ziraat Odalarının müdahalesiyle isteklerine kavuşamamışlardır. 2002 yılında o dönemin koalisyon hükümeti seçim yatırımı için hazine adına Fiskobirlik'e aldırıldığı fındıkları, 2003 yılı hasat zamanında piyasaya sürülmesini isteyen tüccar ve ihracatçılar bu isteklerinde de başarılı olamamışlardır.

Bu yılın ilk ayından itibaren fındık fiyatının artmasını sağlamak amacıyla fındığı pazara indirmeyen köylüye karşı ihracatçılar hazineye başvurarak 2002 yılı fındık ürününün satışının yapılmasını istedikler. Ziraat Odaları üreticinin elinde bulunan fındığın fiyatının düşmesine sebep olacağı için buna karşı çıkarak, Ordu ilinde toplandı düzenlediler. Ziraat Odaları, Muhtarlar Derneği, Esnaf Odaları temsilcilerinin bulunduğu toplantıda, depolarda bulunan (Fiskobirlik depoları) hazineye ait fındığın ihaleyle satışının fiyatların düşmesine ve alivire satışı yapan ihracatçılara kâr sağlayacağı görüşleri ortaya çıkmasına karşı sonraki günlerde ihale teklifi alınacağı hazine tarafından açıklandı. 12 Şubat tarihinde hazinenin **ihaleye çıkardığı depolardaki fındık için 37 firma açık artırmaya katıldı. 2 milyon ile 2 milyon 260 bin lira arasında tekliflerde bulundu. İhale öncesi firmalardan ne kadar fındık ihtiyacı olduğuna ilişkin bilgi istendi.** (Samsun)

Hayvancılıkta "Paraziter hastalık" verimi azalttı

Daha ucuz mal oldukları için kullanılan hayvan yemleri çeşitli hastalıkları da beraberinde getirerek hayvancılıkla uğraşanları zor duruma sokuyor.

Uygulanan tarım politikalarıyla tarımsal üretim ve hayvancılıkta kendi kendine yetebilen ülkemiz, dışarıya muhtaç hale getirildi. Hayvancılık sektöründe özelleştirmeler sonucu **Et ve Balık Kurumu, Yem Sanayi** gibi kurumların satılmasıyla hayvancılığa yeterli desteğin sağlanamaması sonucu, örgütsüz küçük işletmeler halinde dağıtılan hayvan yetiştiricileri korumasız bırakıldı. Özelleştirmeler sonucu yem alanlarının daralması, yetiştiricinin öz kaynak yetersizliği-

ne sebep olmuş. **Yem, saman ve küspeyi ucuz alamayan hayvan yetiştiricileri, çözüm arayışları için daha ucuz arayışlara yönelmiş durumda.** Hayvan yemi, ilaç sanayi ve benzeri işler için kullanılan, kan, kemik, safra gibi içerikli yemlerin kullanılmasına yönelmiştir. Bu yemlerin ithal yoluyla da geldiği gözönüne alınırsa deli dana hastalığının bu yemlerle gelmesi, et ve süt mamüllerinin de kalitesinde kompoze yemlerle bozulmasına sebep olmuştur. Öncesinden köylü, hayvanlarını yaylalarda, otlaklarda otlatırken, şekerpançarı gibi küspelerle beslerken, hastalık ve parazitlerin et ve süt mamüllerinde yoğunluğu daha azdı. Son yıllarda bu alanların kullanılmaması, yetiştirilen yemlerin de bataklik, kalitesiz tarlalarda yetiştirilmesi parazit hastalıklarının da artırdı. Özellikle Türkiye'nin iki büyük ovasının bulunduğu Samsun'un

Bafra ve Çarşamba ilçelerinde batakliklardaki su sümüklülerinin sığırlarda keleş hastalığını başlattığı açıklandı. Konuyla ilgili bilgi veren OMÜ Veterinerlik Fakültesi Öğretim Üyesi Yardımcı Doçent. Dr. **Mustafa Açıcı** parazit hastalıklarının hayvancılık sektöründe ağır yük getirdiğini ifade ederek bölgede bu tür hastalıkların başını "**keleş**" hastalığının çektiğini açıkladı. Mustafa Açıcı "**Hayvanlar yediği yemden besin alamıyor. Et ve süt kaybı ile besiciler büyük zarara uğruyor**" dedi.

Samsun Tarım İl Müdürlüğü tarafından yapılan açıklamada ilde 350 bin büyük baş hayvandan yıllık yaklaşık olarak 500-700 ton süt alınması gerektiği, ancak 30 ton civarında sütün ekonomiye kazandırılmamasının nedenlerinin parazitler hastalıklarına bağlı olduğunu söyledi. Ayrıca Açıcı "Besicilerimiz çaresiz, devlet yardım etmeli ve keleş hastalığına son vermek için gerekli çalışmalar başlatılmalı. Bunun için öncelikle Bafra ve Çarşamba'daki batakliklarda drenaj yapılmalı. Bu hastalık ineklerde hemen hemen hiç süt bırakmaz. Bafra'da bu hastalıktan ölen hayvanlar da oldu" şeklinde açıklamalarda bulundu. (Samsun)

Esas olan muhtarlık imkanlarının halkın hizmetine sunulmasıdır

Yerel seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte, siyasi atmosfer ısınmaya başladı. Birçok bölgede belediye ve muhtar adayları belirlenmiş durumda. Faşist partiler özellikle büyükşehirlerde trilyonlarca para harcanarak yürütüyor seçim kampanyalarını. Her seçim öncesi olduğu gibi halkı aldatmaya yönelik yalan kampanyaları devam ediyor. Halen belediye başkanı olanlar, geçmiş dönemde yaptıkları "hizmetleri" çarşaf çarşaf afişlerle gösteredursun, madalyonun arkası bize tam zıttı bir durumu yani **gerçekleri** göstermektedir. Öyle çok uzaklara gitmeye gerek yok. Emekçi semtlere baktığımızda tüm gerçeklik ortaya çıkmaktadır. **Bakin çamurlu yollara, elektriksiz günlere, kanalizasyon-suz semtlere... Bunlar Türkiye'nin gerçekliğidir.** Bugün sadece İstanbul'da birçok emekçi semtin suyu, kanalizasyonu ve yolu yoktur. **İkitelli Ayazma'ya aylardır elektrik verilmemektedir.**

Ya trilyonlarca para yatırıp aday olmayı başaranlara ne demeli. Bugün herkesin bildiği bir gerçek vardır ki faşist partilerin adayları da bir önceki belediye başkanının yaptığı "hizmetlere" kaldığı yerden devam

edecektir. **Sadece belediyenin nimetlerinden en büyük pastayı kimin alacağı değişecektir.** Ülkedeki belediyecilik anlayışı insanın en temel hakkı olan yaşama hakkını dahi gasp etmektedir. Bugün ülkemizde binlerce deprem olmadan bile çökebilme ve onlarca insan yaşamını yitirmektedir.

Belediyelerin rant kapısı olduğu ülkemizde muhtarlıklarda da aynı durumdadır. Özellikle büyük mahallelerin muhtar adayları milyarlarca para yatırarak muhtar olmanın yarısını vermektedir. **Muhtarlıklar belediyelere oranla daha küçük rant yerleridir.** Bugün insanların kafasında muhtarlık hizmetten çok, resmi evrak alınan kurumlar haline getirilmiştir.

Bu anlayışa karşı çıkan devrimci demokrat adaylar, çalışmalarını halkı da içine alarak, mahalle sorunları üzerinden örgütlülükler yaratmaya çalışmaktadır.

Bu anlayışla hareket eden Okmeydanı Mahmut Şevket Paşa Mahallesi Muhtar adayı **Kemal İldem**'e seçim süreci ve mahalle-si üzerine sorularımızı yönelttik.

-Öncelikle kendinizi tanıtır mısınız?

-1958 Sivas Hafik doğumluyum. 1963 yılından beri Okmeydanı'nda oturuyorum. Lise mezunuyum. Evli ve iki çocuk babasıyım.

-Neden muhtar adayı oldunuz?

-Kırk yıldır bu mahallede oturuyorum. Mahallenin sorunlarını yakından biliyorum. Mahallemizde bu döneme kadar muhtar olan kişilerin kısmi olumlu çalışmaları olmasına rağmen bu çalışmaların mahallemizin sorunlarını çözmeye yetmediğini gördük. Bu sorunların köklü çözümünün halkla birlikte bir çalışma olacağını düşünüyorum. Geçmiş yönetimlerde en büyük eksiklik buydu. Mahallemiz çoğunlukla ileri görüşlü demokrat, aydın insanların bulunduğu bir mahalle. Bu insanlarla birlikte hareket edildiğinde, yani onları da sorunların çözümüne kattığımızda sorunların üstesinden daha rahat gelebiliriz. Bu düşünceden hareketle

muhtarlığa adaylığımı açıkladım.

-Mahalle sorunlarına ne kadar vakıfsınız?

-Mahallede uzun yıllara dayanan bir geçmişimin olmasından dolayı mahalledeki gelişmeleri yakından takip ediyorum. Anlayışım gereği halkın sorunlarına her zaman duyarlı biriyimdir. Çeşitli dönemler mahallemizde kurulan dernek ve kültürel faaliyetlerin gerçekleşmesinde bizzat yer aldım. Mahallemizde yaşadığımız sorunların çözümüne yönelik hazırladığım bir broşür var. Orada mahalle halkının yaşadığı sorunların çözümüne yönelik politikaları daha ayrıntılı bir şekilde aktardım.

-Ne tür sorunlar yaşanıyor mahallenizde?

-Mahallemizdeki sorunların başında gençliğin yozlaştırılmaya çalışılması geliyor. Son dönemlerde uyuşturucu satışı ve kullanımı ortaokullara kadar indi. Bunlara yönelik yine mahalleden belirleyeceğimiz mahalle komisyonları oluşturarak etkin bir şekilde mücadele edeceğiz. Yine halkın çoğunluğu, dar gelirli olmasından dolayı sağlık hizmetlerinden yeterince yararlanamıyor. Bunun büyük oranda giderilmesi için dönem dönem sağlık taramalarını yaptırmaya, özellikle ana ve çocuk sağlığı konusunda daha duyarlı olmaya çalışacağız. Eğitim öğretim aşamasında olan gençlerimize maddi imkanlarımız oranında burs imkanı yaratmayı düşünüyoruz. Çalışan çocuklu ailelerin çocuklarını güvenle bırakabileceği kreşin gerekli olduğunu düşünüyoruz. Bütün bu çalışmalarımızla ilgili halkın da denetimi ve katılımını sağlamak için düzenli halk toplantıları yapmayı düşünüyoruz.

-Seçim broşürünüzde ileri sürdüğünüz hizmetleri muhtarlığın imkanlarıyla gerçekleştirebilecek misiniz?

-Düşündüğümüz şeyler aslında çok zor şeyler değil. Başta da belirttiğimiz gibi sorunları mahalle halkıyla birlikte çözeceğiz. Sokak gönüllüleri, mahalle komisyonları

halkın etkin katılmasına bağlı. Maddi olanaklara gelince, muhtarlığın doğrudan gelirlerinin yanısıra devletin resmi kurumlarının muhtarlık bütçesine ayırdıkları fon gelirleri ile karşılanabileceğini düşünüyorum. Yine ayrıca resmi makamları da sorunların çözümünde muhtarlık olarak harekete geçirebiliriz.

-Şu andaki muhtar, bildiğimiz kadariyle iki dönemdir seçilmiş. Mevcut muhtarlık anlayışından farklılığınızı nasıl açıklıyorsunuz?

-Öncelikle bizim yüzümüz halka dönük olacak. Oluşturacağımız komisyonlarla mahallenin genelini temsil eden bir birliktelik yakalayacağız. Mahallenin bütün sorunları hakkında bu komisyonlar aracılığıyla anında haberdar olabileceğiz. Mahallemizde altyapı sorunu büyük oranda belediye tarafından çözülmüştür. Bu olumlu bir hizmettir. Karşımıza çıkabilecek diğer sorunların muhtarlığın imkanlarıyla çözülebileceğine inanıyorum. Esas olanın muhtarlık imkanlarının halkın hizmetine sunulup sunulmaması anlayışında yattığını düşünüyorum.

-Somut olarak konuşmak gerekirse örneğin gençliğe yönelik neler yapmayı düşünüyorsunuz?

-Ülkemizin içinde bulunduğu sosyal siyasal sıkıntılar doğal olarak mahallemizi de yoğun bir şekilde etkilemektedir. İşsizlik ve yozlaşma gözle görülür şekilde yaşanmaktadır. Bunların üstesinden gelebilmek için gençlerimizi çeşitli alanlarda vasıflandırmak gerekiyor. Onlara yönelik meslek edindirme kursları açarak iş bulma olanaklarını daha da artırabiliriz. Madde bağımlılığı, kumar gibi kötü alışkanlıklardan kurtarmak için bilgilendirme amaçlı paneller düzenlemeyi düşünüyoruz. Onları kültürel faaliyetlere yönlendirmek amacıyla spor kompleksi, kültürevinin kısa sürede gerçekleşmesi için çaba gösterip gençlerimizin buralarda etkin olmalarını sağlayacağız. (İstanbul)

TSK'nın "faili meçhul" cinayetlerine bir yenisi daha eklendi

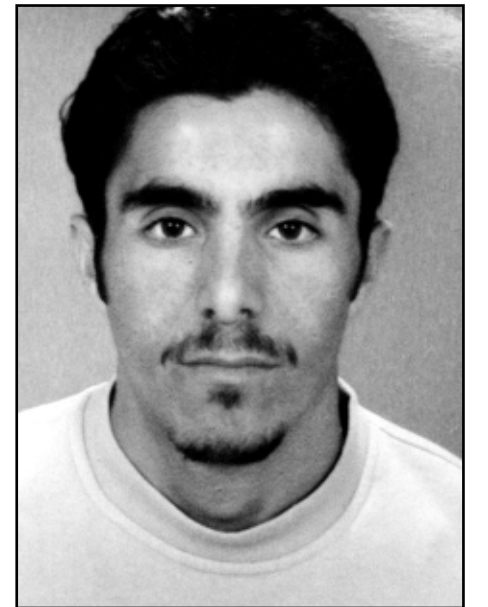
Kendine muhalif olan her kişi ve kurumu hedef alan sistemin baskı araçlarından biri olan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin imzasını attığı özellikle 80 AFC'si ile hız kazanan yargısız infazlara, faili meçhul cinayetlere bir yenisi de geçtiğimiz günlerde, Diyarbakır'da eklendi.

Diyarbakır **Kocaköy Jandarma Komutanlığı**'nda askerlik yapan **Cihan Tunç**, sırtının sol yanından aldığı kurşun ile yaşamını yitirdi. Jandarma Komutanlığı ölümle ilgili ilk açıklamasında Tunç'un "intihar ettiğini", daha sonra yapmış olduğu açıklamada ise "kaza sonucu öldüğünü" açıklamıştır. Bu çe-

lişkili ifadeler ailesini daha fazla kuşku da bırakmıştır. Tunç'un babası yaptığı açıklamada "Oğlum demokrat, tahsilli ve toplumsal olaylara duyarlı bir insandı. Ortalama her hafta telefonda görüşüyorduk morali çok iyiydi. Cihan gibi bir insan nasıl intihar eder halen anlayamıyorum" dedi.

Olayla ilgili bir açıklama yapan abi **Zeki Tunç** ise şunları söyledi; 13 Şubat tarihinde saat 09:00 gibi Jandarma Bölük Komutanı tarafından telefon açıldı. Telefonda komutan vukuat işlendiğini belirtti ve "bu vukuat sonucu ne yazık ki 'üzülerek' söylüyorum Cihan'ı kaybettik" dedi. Nasıl oldu sorusuna

ise "nöbet yerinde intihar ettiği" yanıtını verdi. Daha sonra **Tuzla Jandarma Komutanlığı**'na abim olayla ilgili bilgilerinin olup olmadığını öğrenmek için gitti. Jandarma Komutanlığı olayla ilgili hiçbir bilginin ellerine ulaşmadığını söylemişler. Telefonda yapılan görüşmeler sonucunda Tuzla Jandarma Komutanlığı'nın yapmış olduğu açıklama "intihar da olabilir kaza da olabilir" olmuş. Bu çelişkili açıklamalardan sonra babam komutanlarıyla ve asker arkadaşlarıyla görüşmek ve Adli Tıp raporunu almak için **Diyarbakır**'a gitti. Adli Tıp raporu geldikten sonra biz de yeni bir otopsi yapılması için savcılığa baş-

vuruda bulduk. Bu olayın peşini bırakmaya niyetimiz yok. İnsan Hakları Derneği'ne ve savcılığa suç duyurusunda bulduk. (Mersin)

Faşist partilerin adayları milyarlar harcayarak yapamayacakları vaatlerde bulunurken emekçi semtlerin birçoğunda bu anlayışa karşı çıkan devrimci ve demokrat adaylar halkı da çalışmalarına katarak mahalle sorunları üzerinden örgütlülükler yaratmaya çalışıyor.

“Karayolları muhtar adayını halk belirledi”

Yerel Seçimler sürecinde devrimci, demokratik güçlerin ortak çalışma yaptıkları mahallelerden biri de **Gazi Osmanpaşa**'daki **Karayolları Mahallesi**. Seçmen sayısının on beş bini bulunduğu mahallede, 3 Kasım seçimlerinde yaklaşık üç bin kişi sandık başına gitmemiş.

Mahallede muhtar adaylığını açıklayan **Şahin Sevim** devrimci demokrat kişi ve kurumların ortak adayı durumunda. Muhtarlık çalışmaları mahallede özellikle çeteleşmeye ve uyuşturucuya karşı altı ay önce oluşturulan bir komisyon tarafından yürütülüyor. Bizler de yürütülen çalışmalar ve hakim muhtarlık anlayışına karşı alternatif bir ses olan Komisyon hakkında, komisyon üyelerinden **Oktay Kaplanserver** ve Muhtar Adayı **Şahin Sevim**'in görüşlerini aldık.

-Mahallenizde oluşturulan Komisyon hakkında bilgi verir misiniz?

-Oktay Kaplanseren: Komisyonumuz altı ay önce oluştu. Kendi aramızda sohbetlerimizde “mahallemizdeki olumsuzluklara karşı ne yapabiliriz” dedik. Bu soruya en iyi cevabın ortak bir birliktelik olduğunu düşündük. Mahallemizde çeşitli bölgelerde yaşayan saygın, sözü geçen, devrimci demokrat insanlara gittik. “**Amaç, fikir budur**” dedik. Biraraya gelme önerisinde bulunduk. Öncelikle fikir alış verişiyle geçen süre oldu. Daha sonra, halkın katılımıyla, kahvehane ve dernek toplantıları yaptık. Derneklerden ve saygın olan aile ve çevrelerden komisyona katılacak kişiler kişi seçmelerini istedik. Kendi çevremizden yani devrimci demokrat kesime yakın insanlardan katılımlar çok fazlasıyla oldu.

Bu mahallede yaşayan insanlar genelde devrimci demokrat insanlardır. Buralardan hep sisteme muhalif insanlar çıkmıştır. Birçok mahallede şehitler verilmiştir, tutsaklar verilmiştir, Ölüm Oruçlarında şehitler ve gaziler verilmiştir.

Komisyonun özeldeki amacı mahallede çeteleşmeye, hırsızlığa karşı bir duruş. Gericiliğe karşı, devrimci düşüncelerin dejenerere edilmeye çalışıldığı bir süreçte, bunun için doğru olanın emekten yana adımlar olduğunu düşünüp buna karşı bir duruş sergilemek istedik. Yani özelde amaç mahalle sorunları. Burada yaşayan insanlar genelde ekonomik olarak gelirleri düşük insanlar.

-Mahallenin sorunları nelerdir?

-Şahin Sevim: Her yer de olduğu gibi bizim mahallemizin de birçok sorunu var. Ama temel sorunumuz devrimci demokrat insanların bir araya gelememesi. Diğer yandan mahallemize hizmet verilmiyor. Yol sorunundan tutun da sağlığa kadar birçok sorunla karşı

karşıyayız. 1980 yılında yapılan asfaltlamayla duruyoruz, ağaçlandırma hiç yok, altyapı çok eski, çocuk parkı hiç yok, eğitim yok diyebiliriz. Genelde emekçilerden oluşan bir mahalle olduğu için ve sisteme muhalif insanlar yaşadığı için hizmet verilmiyor.

-Mevcut muhtarlık anlayışıyla aranızdaki farkı nasıl koyuyorsunuz?

-Oktay Kaplanseren: Koltuk sevdaı adaylar vardır. “**Biz sizin için varız**”, “**ben sizin adayınızım**” şeklinde sloganları vardır. Biz bunları söylemiyoruz. Biz yapamayacaklarımızın vaatlerinde bulunmuyoruz. Muhtarlık tamamen Komisyon'un denetimindedir. Oluşan Komisyon halkı temsil etmektedir. Komisyon'u halk denetleyecektir. Halkın söylemleriyle birlikte hareket

edilecek. Muhtarlık sadece bir araçtır.

Bu mahallede yaşayan insanlar genelde devrimci demokrat insanlardır. Buralardan hep sisteme muhalif insanlar çıkmıştır. Birçok mahallede şehitler verilmiştir, tutsaklar verilmiştir, Ölüm Oruçlarında şehitler ve gaziler verilmiştir. Bundan dolayı devlet buraları kendine hep muhalif görmüştür. Bakın buradaki otobüs durakları çok eskidir, ama biraz ilerde en iyi otobüs durağı vardır. Küçük bir örnek ama sistemin oy aldığı yerlere hizmet götürmesini göstermesi bakımından çarpıcıdır. Biliyor ki buralar kendine muhalif ve bu nedenle hizmet getirmiyor. Buradaki insanlar belediye gittiğinde dikkate alınmaz, kömür yardımı yapmaz, okul yardımı yapmaz, sağlık yardımı yapmaz vs. Buradaki insanlar yalnızlaştırılmaya çalışılıyor. Buradaki insanlar tek tek hesap soramaz. Biz bu birlikteliği oluşturarak gideceğiz ve diyeceğiz ki “**siz bu yardımı yapmak zorundasınız**”. Gerekirse binlerce imzayla gidilecek.

-Tüm bu faaliyetinizde muhtarlığın önemi nedir?

-Oktay Kaplanseren: Buradaki devrimci demokrat insanların eksikliklerinden kaynaklı buralarda muhtarlıklar hep gericiilere kaldı. Bizim artık muhtarlık kafamızda silikleşmiş. “**Nasil olsa ben iki milyonu verip ikametgah alabiliyorum**” denilebiliyor. Biz bu tabuyu yıkmak istiyoruz. İnsanlar orada kendilerine yardımcı olacak birilerini görsün istiyoruz. İki dönemdir kaybettiklerimizi yeniden kazanmaya çalışıyoruz. Yani biz buralarda örgütlü toplum adımlarını atmak istiyoruz. Bunun araçlarından biri de muhtarlıktır.

(İstanbul)

“İşkencede azalma yok”

İHD Diyarbakır Şubesi, T. Kürdistanı'nda 2004 Ocak ayında 909 hak ihlalinin yaşandığını açıkladı. 11 Şubat 2004 tarihinde bir açıklama yapan İHD Şube Başkanı **Selahattin Demirtaş**, “**İşkence yöntem değiştirdi. Çatışmada yaşamını yitirenler azaldı ama düşünceye karşı açılan soruşturmalarda artış var**” dedi.

Rapora göre, 2003 yılı içerisinde, 223 kadın, 282 erkek işkence ve kötü muameleyle maruz kaldı. İşkence ve kötü muameleyle maruz kalanlardan 48'inin 18 yaşından küçük olması ise dikkat çekti. İşkence ve kötü muamelelerin 170'inin sokakta ve Emniyet Müdürlüğü birimlerinde, 112'sinin sokakta, 72'sinin Emniyet Müdürlüğü'nde, 50'sinin jandarma karakollarında ve 24'ünün de hapishanelerde yaşandığı kaydedildi.

İHD tarafından açıklanan ve 909 ihlalin yaşandığı kaydedilen Ocak 2004 raporunda ise, hak ihlallerinde ilk sırayı soruşturma ve cezalar aldı. Buna göre 457 kişi idari, 247 kişi ise adli soruşturma ve cezaya maruz kaldı. Ocak ayı içerisinde, toplam 98 kişi gözaltına alındı, 9 kişi yaralandı, 15 kişi işkence ve kötü muamele gördüğünü iddia etti ve 18 kişi de tutuklandı. Çatışmalarda 1 kişi öldü, 2 kişi yaralandı. 5 kişi faili meçhul cinayetler, saldırı

ve yargısız infaz sonucu yaşamını yitirdi, 9 kişi de yaralandı. Mayın ve patlayıcı maddeler de bir kişinin yaralanmasına neden oldu. Ocak ayında ayrıca 2 tiyatro ve sinema yasaklandı.

2004'ün Ocak ayı ile geçen yılın ocak ayında yaşanan hak ihlallerini karşılaştıran Demirtaş, şunları söyledi: “Çatışmada yaşamını yitirenler, işkence, toplumsal olaylara müdahale gibi ihlallerde önemli ölçüde azalma yaşanırken, düşüncelerini ifade edenlere karşı açılan soruşturmalarda ve cezaevlerinde yaşanan ihlallerde artışlar meydana gelmiştir. Bu durum, devletin insan haklarına karşı tutumunun istikrarlı bir tutum olmadığını kanıtıdır.”

İşkence vakalarında da değişikliğin yaşandığına dikkat çeken Demirtaş, daha önceki yıllarda **elektrik**, falaka, **basıncı su** gibi yöntemler kullanılırken, 2003 yılında en çok kullanılan işkence yöntemlerinin ise **kaba dayak**, hakaret, **küfür**, tehdit, **tuvalet ihtiyaçlarının karşılanmaması** gibi yöntemler olduğunu söyledi. Demirtaş, “**Bu durum, işkencenin halen sona ermediğini ancak yöntem değiştirdiğini somut bir şekilde ortaya koymaktadır**” dedi. (H. Merkezi)

DEP'Lİ MİLLETVEKİLLERİNE YİNE TAHLİYE YOK

DEP eski milletvekilleri **Leyla Zana**, **Hatip Dicle**, **Orhan Doğan** ve **Selim Sadak**'ın tutuksuz yargılanma talebi **20 Şubat 2004** tarihinde yapılan duruşmada yine reddedildi. Ankara 1 No'lu DGM'de görülen davanın 11. duruşmasına, Ankara Merkez Kapalı Ceza ve Tutukevi'nden getirilen DEP'li milletvekillerinin avukatları, yankınları ve Avrupalı gözlemciler katıldı.

Ankara 1 No'lu DGM'nin Başkanı **Mehmet Orhan Karadeniz**'in, geçen duruşmada tahliye kararı çıkmaması üzerine **alkışlı protestoda bulunan izleyicilerin bu duruşmaya alınmaması** yönündeki talimatı üzerine, polis duruşmaya gelenlerin kimliklerini tek tek kontrol etti.

Sanık avukatları, AİHM'in bozma kararının ardından yapılan yeniden yargılama sürecinde değişen hiçbir şey olmadığını belirterek iddia makamıyla mahkeme heyetinin ortak hareket ettiğini söylediler.

Avukatları, **koşullu salıverilmelerine 1 yıl 4 ay kalan DEP'li milletvekillerinin tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmalarını talep etti. Avukatların talepleri 11. kez reddedildi.** (H. Merkezi)

Yeni Ceza İnfaz Yasa Tasarısı neler getiriyor?

Geçmişte genelgelerle düzenlenen uygulamalar, hazırlanan bu tasarı ile yasalıyor. Hapishane yönetiminin tek tarafı tuttuğu tutanaklara göre disiplin cezaları veriliyor. Mahpusun delil sunma hakkı bulunmuyor.

Geçtiğimiz haftalarda Adalet Bakanlığı tarafından açıklanan, devrimci kamuoyunda “teslimiyet genelgesi” olarak adlandırılan Yeni Ceza İnfaz Yasa Tasarısı neleri getiriyor, neyi değiştiriyor? Bu konuda devrimci kamuoyunu bilgilendirmek, yapılanları teşhir etmek amacıyla Şubat ayının son haftasında TUYAB (Tutuklu Yakınları Birliği) tarafından bir bülten çıkarıldı. Adalet Bakanlığı'nın tutumu şu şekilde sergilendi:

“Tabutluklar yetmedi. Cezaevlerinde 12 Eylül darbesinin ardından uygulamaya konulan ve yoğun direnişler sonucu 1988 yılında kaldırılan tek tip elbise dönemine geri dönülüyor” sunumu ile gazetelere haber olan Ceza İnfaz Yasa Tasarısı, Adalet Bakanı Cemil Çiçek tarafından açıklandı. Taslağa göre hükümlülere tek tip elbise dışında “zorunlu çalışma” dayatılacak. Yasa taslağı ile hapishaneler “ABD modeli”ne göre şekillendirilecek. Taslak şu an meclis alt komisyonunda sırasını bekliyor.

İnfaz Yasa Tasarısı hazırlayıcılarına göre kırmızı kurdele ile sarılı bu dosya, “çikolata kutusu gibi manzara arz eden bir tasarı” imiş(!) F tiplerini 19 Aralık kanlı katliamı ile açmadan hemen önce zamanın Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, şunları söylüyordu: “F tipleri, insani, rahat, adeta otel gibi.” Oysa siyasi tutsaklar F tiplerine sevklerde her türlü baskı ve işkenceye

maruz bırakıldı. Ve bu durum artarak sürmektedir” denildi.

ZORUNLU ÇALIŞMA

Bültende ayrıca, son zamanlarda burjuva basında sıkça yeralan “zorunlu çalışma” konusuna da değinilerek, aslında bunun keyfi olmadığı, tutsakların zorunlu tutulacağı şu şekilde açıklanıyor: “Son günlerde basında hapishanelerde zorunlu çalışmayla ilgili “Tutuklu ve hükümlüler çalıştıklarının karşılığı olarak belli bir ücret alacaklar, sosyal güvenceleri olacak” vb. türünden zorunlu çalışmayı şirin göstermeye hizmet eden çeşitli haberler çıkıyor. Ancak bunun zorunluluğa dayandırıldığı, getirilen disiplin cezalarıyla tam bir keyfi uygulamayı da beraberinde getirdiği gözardı ediliyor. Üstelik model olarak alınan ABD'deki uygulamalar da bunun tam bir mahpus emeğini sömürmeye hizmet ettiğini, edeceğini açıkça gösteriyor” deniliyor. Siyasi tutsakları mecburi işçiye, hapishaneleri parmaklıklıklı fabrikaya çevirmeye çalışan bu anlayışın tutsakları yoğun bir emek sömürüsüne tabi tutarak, sermaye için bedava işgücü haline getirmek istedikleri belirtiliyor.

TEK TİP ELBİSE

Bültende değinilen konulardan biri de “tek tip elbise” dayatması. 1980 AFC'sinden sonra uygulanmaya çalışılan bu uygulamanın bu uğurda ödenen bedeller ve veri-

len mücadele ile 1988'de kaldırıldığı, ancak sistemin tekrar bu saldırıyı gündeme getirdiği belirtiliyor. Yapılan saldırıların hepsinin birbiriyle bağlantılı olduğu, D tipi, L tipi gibi uygulamalarla tecritin yaygınlaştırılmak istendiğinin belirtildiği bültende, Ecevit'in “Cezaevleri sorunu hallolmadan IMF programı uygulanamaz” sözü hatırlatılarak, tüm bu saldırıların dışardan bağımsız ele alınmaması da gerektiği belirtiliyor.

DİSİPLİN CEZALARI

Tasarının 7. bölümünde disiplin cezaları düzenlenmiş. Cezayı gerektiren fiiller sayılırken öyle esnek bir düzenleme getiriyor ki bu durum idarenin keyfi uygulamalarına yol açmakla olumsuz düzenlemenin etkisini iki kat artırıyor. Ceza İnfaz Yasa Tasarısı ile getirilen disiplin cezalarında teslim alma anlayışının yattığı rahatlıkla görülmektedir.

Haberleşme veya iletişim hakkından yoksun bırakma veya kısıtlamayı düzenleyen 40. madde en ağır hükümlerden bir tanesidir. Bu madde; “Mektup ve telgraf yollamaktan, televizyon izlemekten, radyo dinlemekten, kendisine gelen mektup ve telgrafları almaktan, gazete, dergi, kitap ve diğer iletişim araçlarından yararlanmaktan yoksun bırakılmasıdır.

Bu cezayı gerektiren eylemler şunlardır:

- a- Protesto amacıyla idarece verilen yemeği topluca almama eylemine katılmak,
- b- Kurum işyurdu yönetim kurulunca uygun görülen işte çalışmamak,
- c- Herhangi bir şeyi protesto amacı ile veya idareye karşı toplu olarak sessiz direnişte bulunmak,
- d- Odalarda, eklentilerinde ve diğer alanlarda ilaç ve gıda maddesi stoku yapmak,
- e- Gereksiz olarak marş söylemek veya slogan atmak.”

Bu madde ile tecrit içinde tecrit uygulamasına geçiliyor. Geçmişte genelgelerle düzenlenen uygulamalar, hazırlanan bu tasarı ile yasalıyor. Hapishane yönetiminin tek tarafı tuttuğu tutanaklara göre disiplin cezaları veriliyor. Mahpusun delil sunma hakkı bulunmuyor. İtiraz ettiklerinde ise infaz hakimliklerince idarenin tutanaklarına itibar edilerek itiraz reddediliyor. Yani kısaca **bu yasa ile tam anlamı ile teslimiyet dayatılıyor.**

Siyasi tutsakların bu tasarıda dayatılanları kabul etmeyeceğinin belirtildiği bültende, bu saldırının tüm devrimci, demokrat duyarlı kesime yapıldığı belirtilerek, bu kesimlerin hepsi ortak mücadeleye çağırılıyor, ortak bir mücadelenin örgütlenmesinin gerekliliği vurgulanıyor. Bültenin sonunda geçmişten günümüze hapishanelerde ölüm oruçlarında, katliamlarda ve dışarda saldırı politikalarını protesto etmek için şehit düşenlerin isimleri bulunuyor.

Elde edilen kazanımlar ve deneyimler içeride ve dışarda ortaklaşa örülen bir mücadelenin sistemin bu saldırılarını boşa çıkaracağını çok açık gösteriyor. O halde hepimize çok görev düşüyor...

Hazırladıkları bu bültenle çeşitli televizyon, gazete vb. kurumları gezen TUYAB'lı aileler kurumlara duyarlılık çağrısı yapıyorlar.

CENAZEYE KATILMAYA 48 YIL HAPİS!

Ulucanlar Hapishanesi'ndeki saldırıda ölen Nevzat Çiftçi'nin cenazesine katılmak isteyen ve dövülerek gözaltına alınan 31 insan hakları savunucusu toplam 48 yıl hapse mahkum edildi.

2911 Sayılı Toplantı, Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet iddiasıyla verilen cezalar yarılana kadar “suç işleme eğilimleri” nedeniyle ertelenmedi.

TİHV İzmir Temsilciliği'nde Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi Psikiyatristi Dr. Alp Ayan'a 1 yıl 6 ay 1 gün, Adnan Akın'a 3 yıl 1 gün, 35 kişiye de 18'er ay hapis ile 60'ar milyon para cezasına çarptırıldı.

13 Şubat'ta gerçekleşen ve altı saat süren karar duruşmasında sanık avukatları son savunmalarını yaptılar.

Mahkeme, Adnan Akın'a 3 yıl 1 gün, Dr. Alp Ayan'a 1 yıl altı ay 1 gün; İşçi-köylü gazetesi çalışanı Betül Kılıçaslan'a, TİHV çalışanı Günseli Kaya, İnsan Hakları Derneği (İHD) GYK üyesi Mihdi Perinçek, dönemin Emek Partisi (EMEP) İl Başkanı Haydar Cenan, dönemin Halkın Emek Partisi (HADEP) İzmir İl Yürütme Kurulu üyeleri Birol Karaduman ve İrfan Gülseser, dönemin Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Mehmet Bahri Akan, yazar-sendikacı Hacay Yılmaz, dönemin Genel-İş 5 No'lu Şube Başkanı Murat Hançer, Rahşan Çetiner, Turgut Yenidünya, Erhan Polat, A. Birge Uzuner, İhsan Durmuş, S. Cem Pakdemir, Sevda Dağ, Ayten Moral, Buket Acartürk, Timur Başpınar, Celal Sağlam, Nedim Sarıkaya, Binali Güler, Selma Topçuoğlu, Av. Erdal Yağçeken, Av. Seray Topal, Barış Bozyiğit, Cem Cihan Erkul, Zafer Doğan, Birol Karaduman ve Alev Yazıcı'ya 18'er ay hapis ile 60 ar milyon para cezası verdi.

26 Eylül 1999'da Ulucanlar Cezaevi'nde gerçekleştirilen saldırıda ölenlerden Nevzat Çiftçi'nin Aliğa İlçesi Helvacı Belde-si'nde yapılan cenaze törenine katılmak isteyen insan hakları savunucusu, sendika, meslek odası, dernek ve siyasi parti temsilcisinden 69 kişi dövülerek gözaltına alınmıştı.

Ardından, aralarında Dr. Ayan ve Kaya'nın da olduğu 14 kişi, 2911 sayılı kanuna muhalefet gerekçesiyle tutuklanarak 113 gün kadar hapishanede kalmışlardı.

Gaziantep'te 'tecrit' karşıtı eylem

KONGRA-GEL Kurumsal Başkanı Abdullah Öcalan'a uygulanan 'tecrit'e karşı protestolar sürüyor.

21 Şubat'ta Şahinbey'in Beydilli Mahallesi Şanlıdere Caddesi üzerine 'Şehit Sema Eylem Birliği PJA' imzalı "Mücadele Kadınla Özgürleşecek, Başkan Apoya Özgürlük" yazılı pankartı asıldı. Sabahın erken saatlerinde asılan pankart olay yerine gelen polisler tarafından indirildi.

Yukarıbayır Mahallesi'nde dün akşam bir araya gelen bir grup genç Öcalan lehine gösteri düzenledi. Eylemde cadde üzerinde ateşler yakan gençler daha sonra yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş sırasında yolu bir süre trafiğe kapatan grup, "Bijî Serok Apo", "Bi can bi xwîn em bi teren ey serok", "İmralı kapansın Öcalan'a özgürlük" sloganlarını attıktan sonra olaysız dağıldı.

Ankara'da gözaltı terörü

Hapishanelerde uygulanan tecriti protesto etmek ve gündeme sokmak amacıyla afiş asan TAYAD'lı aileler polis terörü ile karşılaştı.

15 Şubat Pazar günü Ankara'nın birçok semtinde "Hapishanelerde 107 insan öldü duyduunuz mu?" afişlerini asan TAYAD'lı aileler polisin coplu saldırılarına maruz kaldılar. **Sakarya Caddesi**'nde afiş asan gençlere silah çekerek tehdit eden polis, çevik kuvvet otobüslerini çağırarak bu kişileri gözaltına aldı. Aynı gün gece 23:00-01:00 arasında **Ekmek ve Adalet Dergisi**, **TAYAD**, **Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği**, **Ankara Gençlik Derneği** ve **İdilcan Kültür Merkezi**'ni basan polis toplam 35 kişiyi gözaltına aldı.

Kurumlara giden insanları gözaltına alarak kaçıran, tehdit eden Ankara polisi, **Abdi İpekçi Parkı**'nda çadır talebi için bulunan ailelere de saldırdı. Sa-

lı ve perşembe günü mahkeme-ye çıkarılanlardan 13 kişi keyfi bir şekilde tutuklanarak Ulucanlar Hapishanesi'ne sevk edildi. Tutuklananlar arasında Ekmek ve Adalet Dergisi çalışanları **Ufuk Şener** ve **Abdullah Özgün** de bulunuyor.

Gözaltıları protesto etmek amacıyla 16 Şubat'ta bir araya gelen devrimci ve demokrat kurumlar **Yüksel Caddesi**'nde bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada polisin evleri basarak, kurumların kapısını kırarak yarattığı teröre dikkat çekilerek "demokratikleşme" söylemlerinin gerçekliği dile getirildi. 20 Şubat günü de saat 14:00'te TAYAD, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, Ankara Gençlik Derneği, İdilcan Kültür Merkezi tarafından bir basın açıklaması yapıldı.

Gözaltı ve saldırıları kınamak amacıyla İzmir Konak Kemaraltı girişinde basın açıklaması yapan gruba polis müda-

hale etti. Aralarında ESP İzmir temsilcisi **Selahattin Ilgaz**'ın da bulunduğu onbeş kişi gözaltına alındı.

9 Şubat 2004 tarihinde Adana Atilla Altıkat Köprüsü ve Hastaneler Kavşağı üstgeçidine ayrıca Mersin Demirtaş Köprüsü ve Metropol binasına da TAYAD imzalı pankartlar asıldı. 13 Şubat'ta MESİAD'ı ziyaret etmek isteyen TAYAD'lı aileler gözaltına alındı. Bir gün sonra serbest bırakılan TAYAD'lılar MESİAD yöneticileriyle görüşünceye kadar yeniden geleceklerini belirttiler.

(Ankara-Mersin)

ILPS'den kınama
ILPS Genel Sekreterliği TAYAD'lı aileler üzerindeki baskıları, gözaltı ve tutuklamaları kınamak amacıyla yazdığı mesajda ailelere destek sunarken politik tutsaklar üzerindeki tecriti ve gözaltı terörünü kınadı.

İnsan hakları savunucuları eylemlerle baskı ve tecriti protesto ediyor.

İHD'den mektuplu protesto

İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi, insan hakları savunucularına verilen hapis cezalarını kınamak amacıyla 20 Şubat'ta Cumhurbaşkanlığı'na, Başbakanlık'a, Adalet Bakanlığı'na, TBMM'ye ve İnsan Hakları Komisyonu'na mektup gönderdi.

İnsan hakları savunucuları üzerindeki baskıları kınamak ve verilen hapis cezalarını protesto etmek için **Cumhuriyet Postanesi**'nin önünde bir araya gelen İHD'liler basın açıklaması yaptı. İHD İzmir Şube Sekreteri **Mihriban Karakaya** yaptığı açıklamada, insan hakları savunucularının ceza aldığı bir ülkede insan haklarından bahsedilemeyeceğini söyleyerek, baskıları kınadı.

'Amaç gözdağı vermek'

İHD MYK Üyesi **Ahmet Dağlı** ise, Türkiye'nin birçok il ve ilçesinde Başbakanlık'a bağlı İnsan Hakları Kurul'larının oluşturulduğu bir süreçte bu tür şeylerin yaşanmasının dikkat çekici olduğunu kaydetti.

Son dönemde 'Göç Raporu' nedeniyle

Göç-Der İzmir Şube Başkanı **İbrahim Uzelün**'e 10 ay, yolsuzluğa ve yoksulluğa ilişkin düzenlenen basın açıklamasına katıldıkları gerekçesiyle **Emek Platformu** üyesi 19 kişiye 6 ay ve son olarak da Ulucanlar Hapishanesinde yaşamını yitiren **Nevzat Çiftçi**'nin cenaze törenine katıldıkları gerekçesiyle 31 insan hakları savunucusuna toplam 48 yıl 576 ay hapis cezası verildiğine dikkat çekti. Dağlı bu mahkumiyetlerin gözdağı amaçlı olduğunu belirterek, bu anlayış ve uygulamalarla hukuka ve insan haklarına dayalı bir yapılanmanın oluşamayacağına işaret etti. Dağlı, insan hakları savunucularına yönelik cezalandırmalara son verilmesini istedi.

Yetkililere protesto mektubu

Basın açıklamasının ardından İHD'liler Cumhuriyet Postanesi'nden Cumhurbaşkanlığı'na, Başbakanlık'a, TBMM'ye, İnsan Hakları Komisyonu'na ve Adalet Bakanlığı'na mektup gönderdi. (İzmir)

İHD'den hücre eylemi

Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelen yaklaşık 100 İHD üyesi hapishanelerdeki "tecrit" uygulamalarını hücreye girerek protesto etti. "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun", "Tecrite son ver", "Buca, Diyarbakır, Ulucanlar'ı unutmadık" dövizleri açan grup, "Biji Bira-tiya gelan", "Zindanlar boşalsın tutsaklara özgürlük", "İçerde dışarıda zindanları parçala" vb. sloganlar attı.

Burada basın açıklaması yapan İHD İzmir Şube Sekreteri **Mihriban Karakaya**, Türkiye'de insan hakları ihlallerinin sürekli yaşandığını belirterek, demokratik dinamiklerinin bu yöndeki çözüm çağrılarına da hiçbir yanıt verilmediğini söyledi. Karakaya, hapishanelerde yaşanan anti-demokratik baskıcı uygulamaların insan onuruna yakışmadığını dile getirerek, bu yöndeki demokratik taleplere hükümetin hiçbir şekilde cevap vermediğini kaydetti.

19 Aralık operasyonunun durdurul-

ması, 107 insanın ölümü ile sonuçlanan F Tipi Hapishanelerinin ve İmrallı Hapishanesi'nin kapatılması konusunda yapılan çağrılar dikkate alınmadığını ifade eden Karakaya, "Sorunları çözümünden kaçan, görmezden gelen anlayış, tecritin hüküm sürdüğü, insan haklarının ayaklar altına alındığı hapishaneleri 'konukevi' olarak tasvir edebilmektedir. Siyasi iktidar bugüne değin ölümlerin ve ihlallerin mekanı olan cezaevlerini gerçekten 'konukevine' dönüştürmek istiyorsa tecrit ayıbına son versin, insan haklarını uygun davransın, hapishaneleri sivil denetime açsın ve F Tipi ve İmrallı Hapishanelerini kapatsın" diye konuştu.

Basın açıklamasının ardından İHD Üyesi **Meral Ünal**, kartondan yapılmış bir hücreye girerek oradan, tecriti ve hapishanelerde yaşanan uygulamaları anlattı. Anlatımın ardından Ünal, hücreyi parçalayarak dışarı çıktı. Bu sırada 2 tut-sak anası da kartondan olan hücreyi parçaladı. (İzmir)

ATİK 3. TOPLANTISINI GERÇEKLEŞTİRDİ

ATİK Yönetim Kurulu Şubat 2004 tarihinde 3. toplantısını gerçekleştirerek geçmiş faaliyetlerini değerlendirdi ve bir dizi kararlar aldı. Konfederasyon genel bir durum değerlendirmesi yaparak şu sonuçlara vardı:

“Genel olarak emperyalist güçler ezilen dünya haklarına topyekün olarak saldırıyorlar. Bu saldırılar her geçen daha da boyutlanmaktadır. Savaş, işgal ve toplumsal dinamiklerin ezilmesine yönelik yapılan saldırılara, kazanılmış bir çok hakkın gasp edilmesi eklenerek yaşam daha da zorlaştırılmaktadır.

ABD ve İngiliz emperyalist güçlerinin Irak işgali devam etmektedir. İşgal öncesi ile sürülen tüm gerçekler bir bir iflas etti. Ancak sorun zaten Irak'ta kimyasal silahların olup olmaması değildi. ABD, planları içinde Irak'ı işgal etme ve buradan diğer yerlere sıçramayı planlanıyor ve uygun şartlar bekleniyordu. Bu şart 11 Eylül'le hızlanmış ve 20 Mart 2003 tarihinde Irak işgal edilmiştir.

Tüm dünya'da bu emperyalist işgal protesto edilerek, ABD ve İngiliz askeri güçlerinin Irak'tan çekilmesi için, yükselen slogan-

lar atılmaya devam ediyor.

Avrupa'da Irak işgaline karşı çıkış protestolarına paralar olarak sosyal haklara yapılan gasplar ve getirilen ek ödemelere karşı eylemler devam etmektedir. Bu eylemlerin giderek yükselmesi kaçınılmazdır. Tüm Avrupa'da işsizlik 20 milyonun üzerine çıkmış bulunuyor. Özelleştirmeyle birlikte, işverenlerin iş saatlerini yükseltilmesi için hükümeti sıkıştırma ve işçi ücretlerinde verilen komik saat ücretleri, yeni işe alınan işçilerle uzun süreli sözleşme yapılmaması, işten çıkartmaların kolaylaştırılması, büyük tekelere yeni karlar getirmektedir. Alım gücü düşerken, sokak eylemlerinin kaçınılmaz olarak yükseleceği bir sürece girilmiş bulunuluyor. Söbjektif önderliğin genel olarak Avrupa ülkelerindeki eksikliği düşünüldüğünde, eylemler daha çok sarı sendika ve reformist kesimlerce yönlendirilmektedir.

Konfederasyonumuz bu sürecin gerisinde kalmayarak, bulunduğu tüm ülkelerde gerek Irak işgaline karşı geliştirdiği tavır, gerekse sosyal hakların gaspına yönelik başlattığı kampanya ve katıldığı etkinliklerle sürece dahil oldu.

Konfederasyonumuz, iki toplantı arası gerçekleştirdiği etkinlikleri değerlendirerek sonuçlar çıkardı. 8 Kasım 2003 tarihinde gerçekleştirilen Kültür ve sanat yarışmamız başarıyla gerçekleştirilerek, genç arkadaşların kültürel alandaki yetenekleri ortaya çıkartarak bu cepheye yeni aday arkadaşlar eklenmiştir. Gerek katılım açısından, gerek ise organize açısından kültür sanat etkinliğimiz bize yeni değerler katarak hedefine ulaştı. Konfederasyonumuz bu süre içinde, 16. kongremizde alınan karar çerçevesinde, Avrupa'nın

12 alanında Lig tanıtım toplantıları gerçekleştirerek, Lig'in Avrupa'da daha iyi tanıtılması, programının bilinmesi açısından önemli bir adım atılmış oldu. Konfederasyonumuz, 19 Aralık cezaevleri katliamının 3. yıl dönümünde Avrupa'nın tüm alanlarına yaptığı etkinliklerle hem 19 Aralık katliamında şehit olan devrimci tutsakları andı, hem de yeni F tipi cezaevlerinin yapımına dikkat çekerek Avrupa'dan yeni eylem ve destek etkinliklerine dikkat çekti. Konfederasyonumuz, Hindistan'da örgütleyicileri arasında yer aldığı Mumbai 2004 anti-emperyalist kampa katılarak uluslararası bir etkinliğe daha imzasını attı. Mumbai 2004 direnişi Lig'in Asya'da tanıtılması ve bıraktığı etki açısından daha uzun süre tartışılacak bir etkinlik oldu. Onlarca örgütün Lig'e katılmak için yaptığı başvurular, Lig'in uluslararası alanda bıraktığı etkinin ürünüdür. Konfederasyonumuz, üyesi olduğu Lig'in uluslararası alanda oluşturmak istediği gençlik örgütünün ön hazırlığı için Filipinlerde yapılan toplantıya gençlik örgütümüz YDG katılarak, koordinasyon komitesinde yer aldı. Bu adım gençliğin uluslararası alanda anti emperyalist bir gençlik yapılanmasının yaratılması için atılmış önemli bir adımdır.

Davos'ta 4.sü gerçekleştirilen Dünya Ticaret örgütü toplantısını protesto etkinliği Federasyonumuz İTİF tarafından örgütlenerek, gücümüzün önemli bir bölümü bu etkinliğe seferber edildi. Militan bir şekilde yapılan bu etkinliğin basın ve yayın kuruluşlarında yer alması, oldukça önemli bir yer tutmuştur.

Konfederasyonumuz, 3. toplantısında federasyon, kadınlar ve gençlik örgütümüzün sundukları raporları okuyarak onayladı. Aş-

mamız gereken yönler, kitlelere ulaşma ve onları örgütlemenin üzerinde durarak, önüne yeni perspektifler koydu.

Konfederasyonumuz; önümüzdeki dönem faaliyetleri üzerinde de durarak bir dizi kararlar aldı. Şubat, Mart ve Nisan aylarının gençlik, Federasyon ve Konfederasyonumuz açısından genel kurullarımızın yaşanacağı aylar olması bakımından önemli olduğu üzerinde durarak, bir dizi görevlendirmeler yaptı. Genel kurullarımızın aynı zamanda bir kitle seferberliği dönemi olduğu tespiti yapıldı.

Konfederasyonumuz, 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününü, anlamına uygun ve militanca kutlanması üzerinde durdu. Günün gelişmeleri ve tespit ettiğimiz gündemlerin 8 Mart etkinliklerimizin de içeriği olduğu üzerinde duran yönetim kurulumuz, ATİK kadınlar komisyonumuzun önüne bir dizi görevler koydu. 8 Mart etkinliklerimizin temel şiarı Emperyalist savaşlara, işgallere ve Sosyal yıkıma karşı emekçi kadınların mücadelesinin yükseltilmesi olacaktır.

Konfederasyonumuz, Irak işgalinin birinci yıl dönümü olan 20 Mart'ı emperyalist savaşa ve işgallere karşı direniş günü ilan etmiştir. Bunun sokak gösterilerinin olduğu bir gün olarak ele almıştır. Bu etkinliğimiz Lig'in başlattığı kampanyaya uygun olarak ele alınacak ve en geniş güçlerle birlikte hareket etme temel prensibimiz olacaktır.

Konfederasyonumuz, 2004 yılının sonuna doğru yapılacak LİG 2. kongresini ele alarak bir dizi görevlendirmeler yaptı. Toplantısını bu değerlendirmeler ve kararlar ışığında sonuçlandıran yönetim kurulumuz yayınladığı genelgeyle karar ve değerlendirmeleri tüm federasyon ve derneklerine ulaştırdı.”

İsviçre'nin Basel şehrinde Haluk Gerger'le söyleşi yapıldı

22 şubat 2004 tarihinde, İsviçre'nin Basel şehrinde “Göçmen İşçiler Derneğinin” düzenlediği “Haluk Gerger'le söyleşi” gerçekleşti. İşçi-köylü okurlarının da katıldığı toplantıda Haluk Gerger konuşmasında ABD emperyalizminin “Büyük Ortadoğu projesi”ne değindi. “Büyük Ortadoğu projesinde ABD emperyalizmi mevcut Ortadoğu sınırlarını FAS'tan ÇİN'e kadar daha da büyüterek, hegemonya alanını genişletme ve enerji kaynaklarını daha fazla kontrol altına alma politikasını uygulamaya çalışıyor. Irak işgali süresince yaşanan direnişle birlikte tek başına Ortadoğu'ya egemen olma politikasına NATO ve AB'yi dahil ederek, değişikliğe gitme adımıdır. Bu adım ABD'nin bir yenilgisidir”, dedi. ABD tek başına dünya jandarması olma politikasında zorlandığını, tek başına imparatorluk kurma emellerinde ciddi sorunlarla karşılaştığını belirtti. ABD'nin Ortadoğu projesinde Kürtlere biçtiği misyon modern “kölelik”tir.

ABD Irak'ta tıkandı. Askeri olarak zorlanıyor, yeni rejim kurma çalışmaları da kendi çıkarlarına denk düşmüyor. Bu projeye göre Ortadoğu'da kendi emperyalist çıkarları için yeni ittifaklar, yeni işbirliği dayanakları oluşturmaktadır. Bu kurulacak iktidarlar “yeni dünya düzeninin” bir parçası durumuna getirilerek, özelleştirme politikalarını rahatlıkla uygulayacak ve buna göre yeniden yapılanmaya tabi tutulacaktır. Bu yeni projeye göre ABD emperyalizminin çıkarlarına denk düşen “demokratikleşme” politikasını

bölgeye yayarak, muhalifleri de etkisizleştirmeyi amaçlamaktadır. ABD demokrasisi; saldırı ve hegemonya demektir.

Orta Doğu'yu İsrail Siyonizmi, TC militarizmi ve Arap gericiğiyle kuşatma, kontrol altına alarak hegemonyasını güçlendirme politikasını uyguluyor. ABD Ortadoğu'da kuşatma politikasını uygularken şimdi kendisi kuşatıldı.

Dün “Sovyet saldırısını”, “komünizm tehlikesini” göstererek, dünya halklarını korkutmaya, manipüle ederek kendi saldırı politikasını örtbas etmeye çalışan ABD emperyalizmi bugün, “Terörizm” korkusuyla benzer şeyleri yapmaya çalışıyor.

ABD emperyalizmi dün emperyalizminin saldırı meşruiyetinin adı “Rus komünizmi-Sovyet saldırganlığı” idi bugün ise saldırılarına “terörizm” adıyla meşruiyet kazandırmaya çalışıyor. ABD'nin yapısal zaafı ve korkusu onu saldırganlığa itiyor.

ABD nine Ortadoğu'da TC militarizmine biçtiği rol tetikçilik, kandır. TC'nin sattığı jeopolitik. TC Ortadoğu'da oynadığı jeopolitik rol gereği karşılığında ABD yardımı, dış borç, kredi almaktadır.

Haluk Gerger'e dinleyiciler farklı sorular yöneltti.konunun daha iyi anlaşılması için farklı sorular yöneltildi. En belirgin soruların başında “Irakta ki silahlı karşı koyuş bir direniş midir? orada fundamentalist İslamcılarının olması bu durumu değiştirmemi? sorusuna “Irak ta ki silahlı karşı koyuş bir direniş dir, İslamcı kesimin bu direnişte

yer alması bu gerçekliği değiştirmez” İkinci bir soru olarak “Demokratik güç birliği platformunu nasıl değerlendiriyorsunuz?” yöneltildi. Yanıt olarak “Murat Karayalçın'ın bulunduğu bir platforma oy vermem “ oldu.

İşçi köylü okuru bir arkadaşın “2004 Mumbai Direnişi hakkında izlenimlerinizi anlatır mısınız?” talebine yanıt olarak, Mumbai'de 2004 direniş kampında bulunduğunu bu direniş organizasyon içinde ILPS ve diğer devrimci ve Maoist yapılanmaların

da yer aldığını, Hindistan'daki yoksulluğun korkutucu bir düzeyde olduğunu derinliği ile sosyal devrim için koşulların elverişli olduğunu anlattı ve son olarak “İnsanlık ya Hindistan'daki baldırı çıplaklarla batacaktır ya da insanlık bu baldırı çıplaklarla kurtulacaktır” dedi.

Haluk Gerger kendi yazdığı “KAN TADI” kitabını okuyucularına imzaladı. İsviçre'de Avrupa'ya yayın yapan Gala TV toplantı boyunca çekim yaptı.

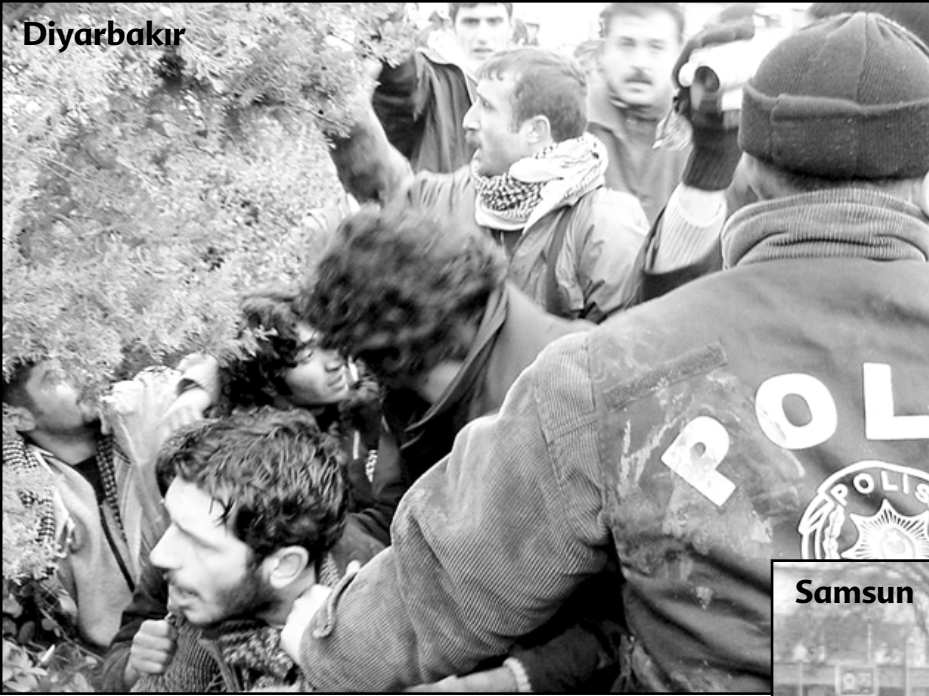
Mumbai Resistance 2004 tanıtım toplantısı Londra'da yapıldı

Dünya Sosyal Forumu'na paralel bir şekilde gerçekleştirilen **Mumbai Resistance 2004** kampında yaşanan tecrübelerin aktarıldığı “**Mumbai Resistance 2004'den İzlenimler**” toplantısı 15 Şubat Pazar günü **Londra Tohum Kültür Merkezi'nde İngiltere ATİK komitesi ve ILPS Londra temsilciliği** tarafından yapıldı. Kampa katılan arkadaşların gözlemlerinin anlatıldığı toplantıda ayrıca kamp boyunca çekilen video görüntülerinden derlenen bir video gösterimi de yapıldı.

Toplantıda ATİK temsilcisi arkadaş kampın daha çok hangi koşulların bir ürünü olduğunu ve ATİK için kazanımlarını değerlendirdi. Kampta yaşanan yoldaşlık ilişkilerinin kendileri için çok önemli olduğuna vurgu yapan ATİK temsilcisi, bu kampla birlikte çok yoğun şekilde ILPS'e katılmak isteyen demokratik kitle örgütleriyle ilişki kurduklarını belirtti. ILPS adına katılan konuşmacı arkadaş ise kampın genel gidişatı ve kampta tartışılan konular üzerine bir bilgilendirme yaptı. Kampa ILPS'nin davetlisi olarak katılan gazeteci **Ali Keskin** ise **Hindistan**'daki kast sistemi, halkın açlık sınırı altındaki yaşamı ve genel sosyal durumu üzerine genel bir bilgilendirme yaptıktan sonra kendi gözlemlerini dinleyicilere aktardı. Toplantı video gösterimi yapılarak bitirildi.

Kamu Yönetimi Yasa Tasarısı geri çekilsin

Diyarbakır

Samsun

Kamu Yönetimi Temel Kanunu'na geçit yok diyen binlerce kamu emekçisi 21-22 Şubat tarihlerinde birçok ilde alanlara çıkarak tepkilerini gösterdiler.

Gaziantep ve Ceyhan'dan **Eğitim-Sen** şubeleri ile işçi sendikaları katıldı. Mitinge ayrıca direnişte olan **BOSSA işçileri**, Şişecam işçileri ve işten atılan **Çukurova işçileri**, **DKÖ'ler** ve sosyalist basın da katıldı. Partizanlar da "**İşçi Köylü el ele Demokratik Devrime**" pankartı ile yerini alırken sık sık "**Kölelik yasasına hayır**", "**Kamusal alanın talanına hayır**", "**İşgale değil, direnişe ortak ol**", "**İncirlik üssü kapatılsın**", "**Çukurova işçisi yalnız değildir**", "**Yaşasın Halkların Mücadele Ligi**" ve "**İbra-**

21 Şubat Cumartesi günü saat 12:30'da Ray Apartmanı önünde **Amasya**, **Ordu**, **Giresun**, **Turhal**, **Rize**, **Trabzon**, **Çorum** illeri ve ilçelerinden **KESK Şubeler Platformu**'na bağlı temsilcilikleri üyeleri **Samsun** ilçelerinden sendika temsilcilik üyeleri, **Türk-İş'e** bağlı sendikaların temsilcilikleri olan **işçi sendikaları**, **TMMOB İl Koordinasyonu**, **TTB**, **OMÜ Öğrenci Koordinasyonu**, **Samsun Temel Haklar Derneği**, **ÖDP**, **SDP**, **TKP**, **EMEP**, **CHP** partileri bir araya gelindi. Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı mitingde sendikalar, sivil toplum örgütleri ve siyasi partiler pankartlarla ve dövizleriyle Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş sırasında "**Kamu Reformu Yasası'na hayır**", "**AKP halka hesap verecek**", "**Zafer direnen emekçinin olacak**", "**IMF uşağı kaçsın vatani**", "**Yaşasın örgütlü mücadelemiz**" vb. sloganlar atıldı. Yoğun kar yağışı altında düzenlenen miting Cumhuriyet Meydanı'nda toplanarak sloganlar atılması ve **KESK** Dönem Sözcüsü **Eğitim-Sen** Başkanı **Nezir Kelleci** ve **Türk-İş** temsilcisinin konuşmalarıyla devam etti. Yaklaşık 3 saat süren miting 6 Mart'ta Ankara'da yapılacak olan genel miting çağrısı yapılarak sonlandı.

DİYARBAKIR

KESK tarafından **İstasyon Meydanı**'nda düzenlenen "**Demokratik Dönüşüm Mitingi**"nde çıkan olaylarda 28 kişi gözaltına alındı. 5 binin üzerinde kişinin katıldığı miting müzik dinletisi ile son buldu. **KESK** ve **Türk-İş'e** bağlı sendika üye ve temsilcilerinin yanı sıra mitingde **DİSK**, **TMMOB** ve **TTB** üyeleri de destek verdi. Olaylı başlayan miting öncesi **ESP** ve **Eğitim-Sen** üyelerine polis müdahalesi sonucu 28 kişi gözaltına alınırken, miting sonunda bir grup gözaltına alınanların serbest bırakılmaması durumunda alanı terketmeyeceklerini ifade etti. Bunun üzerine Tertip Komitesi gözaltılarla ilgilenildiğini belirterek, alanın boşaltılmasını istedi. Grubun ikna edilmesi üzerine miting **KESK** müzik grubunun dinletisi ile sona erdi. Gözaltına alınanlardan 18'inin bir gün sonra çıkarıldıkları mahkemede tutuklandıkları öğrenildi.

him'den Mehmet'e halk savaşıyla devrime" sloganlarını attılar. Miting saat 14:00'de çekilen halaylarla son buldu. (**Mersin**)

SAMSUN

AKP hükümetinin düzenlediği, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanarak özelleştirmelerle birlikte Kamu Yönetimi Yasa Tasarısı'nın Meclis'ten geri çekilmesi için **Samsun**'da 21 Şubat günü bölge mitingi düzenlendi.

KESK, **Türk-İş**, **TMMOB** ve **TTB** koordinasyonunda hazırlanan bölge mitinginin yapılacağı güne kadar bir hafta boyunca basın açıklamaları **Samsun** yerel televizyonunda açık oturum, imza kampanyası, halka yönelik bildiri dağıtımı ve afiş asma çalışmalarlarıyla çıkarılacak olan yasa tasarısıyla asıl amaçlanan neye ve kime hizmet ettiği anlayışının taşındığı **Samsun** halkına açıklayıcı bilgiler sunuldu.

İSTANBUL

Kamu Yönetimi Temel Kanunu Yasa Tasarısına karşı 21 Mart'tan itibaren alanlara çıkacağını ve bu yasa'yı geçirmeyeceğini dile getiren **KESK**, 22 Şubat 2004 tarihinde **Çağlayan Meydanı**'nda 5000'i aşkın üyesiyle "**Kamu Yönetimi Temel Kanunu'na geçit yok**" dedi. Saat 11:00'de **Perpa Köprüsü**'nde toplanmaya başlayan kamu emekçileri, **DKÖ'ler**, çeşitli devrimci ve sosyalist basın okurları ve siyasi partiler "**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek**", "**Birlik, mücadele, zafer**", "**Üreten biziz yöneten de biz olacağız**", "**Parasız eğitim, parasız sağlık**", "**Yaşasın sınıf dayanışması**" vb. sloganları atarak saat 12:00'de **Çağlayan Meydanı**'na doğru yürüyüşe geçti. **TÜRK-İŞ**, **DİSK**, **KESK**, **TMMOB**, **İTO** ve **Veteriner Hekimler Odası**'nın organize ettiği eyleme **DİSK'e** bağlı **Yol-İş Sendikası** yüksek katılımıyla dikkat çekti. "**Kamu Hizmetlerinin Tasfiyesine Hayır**" yazılı pankartı açan **KESK** adına konuşma yapan Genel Başkan **Sami Evren** "**Bizim için söz bitti. Artık direnme zamanıdır. Meşru hakkımızı sonuna kadar kullanacağız**" uyarısında bulundu. **DİSK** Genel Başkanı **Süleyman Çelebi** ise yaptığı konuşmada "**onlara meydan okuyoruz. Biz bu mücadeleyle onlarla başedeceğiz. Yeter ki inanalım, inanmak bu işi çözer**" dedi. Mitinge, **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS)** de katılarak **KYTK**'a karşı kamu emekçilerinin yanında yer aldı. Mitingde "**Yaşasın sınıf dayanışması**", "**Yaşasın Halkların Uluslararası Mücadele Ligi**", "**Kamu Reformu Yasası geri çekilsin**" sloganlarını attı.

ANKARA

Kamu Yönetimi Temel Kanunu Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesini isteyen **KESK** **Ankara Şubeler Platformu**'na üye kamu emekçileri **AKP Çankaya İlçe binası** önüne siyah çelenk bırakarak, hükümeti protesto etti. **KESK** **Ankara Şubeler Platformu**'na üye yaklaşık 100 kamu çalışanı, **Tüm Bel-Sen** **Ankara Şubeleri** önünden, "**Bu yasa Meclis'ten geçmeyecek**", "**Zafer direnen emekçinin olacak**", "**6 Mart'ta Kızılay'dayız**" sloganları atarak, **AKP Çankaya İlçe binasına** yürüdü. Burada kamu emekçileri, "**Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek**", "**İşte sendika işte KESK**" ve "**Genel grev, genel direniş**" sloganları

atarak **AKP** hükümetini tasarısını çekmesi yönünde uyardı.

KESK **Ankara Şubeler Platformu** Dönem Sözcüsü **Burhan Poshoroğlu**, yaptığı açıklamada, toplumun tüm kesimlerinin tasarıya karşı çıktığını, ancak hükümetin tasarıyı çıkarmakta ısrar ettiğini söyledi. Mevcut devlet işleyişinin belli bir dönüşüme ihtiyacının olduğunu ifade eden **Poshoroğlu**, "**Esasen de mevcut 82 Anayasası'nın değiştirilmesini savunuyoruz. Ama AKP Hükümeti'nin yaptığı sosyal bir devletin olmazsa olmaz koşullarından olan eğitim, sağlık gibi hizmetlerin sermaye kesimine peşkeş çekilmesi anlayışıdır**" dedi.

Kamu çalışanlarının bugüne kadar hal-kın aleyhine olan yasa tasarılarına karşı büyük mücadele verdiğini kaydeden **Poshoroğlu**, "**AKP Hükümeti bizleri yeniden böylesi direniş meclisine davet etme anlamına gelen bu uygulamalardan vazgeçsin**" diye kaydetti.

Açıklamadan sonra **Poshoroğlu** ve kamu çalışanları **AKP Çankaya İlçe binası** önüne siyah çelenk bıraktı.

ADANA

AKP hükümetinin **IMF** politikaları doğrultusunda yaşama geçirmeye çalıştığı "**Kamu Reformu Yasa Tasarısı**" **Adana**'da yapılan bir mitingle protesto edildi. Saat 12:00'de toplanan yaklaşık on bin kişi "**Kamu talanına hayır**", "**AKP şaşırma sabrımızı taşıma**", "**İşçi-memur el ele genel greve**", "**Sürgünlere hayır**" vb. sloganlarını atarak **Uğur Mumcu Meydanı**'na kadar yürüdü. Kitlenin **Uğur Mumcu Meydanı**'na gelmesiyle birlikte **Emek ve Demokrasi** mücadelesi verirken şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından konuşma yapan **KESK** **MYK** üyesi **Mustafa Egetürk** "**Biz bugün burada on binler AKP hükümeti eliyle yürütülen IMF programlarının halkçı olmadığı için karşı çıkıyoruz. Bizler emekçiyiz, bizler üretiniz, AKP buna rağmen bu tasarıları geçirmeye çalışırsa, bugün on bin kişi, yarın yüz bin kişi 6 Mart'ta 500.000 kişi olacağız**" dedi. **TÜRK-İŞ**, **DİSK** ve **KESK**'in organize ettiği mitingde **Tarsus**, **Adana**, **Mersin**,

Özelleştirme halka yönelik bir saldırıdır

Sendikaların durumu iyi değil. Bir kere nicelik olarak üyeleri kalmıyor, gidiyor. Artı problem sadece nicelikte değil. Keşke nicelik olsaydı. Nicelik talidir, geçicidir. Sendikaların en ciddi sorunu, bana göre nitelik sorunudur. Şimdi bir kere sendikalar hem ülkemizde hem de dünyadaki o genel esintilerden, rüzgarlardan etkileniyor.

- Özelleştirme, özellikle 1980'lerden sonra dünyada ve ülkemizde yoğunlaşan bir saldırı. Bunun nedenlerini biraz açabilir misiniz?

- Bunun birkaç sebebi var. Birincisi; ideolojik. Dünyayı nasıl algıladığımız, nasıl yorumladığımız ile ilgilidir. Örneğin bir grup diyor ki; sermaye birikimi özel şahısların elinde olmalıdır. Kalkınmanın dinamizmi rekabettir. Bunu da özel girişimciler eli ile yaparız. Yani kapitalizmin savunulduğu bir liberal politika sonucu özelleştirmeyi savunurlar. Dünya nimetlerinin belli kişi, tekel ve gruplarda toplanması bizce insani değildir. İnsanın dünyadaki varlığı ile varlık sebebi ile çelişir. Biz de bunun için karşı çıkıyoruz.

Bu sebebin dışında bir de örneğin İngiltere'de yaşanan ekonomik krizi aşmak, yeni kaynaklar bulmak için kamu kaynaklarını özel girişimcilere kaydırma girişimleri var. Bir de yasadışı sebepler var. Bir iktidar kendisine yakın sermaye gruplarına açıkça kamu servetini, kaynaklarını transfer edebilir. Yani her iktidar kendi yandaşlarını zengin eder anlayışında olanlar da var.

-Özelleştirmek için ortaya atılan iddialar ne kadar doğru? Örneğin PETKİM ve TÜPRAŞ zarar ediyor mu?

- Bu bahanelerden hiçbirinin zaten doğru olmadığı teorik olarak ortada.

1980'lerden sonra ülkemizde özellikle yoğunlaşan saldırılardan biri olan özelleştirme saldırısı ile ilgili olarak PETKİM ve TÜPRAŞ'ın satılmasına karşı aylardır mücadele veren Petrol-İş Sendikası Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğanül ile yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

Ama maalesef bizimki gibi toplumlarda bazı gerçekler ancak yaşanarak anlaşılıyor. Türkiye'de özelleştirmenin aşağı yukarı 18-20 yıldır yapıldığını düşünürsek bunu çok net görebiliriz. Örneğin birçok kurum "verimli değil", "zarar ediyor" diye satılmış, hatta nerede ise bedavaya verilmiş. Peki özelleştikten sonra daha verimli olmuş mu, istihdamı artmış mı, üretim artmış mı? Yok böyle bir şey. Mesela bu kurumların % 60'ı kapatılmış.

TÜPRAŞ ve PETKİM özeline geldiğimiz zaman birçok gerçeği görebiliyoruz. Mesela bir şirketin kârlı veya verimli olması ayrı şeyler. Şimdi TÜPRAŞ hem kârlı hem de son derece verimli. Çok ilginç veriler var. Mesela TÜPRAŞ dünyada en iyi yönetilen devlet şirketi seçilmiştir. Geçen yıl borsada 400 büyük ve mükemmel şirket arasından 292. sıraya seçilmiştir. Bu verileri ortaya koyduğumuz zaman sundukları bahaneler "zarar ediyoruz", "kambur" vb'nin yalan olduğu anlaşılıyor. Asla böyle bir şey söz konusu değildir.

PETKİM bu yıl zarar ettiğini gösterdi. Nedenine bakmak lazım. Şimdi PETKİM'in tam kapasitesi ile ilgili bir sorundur bu. Örneğin bu ölçek ekonomi denilen işletme tipi. Ne kadar kapasiteniz büyük olursa kâr marjınız o kadar yüksek olur. Verimlilik artışı o kadar yüksek olur. Bunu nasıl yaparsınız? Diyelim ki PETKİM 1965'te kurulduğunda bugünkü Türkiye ihtiyacının dört misli kapasitede kurulmuştur. Zaman içerisinde o kapasite yetmez hale gelmiş, 80-85'te Aliğa PETKİM devreye açıldı. Ve o günlerde yine Türkiye kapasitesinin üstünde bir durumda idi. Ama yapılan planlamalar gösteriyor ki çok değil beş yıl sonra bu kapasite de Türkiye'ye yetmeyecekti. Yeni PETKİM'ler gerekiyordu. Akıllı iş veren kim olursa olsun ne yapar? Yatırım yapar. Yani kazandığı parayı yatırıma çevirir. Zaten para kazanmak da budur. Sermaye sınıfının mantığı da budur. Mesela Devlet Planlama Teşkilatı'nın 5 yıllık kalkınma planları vardır. Oraya göre İskenderun Yumurtalık'ın arsası bile alınmış. Üçüncü petro kimya tesisi oraya yapılacaktır. Ancak ne hikmetse daha sonra bundan vazgeçilmiştir. Peki niye vazgeçilmiştir? İşte bunların cevabının verilmesi gerekmektedir. Artı mesela 1995 yılında PETKİM'in yıllık kârı 800 milyon dolardır. Rakamlar ortada. Ne yaptılar peki 800 milyon doları? Şimdi yatırıma ihtiyaç var. Türkiye hazır pazar durumunda. Burada en akıllıca iş bunu yatırıma çevirmektir. Oysa bu yatırılmamıştır. Bu paralar biliyorsunuz merkezi iradeye bir şekilde transfer edilmiştir. Oradan artık nereye gittiğini herkes biliyor.

Bugünlere gelindiğinde PETKİM % 35'ler seviyesinde, ancak Türkiye'nin ihtiyacını karşılıyor. Yani şu anda PETKİM kimya ürünlerinin % 65'ini bu ülke ithalat ile karşılıyor. Ve 2 milyar dolar ödüyor bunun için. 2005-2006 yıllarında bunun 4 milyar dolara çıkacağı, hatta 2010 yılında 10-12 milyar dolara çıkacağı ortada. Yani bu hızla gidilirse Türkiye'de acil petro kimya tesislerine ihtiyaç var. Peki bunu kim yapacak? Ya siz yapacaksınız ya başkaları ya da ithalattan para kazananlar. Ne gerek var canım. Nasıl olsa Arabistan'da, Ortadoğu ülkelerinde büyük fabrikalar var. Onlar üretiyor. Biz de gider oralardan alırız. Kârımızı bir güzel elde ederiz. Şimdi anlayış bu.

PETKİM'in geçen yılki zararı da kağıt üzerinde bir zarardır. Yani bir şirketin ayakta kalmasını sağlayacak unsurlar tabi ki her şeyden önce işletme verimliliğidir. Peki işletme verimliliğinde bir değişiklik söz konusu mu? Yani bu işçiler dün 6 bin kişi ile bu üretimi yaparken bugün 4 bin kişi ile nerede ise iki katı üretim yapıyorlar. Demek ki burada yeni işçiler istihdam edildiği için zarar doğmamıştır. **Dün çalışan işçiler bugün daha mı az çalışıyor? Ondan mı zarar ediliyor? Hayır hiç alakası yok.** Rakamlar ortada. Ha peki niye?

Örneğin kur politikası son derece belirleyicidir bu noktada. Yani siz bugün PETKİM'in ürünlerini, ham maddeyi dışarıdan alıyorsunuz. Artı PETKİM artık dünya piyasalarına entegre bir ticari faaliyet içindedir. Yani eskisi gibi koruma duvarları ile dışarıda 500 dolara satılan bir şeyi siz 1000 dolara satarak kârlı gösteremiyorsunuz. Örneğin siz bugün dolar kuruna müdahale edip doları 1 milyon 300 binden 1 milyon 400'e çıkarın PETKİM kâr eden bir kurum haline gelir. Ancak her şeye rağmen PETKİM şu anda da yine kârsız değil.

- PETKİM ve TÜPRAŞ'ta özelleştirmelerin ne aşamada olduğunu anlatabilir misiniz?

- Bu hükümetin geniş bir programı var. Onun başında da PETKİM var. Onunla başladılar. İhaleye çıkardılar. Ve Temmuz ayının ortalarında ihalenin iptali ile sonuçlandı. Hemen arkasından ikinci ihaleye çıktılar. O ihale de iptal edildi. PETKİM ile ilgili ne yapacaklarını geçen günlerde Maliye Bakanı bir basın toplantısında şöyle açıkladı; **"Şu aşamada koşullar uygun değil. 2004 yılı içinde önce müşteri bakacağız. Koşullar uygun olursa tekrar ihaleye çıkartıp satacağız."**

TÜPRAŞ ise Haziran başlarında gazete ilan ile satışa çıkartıldı. En son biliyorsunuz 13 Ocak'ta da Özelleştirme Yüksek Kurulu ihaleyi onayladı. Efre-

mov Kautchul diye bir ticari şirket, bir acenta aslında talip oldu. Zorlu daha sonra buna eklendi. İhale süreci boyunca Zorlu adı hiç yoktu ve ihale açıklandığından bir gün önce Zorlu da "ben de ortağım" diye çıktı ortaya. Ve % 50 pay sahibi yaptılar. Kağıt üzerinde ya da deklare edilen, daha bunların gerçek mi, değil mi kimsenin bildiği yok. Yani bu ihale Efremov Kauçuk diye bir Alman firması gözüküyor. Ama arkasında ise Tatlet isimli Tataristan Petrol Şirketi'nin olduğu söyleniyor. Bununla ilgili süre tanındı. 12 Nisan'da 60 günlük süre dolacak. Bu süre içerisinde parayı bulup getirirse ve diğer koşulları yerine getirirse kesin devir sözleşmesi imzalanacak ve satış fiilen gerçekleşmiş olacak. Şu anda TÜPRAŞ'ta da aşama bu.

-Özelleştirmeler toplumsal yapıyı nasıl etkileyecek? Yani işçi sınıfını ne gibi saldırılar bekliyor?

-Bu aslında çok tartışmalı bir konu. İdeolojik-politik açıdan da kafalar bulanık. Mesela zaman zaman biz sol çevrelerden de şunu duyuyoruz. "Ya kardeşim sonuçta bu bir sınıf mücadelesidir. Yani patronun kim olduğunun çok bir önemi yoktur". Artı mevcut kamu işletmelerinin patronunun devlet olması da bu kuruluşların halkın malı, tırnak içinde söylüyorum, olduğu da anlamına gelmez. Aslında bakarsanız ilk etapta doğru gibi görünüyor. Öyle ya, yani şimdi TÜPRAŞ halkın malı, filan diyoruz. Gerçekten halkın malı mı? Bence değil. Zaten halk da bunun öyle olmadığını düşünüyor ki pek malına sahip çıkmıyor. Bence haksız da sayılmazlar. Çünkü bir yabancılaşma söz konusu. Halkın malı satılamaz diyoruz biz. Ordan halk diyor ki **"Yok ya benim mi bunlar?" "Benimse ben kapısından içine giremiyorum, nasıl benim? Denetleyemiyorum, bunla ilgili hiçbir tasarruf hakkım yok. Bu benim değil"** diyor. Evet doğrudur. Biz de "bu haliyle işletilsin, yapı böyle kalsın" demiyoruz zaten. Artı süreç içerisinde özellikle bu ithal ikameci politikaların uygulandığı yıllarda yerli sermaye Petkim, Tüpraş, Elektrik Kurumu, Madenler vs. bunların hepsi ucuz girdi sağlama işlemi görmüştür. Dolayısıyla gerçekten de bunların halkın malı olup-olmadıkları ciddi bir tartışma konusudur. Ama biz herşeye rağmen halkı bu özelleştirmelerin olumsuz etkileyeceğini düşünüyoruz. Birkaç başlıkla bunu söyleyeyim. Mesela birinci nedeni şu; ideolojik olarak çok ciddi bir etkilenme olacak. Yani biz mesela şunu savunuyoruz. Koskoca bir fabrika niye bir Ahmet'in, Mehmet'in ya da bir yabancıнын olsun ki. **"Bu fabrikalar tarlalar herşey halkın olacak"** diyoruz. İşte bizim halkımızdır.

Ha daha iyi yönetilsin, daha iyi denetlensin, gerçekten bizim olsun gibi bir hedefimiz vardır bizim. Ama biz bugün buna bile sahip çıkamazsak, böyle bir örnek de ortadan kaldırılmış olacak. Ve onların bize hep pompaladığı şey şudur; Asla böyle bir model olamaz, doğru değildir, yok edilmelidir. Hiçbir yerde kolektif birşeye rastlanmamalıdır. Bir kere temel saldırıları budur. Sonuç olarak bu nedenle de halk bundan çok ciddi zarar görecektir. Onun dışında fabrikaların kapatılmasıyla bölgede ekonomik faaliyet çöküntüye uğrayacak, işsizlik artacak, ucuz işgücü nedeniyle işgücü piyasasında daha da dibe vurular olacak. Bu kadar işsiz olduğu ülkelerde iyi-kötü bir sendikal örgütlenme sayesinde ve patronun devlet olması sayesinde biraz daha kolay bir mücadele hattı söz konusu. Bunu kabul etmek gerekiyor. Ve bütün bunlar sonuçta artık yoksullaşmayı, işsizliği, örgütsüzlüğü beraberinde getirecek. Daha da önemlisi bence halkı demokratik açıdan da son derece etkileyecek bu olay. O da şu; sermaye birikimini elinde tutan, ülkenin bütün hayatına yön verir. Siyasal, kültürel, politik her anlamda belirleyici olan servet sahipleridir. Şimdi bugün dünyada özelleştirme savunucuları bize şunu söyledi, hatırlar-sınız: **“Sovyetler’de bile kalmadı artık bu plan”**. Şimdi Sovyetler ne düşünüyor? Yani Rusya. Geçen Ağustos’ta yayınlanmış bir anket var, Rusya’da yapılmış. Ciddi bir araştırma. Son derece güvenilir. Yapılan özelleştirmelerin yanlış olduğunu, işe yaramadığını, sonuçlarıyla görmüş insanların sayısı %77. Sadece % 11-12 civarında iyi oldu diyenler var. Çünkü onlar da avantayı alanlar. Dolayısıyla bugün oligaglar türedi Rusya’da. Ne demek Oligag? Serveti yaklaşık 10 yıl içerisinde birkaç milyar dolar mertebesine gelmiş olan insanlar. Sayıları Rusya’da 20-25 falan. Ve halk, siyasi iktidar, Putin bile bundan rahatsız. Neden? Çünkü artık o sermaye Putin’i bile zorluyor. “Ülkeyi ben yöneteceğim” diyor. Yani dolayısıyla özelleştirmeye “ya yazık değil mi? Bu kadar işçi atılacak” üzerinden bakmak son derece geri ve yıllardır bunun üzerinden bir savunma mekanizması geliştirildiğinden halk zaten bu kadar olayın dışında kaldı. Aslında halkı son derece yakından ilgilendi-

ren bir uygulama bu. Benzeri birçok nedenden dolayı sadece bu fabrikalarda çalışanlar değil, belki onlardan çok daha fazla halk etkilenecek. Biz bunun için de karşıyız zaten.

-Sendikaların durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz? 4857 Sayılı İş Kanunu ve bu özelleştirme saldırılarına karşı tepkiler yeterli mi?

-İyi olmadığı ortada zaten. Aksini kimse savunamaz zaten. Sendikacılar da farkında bunun. Kabahat kimin? Çok ayrı bir tartışma konusu. Sendikaların durumu iyi değil. Bir kere nicelik olarak üyeleri kalmıyor, gidiyor. Artı problem sadece nicelikte değil. Keşke nicelik olsaydı. Nicelik talidir, geçicidir. Sendikaların en ciddi sorunu, bana göre nitelik sorunudur. Şimdi bir kere sendikalar hem ülkemizde hem de dünyadaki o genel esintilerden, rüzgarlardan etkileniyor. Sovyetler’in dağılmasıyla birlikte birileri çıkıp **“tarihin sonu, sınıflar çatışması bitti. Aynı gemideyiz”** dedi. Oysa doğru değil. Ne değişti? Hiçbir şey değişmedi. Bazı post-modern solcularımız da böyle ritim biçimindeki değişiklikleri öne çıkartarak, artık eskisi gibi bir sınıflar mücadelesi yoktur noktasına getirdiler. Zaten Türkiye’deki sendikada, özellikle son 20 yıldır o kıyımlarla vs’lerle birlikte düzen kendine özgü şekillenmeler yaptı her alanda. Biraz böyle sınıf mücadelesine çıkan sendikalar, sendikacılar cezalandırıldı, yok edildi. Baskılarla karşılaştı. Tüm bir uyum haline getirildi. Ve sadece işyerlerindeki günlük problemlerle uğraşan, iki yılda bir TİS görüşmesinde kaç para ücret alacağı üzerinden bir mücadele hattı ve kendine iş olarak koyan bir anlayış hakim oldu. Kamu ağırlıklı da olduğu için de işçi sendikaları yapısı, problemler oldukça da patron durumundaki devletle, hükümetle, bakanlarıyla ahabap çavuş ilişkileriyle problemleri çözen, iş takipçiliği mertebesinde bir anlayış bu hale getirdi sendikaları. Ve bugün de halen maalesef herkesin üzerinde artık tartıştığı şey **“ya bitiyoruz, ölüyoruz”** diyorlar ama **“ya bunun için ney yapmak gerekir”** bir türlü demiyorlar. Nedeni de; bunu kime karşı diyeceksiniz? 20-30 yıldır genel merkez, genel başkan düzeyinde yöneticilik yapan ve artık gelecek kaygısı bireysel olarak taşımayan, müt-

hiş bir servetin de üzerinde oturan bir grup var. Şimdi bu adamın o sendikayı başka bir yere taşıması beklenebilir mi? Peki işçi, tabandaki insanlar değiştirebilir mi? Değiştirebilir. O değiştirebilir mi? Değiştiremez. Çünkü öyle bir yapı var ki demokratik değil. Sendikalar öyle bir noktaya gelmiş ki işçinin çok kötü dediği sendikacılar bir bakıyorsunuz oy birliğiyle genel kurullarda tekrar seçiliyor. Yani tabanın iradesi yukarıya yansımıyor bir kere. Ama burada tabanı da sorgulamak lazım. Gerçekten birşeylerin değişmesi isteniyor mu? Onunla ilgili bir çaba var mı? Hatta daha ileri gidelim. Bunun çabasını gösteren insanlara nasıl bakıyorlar? Fabrikalarda görüyoruz. Biraz öne çıkan insanlar tasfiye ediliyor, siliniyor. Ya da tabandaki insanlar onların aşırı olduklarını, maceracı tipler olduğunu düşünerek onlardan soyutlanıyor. İki tarafın da kabahati var tabi. Marjinal olmaya çalışmadan da birşeyler yapılabilir.

-Bugün bu saldırıları yapanlar aynı işçilerden 28 Mart’ta oy istemeye gelecekler. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Biz 99 seçimlerinde de 3 Kasım seçimlerinde de sendika olarak şunu yaptık. Bir sendikanın politik bir duruşu olmalı, bunu da bir şekilde aktarmalıdır. “Benim sendikam bu seçimlerde ne yapmamı istiyor” diye düşünmelidir. Böyle bir yaklaşımımız oldu bizim. Bunu yazılı halde de parti adı vermeden sunduk. Siyasal tercihimizi kullanırken parti programına, uygulamalarına, parti-

yi kuranların arkasında hangi güçlerin olduğuna dikkat edin. Somut öneriler de sunduk. Örneğin “IMF politikalarına partinizin bakışı nedir?” diye sorun dedik. Mesela “ABD ile ilişkiler nasıl olmalıdır”, “özelleştirmeye sizin partiniz nasıl bakıyor”, “Gelir dağılımındaki adaletsizliği nasıl düzeltereksiniz” diye sorun dedik. Hatta bu politikacılar köyünüze kasabanıza geldiğinde bu soruları sorun dedik. Bugün daha net tanıyoruz bu tavrı. Bir kere özellikle Aliğa vb. yerlerde biz özelleştirmeye karşı mücadele ediyoruz. Aliğa da bir seçim bölgesi, belediye başkanı da seçilecek bu bölgeden. Biz şunu söyledik. Aliğa’da AKP’nin seçimleri kazanması “bu kadar çabanın nereye gittiği” sorusunu beraberinde getirecek. Aliğa’da AKP seçimi kesinlikle kazanmamalıdır. Çünkü birincisi AKP diyor ki “ben herşeyi satacağım” yani bunu diyen bir partiye buradan başkanlık çıkması bir çelişki olur. Bu yeterli mi hayır, bu sendikanın bir duruşu bir bakışı var. Herşeyi sorgulayan bir tarafımız var bizim. İyi kötü kendimize solcuyuz diyoruz. Ama biz şunu söylüyoruz, sadece özelleştirmeden yana mısın karşı mısın sorusu yetersiz. Sadece AKP’ye oy verip vermemekle sınırlı tutulmamalı bu olay.

Ama önümüzde bir seçim var. Biz işçiyiz. Ve nasıl bir kamu yönetimi istiyoruz.. Baksınlar seçmenlerde bu özellikleri taşıyan kişi ya da partiler kimlerse ona göre davransınlar.

-Son olarak söylemek istediğiniz birşey var mı?

-Şimdi halkımızda da belli eksiklikler var mücadeleyi sahiplenme noktasında. Belki onları sistem bu hale getirdi ama bence halkımızın da kabahati var. Ama bu halkla birşey olmaz diye düşünmüyorum. Biz ne yaparsak halkla beraber yapacağız. Şimdi buradan onlara seslenmek istiyorum. **“Ya benden birşey olmaz, ben tek başıma oy versem ne olacak, mitinge gelsem ne olacak, benim bir örgütüm yok ki”** diyor. Biz diyoruz ki senin de yapacağın bir şey var. Örneğin biz özelleştirmeye karşı çıkıyoruz. Örneğin TÜPRAŞ’ın satışı. Herkesin yapacağı birşey var. Sendika bir dava açtı. Bu dava biz olsak da olmasak da yürüyecek. Ama biz bunu halkın ucundan tutacağı ortak bir iş haline çevirmeye çalışıyoruz.

Biz ne yaparsak halkla beraber yapacağız. Şimdi buradan onlara seslenmek istiyorum.

“Ya benden birşey olmaz, ben tek başıma oy versem ne olacak, mitinge gelsem ne olacak, benim bir örgütüm yok ki” diyor. Biz diyoruz ki senin de yapacağın bir şey var.

Pazarların yeniden paylaşımında; Irak ihaleleri

Tüm dünya halkları önünde yaptığı insanlık dışı uygulamaları teşhir olan ABD'nin sarsılan şanlı "demokratik ve özgürlükçü" itibarının, diğer emperyalistlerin desteğiyle yeniden tesis edilmesi gelecek açısından önem taşıyor. Çünkü emperyalist işgalciler, dünya halkları önünde teşhir oldukça malum sonlarının daha da yakınlaştığını iyi biliyorlar.

Savaş-sermaye-sömürü çarkının yeni dişlisi Irak'ta yaşam buluyor. Emperyalist sermayenin yeni durağı bu kez Irak. İşgal altındaki Irak'ın "yeniden yapılandırılması" için ihaleler açılıyor. Irak'ın ekonomik altyapısı hammadde ve enerji kaynakları yani **Irak pazarı** sermayenin hizmetine sunuluyor.

Bilindiği gibi ABD önderliğindeki işgal güçlerinin zafer ilan ettiği 1 Mayıs 2003 tarihinden bu yana Irak yaklaşık 200.000 kişilik bir askeri gücün denetiminde. Emperyalistler her ne kadar zafer ilan etseler de Irak halkının direnişi onla-

rı bir hayli zorladı. Haksız savaşın doğal sonuçları olan kan, yıkım ve vahşet burada da üst boyutta yaşandı. Nitekim Amerikan üst düzey yetkililerinin "**irademizi eninde sonunda kabul ettireceğiz**" ifadesi emperyalistlerin, direnişi kırmada tek yolunun "**irade**", yani katliam ve vahşet olduğu ve bundan başka çareleri olmadığı anlamına geliyor.

Emperyalist işgal güçlerinin bu çabaları boşuna değil tabi ki. Beklemediği derecede karşılaştığı direnişe, hemen her gün verdiği kayıplara, dünya ölçeğindeki tepkilere ve milyarlarca dolarlık maliyetine rağmen işgalcilerin önderi ABD'nin Irak savaşı ve işgalinde takındığı ısrar tavrı, işgalin ardındaki ekonomik ve siyasi çıkarların öneminin bir göstergesi aslında. **Irak, ABD'nin Ortadoğu, Kafkaslar ve Orta Asya'daki uzun vadeli planlarının yaşama geçirilmesinde önemli bir araç olarak değerlendiriliyor.** 11 Eylül saldırılarının ardından türetilen "**küresel terör**" safsatası ABD emperyalizminin pervasız saldırı ve işgal hareketlerinde bir meşruiyet zemini olarak kullanılıyor. "**Küresel terörün**" imha edilmesi bahanesiyle Afganistan işgalinden sonra şimdi de Irak'ın işgali ABD'nin stratejik hedeflerinin bir ayağı durumunda.

Bölgedeki askeri gücün, direnişin karşısında yetersiz kaldığını itiraf eden emperyalistler, bölgeye ek kuvvetler sevk etmenin gündemde olduğunu açık-

ladılar. Yani daha fazla vahşet, daha fazla katliam ve kan... Direnişin gelecekte alacağı boyutu ve sonuçlarını şimdiden tahmin etmek güç. Bunu zaman gösterecek ama işgal güçleri her ne pahasına olursa olsun en az 2005'e kadar bölgeden çekilmeyeceklerini açıkça ortaya koyuyorlar. Tabi işgal güçlerinin askeri olarak bölgeden çekilmesi her şeyin bittiği anlamına da gelmiyor. Nitekim ABD-İngiltere ittifakı önderliğindeki işgal güçleri ve kukla koalisyon hükümeti emperyalist sermayeyi bölgeye temelden yerleştirerek ekonomik-siyasi-kültürel vb. hegemonyayı sağlamak için önemli adımlar atıyorlar. İşgal güçlerinin çekilmesinden sonra ülkede ve bölgede "**güvenliği**" sağlayacak yeni Irak ordusunun yaratılmasının hazırlıkları başlatılmış durumda. İki sene içinde 40.000 kişilik bir sayıya ulaşması hedeflenen bu yeni ordunun yaratılması işinin, Amerikan Vinell şirketine verildiği kamuoyuna yansdı. **Vinell** adlı bu şirket böylesi işleri ilk defa yapmıyor. Direkt CIA merkezli olan şirket, Latin Amerika, Ortadoğu ve Vietnam'da binlerce insanın katliamı görevini üstlenmiş ve CIA'nın operasyon-savaş ayağı olarak kullanılıyor. Yani emperyalistler, bölgeden çekildikten sonra kendi devamını sağlayacak bir gücün oluşturulmasını hedefliyor.

İşte ABD'nin finanse ettiği 18.6 milyar dolarlık "yeniden yapılandırma" ihaleleri tam burada önem kaza-

nyor. ABD, bu ihalelere Türkiye dahil 60 ülkenin katılabileceğini açıkladı. İçerisinde elektrik, su, kanalizasyon, okul, hastane, hava limanı, yol, iletişim, petrol alt yapısı, yeni ordu ekipmanı gibi toplam 26 ihale, ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) ve Irak koalisyon hükümeti tarafından rekabet usulüyle dağıtılacak. Daha doğrusu pazarlanacak.

Irak'ın yeniden yapılandırma adı altında ihale usulü pazarlanması, emperyalist sermaye ve uşaklarının ülke ekonomisini tam anlamıyla ele geçirmesi ve Irak'ın emperyalizme direkt bağımlılığı anlamına geliyor. Ülkenin yer altı-yer üstü hammadde ve enerji kaynakları, ulaşım ve iletişim olanakları emperyalizmin hizmetinde olacak. Özellikle enerji kaynaklarının zenginliği ve savaş sonrasında boyutlanacak ucuz istihdam imkanı, emperyalistler için yeni bir sermaye kaynağı demek. Savaşla birlikte oluşan yeni pazar, emperyalizmin yaşadığı yapısal kriz seviyesinin bir nebze de olsa düşürülmesinin zemini olarak da kullanılıyor. Açılan ihaleleri alacak olan şirketler ellerindeki birikmiş mamul ve yarı-mamulleri pazara sunarak arz fazlasını gidermiş olacaklar. Ülke ekonomisinin "**rayma oturması**"ndan sonra oluşacak talep artışı da bunun cabası.

Emperyalizmin savaşla birlikte ortaya çıkardığı "**yeniden yapılandırma**" tam bir aldatmaca aslında. Emperyalizm önce uluslararası "**hukuk**" kurallarını çiğneyerek saldırıyor, işgal ediyor ve yıkıyor; sonrasında da yıktığını yeniden "**inşa**" ediyor. "Küresel terörü" imha etmek, diktatörlüğün yerine demokrasi ve insan haklarını tesis etmek bahanesiyle yeni bir diktatörlüğü kuruyor. İnşa edilenin ne olduğuna bakılırsa emperyalizmin çıkarına olan her şey, Irak halkının çıkarlarının gaspı, yıkımı olarak görülebilir. Yok edilen Saddam diktatörlüğü ve ekonomisi, inşa edilen ise ABD diktatörlüğü ve ekonomisidir. Yani özünde hiçbir fark yok.

Amerikan emperyalist sermayenin işgal ve "**yeniden yapılandırma**" ile bölgeye yerleşmesi gelecek açısından çok önemli görünüyor. Zira özellikle son süreçte belirginleşen Amerikan önderlikli **ABD-İngiltere-İsrail-Türkiye; Almanya ve Fransa** önderlikli AB ve Rusya-Çin önderlikli Şanghay altılısı bloklaşmasında Irak ve Ortadoğu stratejik bir bölge konumunda. Afganistan'dan sonra Irak'ta bir üs oluşturan ABD ve İngiltere, bölgedeki diğer müttelikleri İsrail, Türkiye, Azerbaycan, Gürcistan gibi ülkelerle AB'yi ve Rusya'yı sıkıştırmak ve bölgenin uzun süreli hakimi olmak niyetinde. Dünyanın petrol ve enerji merkezi durumundaki bölgenin Amerikan denetimine girmesi tabi ki diğer emperyalistleri huzursuz ediyor. Özellikle Almanya, Fransa ve Rusya bölgedeki Arap ülkeleriyle yakın ilişkiye geçip, hegemonya mücadelesinde geri kalmamak için yoğun çaba harcıyor. Türkiye'nin özellikle Alman-

ya'nın çabasıyla AB'ye üye yapılma adımları ve Kıbrıs sorununun çözülmesi yönündeki çalışmalar bu ekseninde gerçekleştiriliyor.

Irak'ta gerçekleştirilen ihalelere ABD'nin; Almanya, Fransa, Rusya, Kanada gibi ülkelerin alınmayacağını açıklaması, emperyalistler arasındaki çıkar dalaşını daha da kızıştırıyor. "**Ulusal güvenlik**" nedeniyle ihalelere yalnızca ABD, koalisyon ortakları ve asker desteği sağlayan ülkelerin katılacak olması diğer emperyalist ülkelerin bir nevi cezalandırılmasıdır. "**Burada benim borum öter**" misali rakip emperyalistlere gözdağı veren ABD'nin eli kanlı başkanı Bush'un şu ifadeleri dikkate değer; "**Irak'ta bizim insanlarımız ve dost koalisyon üyeleri hayatlarını tehlikeye attılar; ihalelere de bu durum yansıcak**". Aslında Bush bu sözleriyle işgale destek vermeyen emperyalistlere bir ceza verdiğini ifade ediyor. Savaşmaya cesaret eden pazarı kapar, daha açıkçası insanları katletmede tereddüt göstermeyen sömürü çarkına da sahip olur. İşte Bush'un ekonomik anlayışı. Yapılan saldırılarda işgal güçlerinin verdiği birkaç yüz kayıba karşılık masum Irak halkının verdiği yüzbinlerce kayıp, işkence ve tecavüzlerden geçirilen insanlar onun için hiçbir anlam ifade etmiyor. Gözünü sermaye ve kâr hırsı bürümüş emperyalist katillerin, kazanmak uğruna insanlık dışı uygulamalardan başka araçları olmadığını açıklar.

ABD'nin uyguladığı ceza uygulamasına diğer emperyalistlerden tepkiler yağdı. Avrupa Komisyonu kararı haksız ve siyasi bir hata olarak değerlendirirken, BM Genel Sekreteri Annan kararın değiştirilmesi gerektiğini ifade etti. Yine çeşitli emperyalist sermaye çevreleri; önümüzdeki baharda Irak'ta BM Güvenlik Konseyi'nden çok uluslu bir gücün konuşlanmasını, Irak'ın Almanya, Rusya gibi ülkelere olan borçlarının silinmesini ve İran'ın nükleer programıyla ilgili sert bir politika izlenmesini isteyen ABD'nin bu kararını gelecek açısından olumsuz olarak değerlendirdiler. Zira belli konularda diğer emperyalistlerin desteğine ihtiyaç duyan ABD'nin bu tavrı, siyasi arenada aleyhine bir koz olarak kullanılabilir. Ancak görünen o ki, Amerika bu kararında ısrarlı. ABD'nin önemli rakiplerinden Almanya'nın başbakanı Schröder'in ihaleler için uluslararası hukuka başvurulacağını açıklamasına karşılık Bush'un verdiği yanıt oldukça açık; "**Uluslararası hukuk mu, en iyisi avukatımı çağırayım**". Yani hukuk kuralları beni bağlamaz, ben orman kanununu uygulayım; güçlü olan kazanır diyor açıkça. Tescilli dünya jandarması ABD'nin bu tür tavırları yeni değil tabii ki. Tarihe en katliamcı devletlerden biri olarak geçen bu emperyalist devlet, onlarca ülkede yükselen devrimci ve toplumsal muhalefeti katliamla bastırırken, kanlı darbelerle uşak hükümetlerini işbaşına getirdi. Latin Amerika'dan Ortadoğu'ya, Asya'dan Afrika'ya kadar dünyanın birçok bölgesinde katledilen milyonlarca insanın katili bu emperyalist tarih-

teki "**şanlı**" yerini aldı. Tüm bunları diğer emperyalistleri aklamak için söylemiyoruz; katliam ve vahşet emperyalizmin doğası gereğidir, ancak ABD'nin tarihte özel bir yeri olduğunu belirtmemiz gerekiyor. ABD'nin son Irak operasyonu tıpkı öncekiler gibi en kanlı yöntemlerle yapıldı ve orman kanunu kurallarına göre oynanan "**demokrasi, adalet ve insan hakları**" oyunu yüzbinlerce insanın yaşamına mal oldu.

ABD, ihalelerle ilgili açıklamayı yaparken, gelecek tepkileri de hesaba katarak diğer emperyalistlere, Irak'a asker göndermeleri halinde ihalelere katılabileceklerini belirtiyor. Irak'ta karşılaştığı direnişi kırmada çuvallayan ABD, bu taktikle aslında hem haksız işgalini meşurlaştırmak hem de yaşadığı başarısızlığı telafi etmek için destek arıyor. Zira tüm dünya halkları önünde yaptığı insanlık dışı uygulamaları teşhir olan ABD'nin sarsılan şanlı "demokratik ve özgürlükçü" itibarının, diğer emperyalistlerin desteğiyle yeniden tesis edilmesi gelecek açısından önem taşıyor. Çünkü emperyalist işgalciler, dünya halkları önünde teşhir oldukça malum sonlarının daha da yakınlaştığını iyi biliyorlar.

Bunun yanında meşhur "**terör listesi**"ndeki İran, Suriye, K.Kore gibi ülkelere müdahalenin Afganistan ve Irak'taki kadar kolay olmayacağını farkında olan ABD, hegemonya savaşına diğer emperyalistleri de katmaya çalışıyor. Nitekim son bloklaşmalarla birlikte kurulan yeni dengelerde İngiliz-Amerikan ittifakı hala ağır basmakla beraber Ortadoğu ve Kafkaslar'da Almanya, Fransa ve Rusya'nın da belli bir ağırlığı mevcut durumda.

Afganistan işgalinden sonra özellikle bölgedeki Arap ülkeleriyle ekonomik ve siyasi ilişkilerini geliştiren AB emperyalistlerinin taktik atılımların yanında, işgal saldırılarının bu Arap ülkelerinde yarattığı tedirginliği de değerlendirmek gerekiyor. Örneğin Suriye'nin, tarihsel rakibi Türkiye'yle gerçekleştirdiği yakınlaşma, bir dönem ABD'ye meydan okuyan Libya lideri Kaddafi'nin hizaya gelmesi ve nükleer silahlara sahip İran, K.Kore gibi dünyanın "**haylaz**" çocuklarına yaptığı "**akıllı olun**" çağrıları bu durumun yansımaları olarak görünüyor.

ABD'nin bölgedeki stratejik uşağı İsrail'in gelen tüm tepkilere rağmen Filistin topraklarını işgal amaçlı "**güvenlik**" duvarı inşasına devam etmesi ve Filistin halkına pervasızca saldırması İngiliz-Amerikan ittifakının yarattığı atmosferden besleniyor. Pentagon'un ihalelere Türkiye'yi de alması, diğer ülkelerin dışlanma nedenlerine ters bir durum teşkil ettiği görüntüsü çiziyor. Uluslararası sermaye çevrelerince Türkiye'ye verilen bir ayrıcalık olarak değerlendirilen karar, aslında Türkiye'nin ABD uşaklığının net bir belgesi durumunda. Pentagon, Türkiye ile ilgili kararın gerekçesini Türkiye'nin Irak'a asker göndermeyi önermesi ve koalisyon ülkesi olması olarak açıkladı.

Hatırlanacağı üzere Türkiye, Irak'a asker göndermeyi önermiş, fakat bölgede oluşan yeni durumda Türk askerinin sa-

vaşa katılmasının işgal güçlerinin taktikleriyle çelişmesi nedeniyle öneri reddedilmişti. Türkiye'nin düştüğü bu gülünç halin ardından ABD sadık uşağının "**itibarını**" iade etmek durumunda kalmış; Türkiye'nin görevini yerine getirdiğini ve bir koalisyon üyesi olarak değerlendirileceğini açıklamıştı. Yani ABD, efendi-üşak tablosunu yeniden resmetmişti. Türkiye, savaşa direkt askeri gücüyle katılmasa da üslerin kullanımından lojistik desteğe kadar emperyalist efendilerinin kendisine verdiği tüm görevleri layıkıyla yerine getirdi. Zaten Türkiye'nin emperyalizmle olan bağımlılık ilişkisi bunu gerektiriyor. Şimdi Irak'ın "yeniden yapılandırılması" ihalelerine Türkiye'nin de dahil edilmesi bu ilişkinin daha da derinleştirilmesi anlamına geliyor. Emperyalist sermayenin bölgeye yerleşmesi sağlanırken Türkiye'ye, Irak pastasından pay verilecek.

Türkiye'nin ihalelere girmesi ve pazardan pay kapmasını "kalkınma" ve "ekonomik istikrara" bir manivela olacağını düşünenlere söyleyecek bir sözümüz var: Bir halkın köleleştirilmesinden gelecek menfaatlerin ucuzluğu bir yana Türkiye'ye verilen, sadece ve sadece ufak bir uşak payıdır. 18.6 milyar dolarlık pazardan aslan payını İngiliz-Amerikan ve uzantısı şirketler alırken, Türkiye gibi sadık uşaklara sadece kırıntılar kalacak. İhalelere girecek olan Türk şirketlerinin emperyalist sermaye ile olan ilişkileri de değerlendirildiğinde, Türkiye ekonomisine sağlayacağı "getiriler" in niteliği açığa çıkar. Emperyalist sermayenin askeri ve siyasi denetimi altındaki bu pazara girilmesi, Türkiye gibi ülkeler açısından emperyalist sermayenin kurduğu kısıpca daha fazla alınmaktan başka bir sonuç oluşturmuyor. Neticede Türkiye'nin ihalelere girmesi ABD emperyalizmini çıkarına geliyor. Oluşan son tabloda ABD'nin Ortadoğu ve Kafkaslar'da Türkiye'ye biçtiği misyonun öneminin arttığı görülüyor.

Irak'ta yaşam bulan sömürü çarkında emperyalizme ait olan ne varsa bulmak mümkün; katliam, kan, vahşet, ekonomik çıkar, hegemonya, çıkar dalaşı vb. Hiç kuşkusuz bunlardan hiçbiri Irak halkına bir fayda sağlayamayacak. Aksine baskı, şiddet ve sömürü yeniden üretilecek, yeniden yapılandırılacak. Emperyalizm en büyük sömürü aracı olan savaşı yeni kılıflara büründürülerek piyasaya sunmaya devam ediyor. Değişen sadece zaman ve mekan. Sözü Lenin ile noktalayalım; "**Sorun şudur; bir yandan üretici güçlerin gelişmesi ile sermaye birikimi arasında, öte yandan mali-sermaye için sömürgelerin ve nüfuz bölgelerinin paylaşılmasında mevcut oransızlıkların ortadan kaldırılmasında kapitalizmin bulunduğu yerde savaştan başka bir araç var mıdır?**"

Bilindiği gibi ABD önderliğindeki işgal güçlerinin zafer ilan ettiği 1 Mayıs 2003 tarihinden bu yana Irak yaklaşık 200.000 kişilik bir askeri gücün denetiminde. Emperyalistler her ne kadar zafer ilan etseler de Irak halkının direnişi onları bir hayli zorladı. Haksız savaşın doğal sonuçları olan kan, yıkım ve vahşet burada da üst boyutta yaşandı. Nitekim Amerikan üst düzey yetkililerinin "irademizi eninde sonunda kabul ettireceğiz" ifadesi emperyalistlerin, direnişi kırmada tek yolunun "irade", yani katliam ve vahşet olduğu ve bundan başka çareleri olmadığı anlamına geliyor.

NATO'da İstanbul Zirvesi Öncesi ÇELİŞKİLER YOĞUNLAŞIYOR

1990'lı yıllardan sonra emperyalizmin NATO aracılığıyla Yugoslavya'dan Afganistan'a kadar bir çok ülkeye müdahale ederek binlerce insanı katletti. Sözün kısası NATO her zaman emperyalistlerin halklara yönelik kirli savaşını sürdürdüğü bir ordu oldu

NATO'nun önümüzdeki dönem politikalarının belirleneceği, halklara yönelik saldırıları planlarının tartışılacağı, genişlemenin esaslarının konuşulacağı **bu yılki zirvesi 28-29 Haziran 2004 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirilecek.** Zirveye ev sahipliği yapacak olan TC devleti, emperyalist efendilerini ve faşist kardeşlerini en iyi şekilde ağırlamanın hazırlıklarına aylar önceden başladı.

Zirvede tartışılacak konular hiç şüphesiz dünya halklarına yönelik kapsamlı saldırılar olacak.

NATO'nun kuruluş nedeni de budur. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan, büyük bedeller ödeyerek Stalin önderliğindeki **Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin** zafarla çıkması dünya genelinde sosyalizmin prestijini artırmıştır. Bu durum ulusal kurtuluş mücadelelerini ve sosyalizm mücadelesine önemli bir dalganın oluşmasını beraberinde getirdi. Emperyalist kapitalist sistemin zincirlerinden yaşanan kopuşlar, kapitalizmin çöküşünün de hızlanması anlamını taşımaktadır. Bu durum ABD emperyalizmi önderliğinde, gelişen ulusal ve sınıfsal mücadelelere karşı bir blok oluşturulmasını beraberinde getirdi. "**Anti-komünist**" mücadele bloğunun ilk adımları **7 Mart 1948'de Brüksel Anlaşması**'yla atıldı. ABD emperyalizmi güçlenen Sovyetler Birliği'ne ve sosyalist harekete karşı **Batı Avrupa'nın** korunması çerçevesinde, bu anlaşma **4 Nisan 1949'ta Washington'da** varılan bir anlaşmayla askeri bir biçime dönüştürüldü. Böylece NATO (**Kuzey Atlantik Savunma Paketi**) kurulmuş oldu.

Komünizm tehlikesine ve Sovyetlere karşı kurulan Blok dünyanın çeşitli bölgelerinde sayısız katliamlara imza attı. Ulusal ve sınıfsal hareketlerin bastırılması için NATO her türlü kirli savaş yöntemine başvurarak, milyonlarca komünisti, devrimciyi, yurtsever katletti. **Komünizme karşı mücadele adı altında dünyanın her tarafına askeri üsler kuran NATO, özellikle ABD emperyalizminin dünya genelinde hegemonyasını korumak ve geliştirmek için önemli bir açılım sundu.**

Türkiye'nin NATO'ya girişi hem ülke içerisinde muhalefete yönelik sayısız katliam işlenmesi hem de Kore'ye asker göndermesi ve burada emperyalizmin çıkarları için 717 ölü ile ABD'den sonra en fazla kayıp vermesi "**emperyalizme uşaklığı en iyi şekilde beceririm**" mesajları veriliyordu. TC'nin emperyalizme bu hizmetleri NATO'ya 18 Şubat 1952 tarihinde katılmasını beraberinde getirdi. TC'nin NATO'ya girmesini gerekli gören resmi devlet açıklaması şöyledir, "**Dünyanın her tarafında demokratik milletleri pek haklı olarak endişeye düşüren büyük tehlike karşısında, memleketimizin dış emniyetini koruma gayretimiz bu anlaşmaya iltiha-**

kımızla (katılma) pek müspet bir inkişaf (gelişim) kaydetmiş olacağı gibi, devletlerin tam eşitlik ve bağımsızlık içinde gelişmeleri prensibi de böylece büyük ölçüde takviye edilmiş bulunacaktır." O yıllar da Türkiye'nin NATO içerisindeki öncelikli görevi "**olası bir Sovyet saldırısı karşısında, Türkiye'nin her şeyini kaybetme pahasına da olsa, Sovyet güçlerinin Akdeniz'e ulaşmasını geciktirme**" olarak belirlendi. Bu doğrultuda ülkenin birçok bölgesi özellikle ABD emperyalizminin üssü haline getirildi.

1990'lı yıllarda Rus Sosyal Emperyalizmi'nin dağılması ve **Varşova Paketi'nin** çökmesiyle NATO'nun dağılması tartışmaları yaşandı. Ne var ki emperyalist-kapitalist sistemin çürümüşlü ve yok olmaya mahkum bu sistemin korunması için askeri saldırganlık olmazsa olmazdır. Öyle ki o yıllarda yapılan tartışmalardan NATO'nun misyonunun daha da genişlemesi çıktı. 1990'lı yıllardan sonra emperyalizm **NATO aracılığıyla Yugoslavya'dan Afganistan'a** kadar birçok ülkeye müdahale ederek binlerce insanı katletti. Sözün kısası **NATO her zaman emperyalistlerin halklara yönelik kirli savaşını sürdürdüğü bir ordu** oldu.

İSTANBUL ZİRVESİ HALKLARA YÖNELİK YENİ TEHDİTLER DEMEKTİR

Gelinen aşamada ise NATO İstanbul zirvesine hazırlanmaktadır. Özellikle ABD emperyalizminin içinde debelendiği krizle birlikte yoğunlaştığı hegemonyasını koruma saldırıları diğer emperyalistlerle olan çelişkilerini derinleştirdi. Özellikle ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Irak'ı işgali diğer emperyalistleri oldukça rahatsız etmektedir. Bunun yansıması olarak diğer emperyalistlerden ABD hegemonyasına itiraz sesleri yükselmektedir. Dönem dönem **Birleşmiş Milletler'de** yoğunlaşan bu tartışmaların NATO'nun Irak'ta daha aktif rol almasının gündeme gelmesiyle emperyalistler arası dalaş NATO içerisinde yoğunlaştı.

Her yılın Şubat ayının ilk haftasında, askeri stratejik uzmanlar, politikacılar ve silah şirketlerinin temsilcilerinin katıldığı "**NATO Güvenlik Konferansı**"nın kırkıncısı 6-8 Şubat'ta **Almanya'nın** Münih kentinde düzenlendi. Konferansın ana günde-

mi, "**NATO'un geleceği**" ve "**Terörizm**" olarak belirlenirken, **Ortadoğu ve Afganistan'da** öne çıkan sorunlar da tartışıldı. Ortadoğu konusunda gündeme gelen NATO'nun Irak'ta aktif görev almasına özellikle **Almanya ve Fransız emperyalistleri** karşı çıktı. Toplantıda bir sonuca bağlanamayan bu tartışma konusunun İstanbul'da yapılacak olan zirvede netleşmesi bekleniyor. Bu nedenle **İstanbul Zirvesi** ABD ve AB arasında yeni çatışmalara gebe. Ne var ki emperyalistler çıkarları için dalaşlarını tüm hızıyla sürdüre dursun, halklara yönelik saldırılar da ortaklaşmaları bu toplantıda da kendini gösterdi. **Münih Toplantısı'nda** da halklara yönelik saldırı planlarında ortaklıklarını bir kez daha gösterdiler. Zirveden emperyalistlerin temsilcileri "**teröre**" karşı güç kullanımında ortak karar çıkarılması, halklara yönelik saldırıların tüm hızıyla süreceğinin birer göstergesi. Aynı şekilde İstanbul'da gerçekleştirilecek zirve emperyalistler arası yeni tartışmalara gebe iken diğer yandan halklara yönelik yeni saldırı planları tartışılacaktır.

ANTI-EMPERYALİST MÜCADELEYİ GELİŞTİR EMPERYALİSTLERE İSTANBUL'U DAR ET!

ABD devlet başkanı Bush'un da katıldığı İstanbul Zirvesi, NATO'nun geleceğinin de yeniden belirlenmesi bakımından emperyalistler açısından oldukça önemlidir. Öyle ki ABD emperyalizmi hegemonyasını koruma mücadelesinde geliştirdiği konsepti NATO'ya kabul ettirmek için tüm gücünü kullanacaktır. **İstanbul Zirvesi'nin** emperyalistler için önemini ABD emperyalizminin NATO Temsilcisi **R. Nicholas Burns'ün 19 Ocak 2004 tarihinde** Çek Cumhuriyeti'nde yaptığı konuşmadan

uzun bir alıntı ortaya koyalım; "**Yeni misyon en önemli misyondur. Soğuk savaş döneminde Batı Avrupa'yı savunmak için bölgeye devasa bir kta ordusu yığdık. NATO Avrupa ve Kuzey Amerika'yı savunmaya devam edecek. Ancak bunu Batı Avrupa da Merkez Avrupa'da, Kuzey Amerika'da oturarak yapabileceğimize inanmıyorum. Kavramsal ilimiz ve askeri gücümüzü Doğu'ya ve Güney'e konuşlandırmalıyız. NATO'nun geleceği Doğu ve Güney'dir. Bu da "Büyük Ortadoğu"dur. NATO'nun geleceği, krizlere el koymak ve cevap vermektir. Bu, Fransa, İspanya, Çek Cumhuriyeti ya da Amerika için büyük tehdit oluşturan, Orta ve Güney Asya, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yer alan ülkelerde yapılacak askeri, kurtarma ve barış gücü operasyonları şeklinde olacaktır. Hepimizin kabul ettiği gibi tehdit, terörizm, küresel terörizm ve kitle imha silahlarıyla gelmektedir... Şimdi de eğer yeni bir misyonumuz varsa yeni bir askeri doktrine, bu misyonu başaracak, yeni bir askeri yapılanmaya ihtiyacımız var... İstanbul zirvesine hazırlanırken, bir adım atmamız gerektiğine inanıyoruz. NATO'un genişlemesine sadece 'Akdeniz Diyalogu' ile değil Kafkasya ve Orta Asya ile birlikte düşünmek zorundayız..."**

Bu uzun alıntıda görüleceği gibi **İstanbul Zirvesi** emperyalistler cephesinde yeni çatışmaların yaşanacağını göstermektedir. Bu zirve aynı zamanda dünya halklarına yönelik kapsamlı bir saldırının da tartışıldığı yer olacaktır. Bu noktada Zirve karşıtı çalışmalara şimdiden yoğunlaşmalı ve en geniş kitlelere NATO'nun teşhiri yapılmalıdır. Emperyalistlerin İstanbul'da yapacağı toplantıya karşı en geniş kitlenin katılacağı eylemler örgütlenmeli ve İstanbul emperyalistlere dar edilmelidir.

KIBRISLI RUM VE TÜRK HALKLARIN ÇIKARLARI EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELEDEN GEÇMEKTEDİR!

Elimize posta kanalı ile ulaşan ve Mumbai Direnişi 2004'te dağıtılan Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist ve Yunanistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist imzalı bildiriye haber değeri taşıdığı ve güncelliğinden dolayı yayınıyoruz

Mumbai-Hindistan

“Kıbrıs meselesi” on yıllardır sürekli olarak değişik düzeylerde hem emperyalist güçlerin ve onların ülkemizdeki işbirlikçi ve uşaklarının hem de enternasyonal proletaryanın, dünya halklarının ülkemiz ve Kıbrıslı devrimcilerin, komünistlerin gündeminde. Ve bu sorun bugünde dünya ve ülke konjonktüründe daha etkili şekilde yer almaya devam ediyor.

Bu sorunun on yıllardır çözülmüş olmasının nedeni ne Türkiye ve Yunanistan halkları arasındaki çelişkilerdir ne de Kıbrıslı Rum ve Türk ulusundan, Ermeni ve Maronit azınlıklarından halklar arasındaki düşmanca husumetlerdir. On yıllardır pervasızca estirilen tüm gerici-şoven propagandaların halklar üzerindeki etkisi ne olursa olsun, farklı ulus ve azınlıklardan Kıbrıs halklarının sınıf çıkarları ortak, düşmanları aynıdır.

“Kıbrıs meselesi”nin uzun yıllardır sürüyor olmasının tek nedeni işçi ve emekçilerin aşırı sömürülmesi, ezilen halkların ve ulusların koyu zulüm altına alınması üzerine kurulu emperyalist-kapitalist dünya sistemidir. Ve bu gerici sistemde egemenlik mücadelesine tutuşmuş emperyalist güçlerin dalaşları ve onların etrafında işbirlikçi, uşak rolü üstlenmiş ülkelerimizin ve Kıbrıs'ın egemen sınıflarıdır.

Daha önceleri emperyalizm ile sosyal emperyalizm arasında süren egemenlik yarışının bir sonucu olarak işgallere, darbelere, komplolara maruz kalan Kıbrıs adası, bu kez de daha çok ABD ile AB emperyalistleri arasında süren egemenlik dalaşına sahne olmaktadır. Bu emperyalist güçler bugün, her ne kadar “Annan Planı” çerçevesinde birlikte oldukları görüntüsü-

nü verseler de, bu geçici ve yanıltıcı bir durumdur. Çünkü hiçbir emperyalist güç veya blok bir diğer emperyalist güç veya bloğun dünya egemenliği yarışında güçlenmesine müsaade etmez.

Bundandır ki hiçbir emperyalist ve gerici güç çok zorunlu ve geçici haller dışında, ne Kıbrıs'ta ne de dünyanın başka bir parçasında kendisinden başka bir güce ve o gücün gelişmesine müsaade etmez. Özellikle de Kıbrıs gibi stratejik konumu oldukça önemli bir kara parçasında bu olasılık daha da düşüktür. Çünkü, her şeyden önce Kıbrıs Doğu Akdeniz bölgesini bütünüyle kontrol edebilen, Ortadoğu gibi dünyanın enerji deposunu ve bunun nakil hatlarını büyük oranda denetim altında tutabilen ve Ortadoğu'da her türden siyasal-toplumsal-askeri gelişmeler karşısında “çekiç güç” rolünü oynayabilen oldukça stratejik bir adadır. Emperyalist güçler açısından çok önemli misyonlar üstlenebilecek bu stratejik adanın en büyük rolü hiç kuşku yoktur ki, askeri amaçlardır.

Bu nedenledir ki ABD, özellikle İngiliz emperyalizmi ile birlikte Kıbrıs'taki egemenliğini her şart altında sürdürme amacıyla iken, Almanya önderlikli Avrupalı emperyalistler ise “genişleme”, “Avrupa ile bütünleşme” stratejileriyle Kıbrıs ve Ortadoğu'daki egemenlik yarışında söz sahibi olmak istemektedirler. AB içerisinde özellikle siyasal ve askeri birlikteliği daha ileri boyutlara taşımada ısrarlı olan ve adına “çekirdek ülkeler” denilen bloğun başını çeken Alman ve Fransız emperyalistleri için Kıbrıs'ın AB'ye alınması, Ortadoğu'daki stratejik çıkarları açısından büyük önem ta-

şıyor. AB için tam da bu noktada “Annan Planı” iyi bir araç olurken, ABD ise büyük oranda geleneksel politikasını sürdürüyor.

Daha önceden “çözüm” diye getirilen planlar gibi “Annan Planı” da, çeşitli milliyet ve azınlıklardan Kıbrıslı halklara barış ve kardeşlik, bağımsızlık ve özgürlük getirmeyecek, sömürü ve ezilmişliği ortadan kaldırmayacaktır. Zira çözüm diye dayatılan bu plan Kıbrıslı Rum ve Türk ulusundan halkların çıkarlarını değil, aksine emperyalist güçlerin, Kıbrıslı egemen sınıfların menfaatlerine hizmet ediyor. Çünkü aralarındaki ayrılık noktaları ne olursa olsun planın dayatıcıları emperyalistlerdir. Çünkü milliyeti ne olursa olsun garantör devlet statüsündeki Yunan ve Türk devletleri ve bunların “yavru vatan Kıbrıs”taki temsilcileri emperyalistlerin işbirlikçisi ve uşaklarıdır.

Diğer yüzlerce örneklerden de görüldüğü üzere Enosis ve 1974 işgali gibi olaylar, emperyalistlerin karşı-devrimci şovenist böl-yönet politikasının bir sonucu olarak, Kıbrıslı Rumlar ve Türkler sürekli olarak birbirine karşı kışkırtılmış ve bunun sonucunda çıkarılan savaşlarda Rum ve Türk asıllı halklardan binlerce insan can vermiştir.

Bizler aşağıda imzaları bulunan partiler olarak, Kıbrıs'a ilişkin üretilen her türden emperyalist çözümü teşhir ediyor, Yunan ve Türk gerici-faşist devletlerinin Kıbrıs üzerindeki hakimiyetini tanımıyor, Kıbrıslı Rum ve

Türk egemen sınıflarının şoven politikalarına, uşakça tutumlarına açıktan karşı çıkıyoruz.

Kıbrıs'ta gerçek çözüm Rum ve Türk ulusundan, Maronit ve Ermeni azınlıklardan halkların kardeşçe bir arada yaşamasından geçiyor. Bu çözüm demokratiktir çünkü, ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız-şartsız savunur. **Bu çözüm devrimci çünkü, proleter devrimler çağında emperyalizmi geriletecek, emperyalist güçleri adadan kovacak, onların adadaki uşaklarının tahtını ise sarsıp al-aşağı edecek ve yerine bağımsız-demokratik-birleşik Kıbrıs'ı yaratacaktır.**

Bunun günümüzdeki görevi ise, en başta tüm emperyalist güçlere, onların uşakları olan garantör devletlere ve Kıbrıslı Rum ve Türk egemen sınıflarına karşı birleşik devrimci mücadeleyi geliştirmekten geçiyor. Bu nedenle bugün daha kararlı ve militanca Kıbrıs'taki her türden işgale karşı çıkmalı, her çeşit yabancı askeri güçleri reddetmek ve dış güçlere ait tüm askeri üslerin bir an önce kapatılmasını sağlamalıyız.

BÜTÜN YABANCI ASKERİ GÜÇLER KIBRISI TERK ETMELİDİR!

YAŞASIN BİRLEŞİK BAĞIMSIZ KIBRIS!

**ANNAN PLANINA HAYIR!
YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ/ MARKSİST LENİNİST
TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
/MARKSİST LENİNİST**

Mumbai-Hindistan

Gelecek kavgada ısrarla yaratılabilir

Tarih bize şunu da kanıtlamıştır ki; ayağa dikilmeler, şaha kalkmalar hep zorlu süreçlerde olmuştur. Zorlu süreçlerde, ayağa dikilmedeki zorunluluk bilince çıkarıldıkça ayağa dikilmeler başarılı, ayağa kalkıldıkça yürünmüştür.

Emperyalizmin dünyada ve ülkemizde işçiyeye, köylüye ve yoksul emekçi halka yoğun saldırılarının olduğu bir süreçten geçiyoruz. Bu süreç her alanda, hem ideolojik hem ekonomik yoğun saldırıların olduğu bir süreç. Tasfiyecilik rüzgarlarının estiği, kitlelere, devrimcilere yılgınlığın, teslimiyetin, umutsuzluğun dayatıldığı bir süreç. Emperyalizm ve ülkemizdeki yerli uşakları bir taraftan “demokrasi”, “insan hakları”, “barış” ve “terörizme karşı mücadele”den bahsederken, diğer taraftan en küçük demokratik talebe dahi azgınca saldırmaktadır. Ülkeleri işgal etmekte ve halkları katlederek en büyük terörist olduğunu göstermektedir. **Yine halklara umut olabilecek, ısk taşıyabilecek devrimci ve komünist hareketlere saldırmakta, imhayı hedeflemektedir.** Ancak emperyalizm bugün görece başarı kazanmış gibi görünse de tarihin çöplüğüne gitmekten kurtulamayacaktır. Çünkü emperyalizm halklara düşmandır.

Kuşkusuz ki içinden geçtiğimiz zorlu süreç üç günde, beş günde ya da bir yılda, iki yılda aşılacak bir süreç değil. Zorlu bir süreçten bahsediyorsak, aşılması da buna paralel olacaktır. **Bu zorlu süreç, bu zorlukları omuzlayacak, tarihin akışına yön vereceklerle, veremeyecekleri de**

ayrıştırmaktadır. Kimileri esen fırtınalara göğüs gerip, devrimciliğini, insanlığını, onurunu korurken, bu süreçten daha da çelikleşip her alanda önde koşarak çıkarken; kimileri de fırtınalara göğüs gerememektedir. Zorlukların, gerçeklerin gücü karşısında direnemeyip dökülmektedirler.

Burada sadece direnenler ve dökülenler deyip geçmeyeceğiz. Biraz nedenlerine inmeye çalışacağız. Lenin’in dediği gibi “**Umutsuzluğa kapılmamak ve düş kırıklığına uğramamak için bunalım kaynaklarını iyi bilmek gerekiyor. İnsan üzerinden atlayarak bunalımdan kurtulamaz. Ancak o bunalıma karşı kararlı bir savaş vererek ayakta kalınabilir. Çünkü bu bunalım bir rastlantının ürünü değildir.**” Bir dönem kavgada sıra neferiyken, dökülenlerin, kavgadan kaçanların yaptığı da bu değil mi zaten? Sorunun nedenlerine inmeden, bunalımın kaynaklarına yeterince gidmeden, üzerinden atlamaya çalışmak. Bunun götüreceği nokta Lenin’in de belirttiği gibi umutsuzluk ve düş kırıklığı, partiye, devrime, halka olan güvensizlik, inanç-

sızlık.

Bütün dökülmelerin ortak noktası da burasıdır. Zincirinse en önemli halkası.

Partiye, devrime, halka güvensizliğin, inançsızlığın olduğu yerde umut yaşayamaz. Oysa **bir devrimcinin en büyük güç kaynağı bunlardır.** Bunlar olduğunda aşılmaz gözüken dağları aşacak güce, kararlılığa ve cesarete sahip

olunabilir. Bunlar en güçlü fırtınalarda hep ayakta kalabilmeyi, zorluklara, acılara karşı direnmeyi ve cesaretle, bilinçle üzerine gitmeyi sağlıyor. Bunlar yitirildiğinde, umutsuzluk tohumu kişinin içine düştüğündeyse en küçük zorluklar aşılmaz dağlara dönüşür. Bırakın fırtınalara boyun eğmeyi, en küçük esinti bile yerle bir etmeye yeter. Ve kişinin devrim diye derdi olmaz. Ona göre bir şey yapılamaz ve bu halk da bunca emeğe rağmen hala örgütlenmiyorsa onlar için ölmeye ne gerek vardır... Bir devrimcinin, bir komünistin en temel özelliklerinden olan toplumsal düşünüş ve toplumsal kurtuluş artık yerini bireysel “kurtuluş”a bırakmıştır.

Kuşkusuz ki nehir nasıl bir gecede donmuyorsa, kavgadaki bir kişinin de devrimci değerlerini yitirip “**elveda proletarya**” demesi de bir günde oluyor. Bu da bir süreci kapsıyor. *Sistemin ideolojik, politik, kültürel, ekonomik, askeri saldırıları karşısında bilimsel bir düşünüşe sahip olamayıp, doğru analiz ve sentez yapılamaması adım adım kişiyi içten öldürür.* Yani diyalektiği, diyalektik ve tarihi materyalizmi kavrayıp,

bu yöntemi bugüne uyarlayamamak; içinden geçtiğimiz süreci sorunları incelerken kendi öznel niyetlerimizden değil, nesnel gerçeklikten hareket edip, dününü (tarihini) bugününü inceleyip gelecekle bütünleştirememek; sistemin saldırılarını, bunların birbirleriyle olan ilişkilerini, kitleler ve bizim üzerimizdeki etkilerini, neden ve sonuçlarının doğru bir şekilde ilişkisini kuramamak, bunların toplumlar tarihiyle, sınıf mücadelesiyle (incele-nip-arastırılıp) bağlantısını kuramamak, bütün içinde sadece parçayı görüp, bütünü görememek, kavramamak, parçalar arasındaki ilişkiyi anlamamak, çelişkinin sadece bir yönünü görüp, onun karşıtıyla birlikte varolabileceğini yeterince kavramamak adım adım kişiyi öz değerlerinden koparır. Gün gelir küçük bir etki, kişiyi kırılma noktasına getirir. Diğer taraftan bu saldırılardan daha az etkilenenler, etkiler karşısında sürekli kendini yenileyenler ve güçlenerek çıkanlar da var. **Güçlenerek çıkmanın yöntemi ise öncelikle bu saldırıları doğru analiz edip, senteze ulaşmalarıdır. Kitlelerin yaratıcılığına olan güvendir.**

Mücadeleden kopmalar, dökülmeler olduğunda en çok anlamakta zorlandığımız, “**nasıl olur**” dediğimiz, bir dönem militanlıklarıyla, direnişleriyle zorlu süreçleri omuzlayıp öne çıkan yoldaşların dökülmesidir. Kuşkusuz ki, onca emeğin, onca çabanın heba olması herkesi üzmekte. Ancak bu durumu da doğru açıklayamamak, bilimsel yaklaşmamak umutsuzluğa düşülmesine “**Neler oluyor? Bu insanlar neden dökülüyor?**” sorularının sorulmasına neden olacaktır. Bu durumu en iyi Yunanlı yazar **Thermos Kannaros** “**Kasırğa Çocukları**” isimli romanında tasvir etmektedir.

“*Köpükler içinde, düzde dörtnala giden bir at görmüşsündür elbet. Yelesi havada, kuyruk bir bayrak gibi, gerilimin son kertesinde şişik adaleler, soluk, dumanlı garip gözler. İşte o zaman her kim olursan ol, gövden dimdik doğrulur, başın yukarı kalkar, kasketin yana yıkılır fiyakalı, kulağınaysa gelir de bir fesleğen dalı konuverir...*”

Bir başka temponun buyruğundadır artık. Hızlı, dengeli, gövdeyi bir araç gibi kullanarak en yüksek verimi

sağlayan, en umulmaz işleri ona başartan bir tempodur bu.

Ama diyelim acemi bir binicisin, yüksek gerilimli bu hareketlilik senin başını döndürmüştür, sarhoş olmuştundur. Birden dizginleri kasıp hayvanı durduruyorsun. Hareketsizliğe zorluyorsun hayvanı. Şunu çok iyi bilesin ki, ertesi gün bu hayvanı –eğer daha ölmemişse- böylesine bir başarı için bir daha istekli göremeyeceksin...

Tempoları gelişigüzel değiştirmek zordur ve pek tehlikelidir. Ama eğer günümüzün bir toplum savaşçısıysan, böylesine baş döndürücü değişimlere kendini alıştırman gerek, hem de kalbin durmadan ya da miskinliğe kapılmadan.”

Kimi zorlu süreçlerde militanca direnişlerle ölümü kucaklayabilenler, direnişin en üst biçimini sergileyebilenlerden dökülmeler, kopmalar yaşanıyor- sa bu bir önceki sürecinden, buradaki şekillenişinden bağımsız değildir. Yazarın da belirttiği gibi usta biniciler bu sürece ve sonrası değişimlere kendini hazırlayabilenler, sürekli kendindeki zaaf- lara, eksikliklere vurup, daha ilerilere sıçrayarak, mücadelenin temposuna ayak uydurabilmektedir. Diğer taraftan acemi biniciler, yaşanan süreci yeteri kadar kavrayamayıp, sonrasında gelişebilecek her türlü sürece kendini hazırlayamayan, o bilimsel, diyalektik düşünüşe sahip olamayanlar, öncesinde kendinde varolan bu süreçlerde de oluşan eksik ve zaaf- larla mücadele etmeyenler; en militan, en büyük direnişçi de olsalar, geçmiş ve geleceğin bağlantısını tam kuramadıkları için mücadelenin her sürecini kaldıramamakta, dökülmektedirler...

Evet düşmanın yoğun saldırıları var. Düşmanın kendi saltanatlarını koruyabilmesi için bu saldırılar kaçınılmaz olarak var olacaktır. O zaman biz ne yapacağız? Kabuğumuza mı çekileceğiz? Susacak, sinecek miyiz? Kabuğumuza çekildik diyelim. Bu saldırılar duracak mı? Hayır, tam tersine daha da artacaktır. Tarih bunu defalarca kez kanıtlamamı? Ne zaman toplumsal hareket, devrimci duruş gerilemişse, saldırılar, baskılar artmış, azgınlaşmıştır. **Ve tarih bize şunu da kanıtlamıştır ki; ayağa dikilmeler, şaha kalkmalar hep zorlu süreçlerde olmuştur.** Zorlu süreçlerde, ayağa dikilmedeki zorunluluk bilince çıkarıldıkça ayağa dikilmeler başarılı, ayağa kalkıldıkça zirvelere yürünmüştür.

Her zaman söyleriz; bir sorunda esas çelişkinin iç çelişki olduğunu, dış etmenlerinse sadece süreci etkileyen, hızlandıran bir rol oynadığını. Bu durum kavgadan kaçmalarda da, dökülmelerde de böyledir, mücadelede ısrarda da böyledir.

İçinden geçtiğimiz süreçte kişinin komünist kişiliğini, devrimciliğini, insanlığını, onurunu koruyabilmesi, tohumun filizlenip çiçeğe dönmesi gibi kendini yeniden yeniden üretip, geleceği yaratma kavgasına sunabilmesi çok önemli. Çünkü tarihi, geleceği kitlelerle birlikte ancak bunları başarabilenler yaratacaktır. Ve tarihi kaçanlar, dökülenler değil, direnenler yazacaktır.

Çelişkinin iki yönü vardır. Bunun sadece olumsuz yönünü görüp umutsuzluğa kapılmamak gerekiyor. Bir de umut olan yönünü görmek, buradan güç almak, burayı daha da güçlendirmek. Hiçbir şey tekdüze gitmez, bu doğanın yapısına aykırıdır. Çelişkinin iki yönünü de kavrayabilmek gerekiyor ki, olumluluğu daha da büyütebilirim.

Çelişkinin iki yönünü de görebilmek... Bir tarafta en şaşaalı **direnişler** yaşanırken, diğer tarafta **iharetler** yaşanabilmektedir.

Bir tarafta **fedakarlık, özveri** varken, diğer tarafta **bencillikler, bireycilikler** yaşanabilmektedir.

Bir tarafta **cesaret, kararlılık** yaşa-

nırken, diğer tarafta da **korkunun bacağına saplananlar** olmaktadır.

Bir tarafta **kahramanlıklar** yaratılırken, diğer tarafta **kaçanlar, küçülenler** olmaktadır.

Bir tarafta ilmek ilmek örülen yoldaşlık, sevgi bağlılıkları yaşanıp, inandığı değerler için ölüm bile kucaklanırken... Şehitlerimiz kanlarıyla bereketli olsun diye topraklarımızı sularken... Kavgada ısrar edenler varken, diğer tarafta bireysel kurtuluşu seçip, düzenin çirkinliklerinin ve kendi korkularının esiri olanlar da çıkmaktadır...

Unutmayalım ki, özgürlüğün bedeli kandır, candır. Bu bedel ödenmeden özgürlük yaratılamaz. Kimse bizlere özgürlüğü bahsetmeyeceğine göre, onu biz yaratacağız. Belki **"iğneyle kuyu kazmak"** kadar zor olacak ama özgürlüğe susamış bu bilinçleri, bu ideolojiyi hiçbir güç tutsak alamaz. Dönem dönem duraksasa da, aksasa da, özgür gelecek yaratma yürüyüşü durdurulamaz. Ve tarihin her döneminde onu omuzlayan militanlar çıkmıştır ve çıkacaktır. Kavgada ısrar eden Proletarya Partisi ve onun kadro ve militanları... Birileri

düşecek, yerlerini yenileri dolduracaktır.

"Gerçeği durup dinlenmeden aramak yığıtliğin şanıdanmış..." Biz bu gerçeğin halk kitlelerinde ve kavgada ısrar edebilmekte gizli olduğunu keşfedebildik. Geriye kalansa gerçeğin meşalesiyle karanlıkları aydınlatmaktır.

Bizler direnenleri, adım adım geleceği inşa edenlere, yüreği halk sevgisi, yoldaş sevgisi, devrim bilinci ve sorumluluğu ile dolu olanlara yüreğimizi açmalıyız. Bu sevgi ve sorumluluk bilinci el ele verip hepimizi aydınlık geleceğe ulaştırabilecektir.

Yaşamda bilgisizliklere, bilinçsizliklere, karanlıklara, insanlığı zehirleyenlere, emeği, alınterini, sevgiyi, umudu çalanlara, yok edenlere karşı yürütülen savaştan daha güzel, daha onurlu ne olabilir?

Güneşe ne kadar çamur atılırsa atılınsın o kirlenir mi? Gücünü yitirir mi? Sınıf kavgasına da aynı şekilde ne kadar saldırılırsa saldırılsın güzelliğini yitirmez.

Sonuç olarak; içinden geçtiğimiz süreç ve bunların kitleler, devrimciler

ve komünistlere yönelik saldırılarını koymaya çalıştık. Bu saldırılarla düşmanın planladığı da kitlelerde, kendi güçlerine ve devrimci ve komünistlere karşı güvensizlik yaratmakken, devrimci ve komünist hareketlerde de kitlelerin örgütlenemeyeceği, emeğin, çabanın gereksiz olduğu şeklinde güvensizlik ve umutsuzluk, karamsarlık yaratmak, kırılmalar sağlamaktır. Düşmanın bu oyununa gelmemek gerekiyor. Umutsuzluğa kapılmamak gerekirken, yaşananları sürecin doğal sonucu olarak kavramak gerekiyor. Aceleciliğe düşüp, acele sonuç almayı hedefleyip yanlış kararlara düşülmemelidir. Uzun vadeli planlar, uzun vadeli hedefler ve uzun süreli doğru politikalarla bu süreçten çıkılabilir. Muhtemel ki ağır yenilgiler, darbeler de alınabilir. Her türlü sürece hazır olacak şekilde donanımlı ve her defasında ayağa kalkmalıyız. Umutsuzluk geleceğin düşmanıdır. O zaman düşmanı yenebilmenin en önemli adımı, umuda, **Proletarya Partisi**'ne, sınıf kavgasına sarılmaktır. Ancak o zaman her düşüşte tekrar ayağa kalkabilir, hedefe ulaşabiliriz.

PUSULA

GERİLİKLERDEN KURTULMANIN ADIMI OLARAK ÖZELEŞTİRİ SİLAHINI KULLANMAYI BİLMEK

Sınıf savaşımında sınıf bilinçli proleterlerin önünde duran önemli görevlerden biri, saflarda bulunan küçük burjuva kökenli yoldaşları sabırlı dikkatli ve uzun erimli bir mücadele sonucu eğitmek, değiştirip, proleterleştirmektir. Bu dönüşüm yavaş yavaş olur. Bu konuda aceleciliğe ve sabırsızlığa düşmemek gerekir. **Gerçek dönüşüm; Marksist-Leninist-Maoist eğitim ve devrimci kitle mücadelesi içinde olgunlaşarak sağlanan dönüşümdür.**

Sınıf bilinçli proleterler, saflarında bulunan küçük burjuva kökenli yoldaşlarının sömürücü sınıfların etkilerini kafalarında taşıdıklarını bilmek zorundadırlar. Küçük burjuvazi, toplumsal dokunun önemli karakteristik özelliklerini üzerlerinde taşır. Bu etkilere karşı **sabırlı ve ciddi** bir şekilde mücadele ederek, **eğitimi hızlandırmak** gerekir. Bu böyle olmayınca küçük burjuvazi proleteryanın devrimci saflığını bozarak, partiyi ele geçirmeye çalışır, halka ve partiye zarar verir.

Proleter saflara örgütsel olarak katılarak, hemen bir çırpıda proleter olunmaz. Bu gerçeklik asla unutulmamalıdır. **Değişim ve dönüşüm bir süreç sorundur.** Geçmiş ve yakın tarihimize baktığımızda Proletarya Partisi'ne örgütsel olarak katılıp proleterleşmeyen ve sürecin dışına çıkanların hatırı sayılır düzeyde olmasının açıklaması böyle yapılabilir. Her parlayan nasıl ki altın değilse, her kulağa gelen söz nasıl ki gerçek değilse, Proletarya Partisi saflarında bulunan herkesin de bir bütün olarak proleterleştiği söylenemez. Bolşevik parti tarihi, ÇKP tarihi, Proletarya Partisi tarihi ve bir dizi KP tarihleri bunların sayısız

örnekleriyle doludur.

Uzun erimli sınıf savaşımı içinde adım adım dönüşmek, küçük burjuvaziye ait ideolojik orijinlerden arınmak, proleter sınıf terbiyesiyle donanmak temel bir **ideolojik-politik** sorundur.

Proletarya Partisi proleter ideoloji ile küçük burjuva ideolojisi arasında süren mücadelenin **uzlaşmaz** mevzisi. Sınıf uzlaşmazlığının merkezi olan Proletarya Partisi, değiştirmek, dönüştürmek, proleterleştirmek istediği küçük burjuva sınıfın karakteristik özelliklerini tanımak ve bilmek zorundadır.

Proletarya Partisi'nin devrim boyunca kendi saflarında bulunan küçük burjuvalara karşı mücadelenin sürekli olması ülkemizin ekonomik-politik-çok kültürlü toplumsal dokusundan kaynaklanmaktadır. Uluslararası planda ülke içindeki toplumsal çalkantıların güçlü estiği dönemlerde, ideolojik saflaşmanın, ideolojik etkilenmenin farklı boyutlarıyla karşılaşıldığında ya da sınıf savaşımının zorluklarının ivmesi yükselerek arttığı bir dönemde sürece göğüs geremeyen, saflardaki proleterleşmeyen unsurlar, kendilerini burjuvazinin limanına bir hiszip olarak demirler. Açığa çıkan bu burjuva unsurlar, kendilerini ayrı bir yapı olarak ilan ederken, küçük burjuvazinin bir kesimi de olguyu kavramaktan uzak bir şekilde **"bölünme"**, **"ayrılık"** olarak, gelişmeleri ilan eder. Küçük burjuvazinin iradesiz duruşu onu devrimin her güçlü fırtınası karşısında kendisine demirleyecek bir burjuva liman aratmıştır.

Düşünme yönteminde subjektivizmden muzdarip olan bu sınıf, sorunları incelemede tek yanlılığa her zaman düşer.

Kolektif içinde bireyi görür, kolektifi görmez. Demokratik merkezîyetçilik ilkesinde, demokrasiyi tanıır, merkezîyetçiliği hatırlamaz. Disiplin ve özgürlükten tek anladığı özgürlüktür, disiplini tanımaz. Eleştiri özeleştirilme silahında eleştiri silahını sonuna kadar **"demokratik"** bir şekilde kullanırken, özeleştirilme silahını kullanmayı hiç ama hiç aklına getirmez. **"Doğruları, gerçeği"** kolektifin sıradan bireyleri uygulasin diye yazar, ancak söz konusu kendisi olunca o bütün bunlardan muaf tutulacak kadar erişilmez bir seçkin olur(!)

Saflardan kopan küçük burjuvazinin ezici çoğunluğu, demokrat bir duruş sergileme sınırında bile kalma başarısını göstermekte zorlanmaktadır. Feodalburjuva kin ve intikam duygusu sağduyusunu yitirecek kadar güçlüdür. Parti ve devrim gerçekliğinin yerini "ben-birey" almıştır. "Haksızlığa" uğradığını iddia ederken "hakını" ararken, kolektife karşı her türlü sınırsız saldırıya yeltenirken, devrimci vicdanında kolektifin hakkını, devrim karşısındaki sorumluluğunu aramayı aklına hiç getirmez. Kolektif iradeye karşı mücadele ederken, sisteme sınıf düşmanlarına karşı mücadele etmeyi aklına hiç getirmez. Gündemindeki ve çözmesi gereken tek sorun kolektif tarafından kendisine yapılan "haksızlık"tır.

Siyasal eğiliminde, düşünce yöntemindeki tek yanlılık ve öznelcilikten kaynaklı olarak, sağ ve sol arasında bir sarkaç gibi sallanır durur. Maceracılıktan teslimiyetçiliğe çabuk evrilir. Ruh halinde karamsarlık ve umutsuzluk egemendir. Zafer ve başarı anında sarhoş olurken, yenilgi ve olumsuzluk karşısında felaket tellalıdır. Sürecin zorluklarından kaynaklı eksiklik ve yetersizlikler, aksayan çalışmalardan, yeterince işletilemeyen örgütsel mekanizmadan kısaca sürecin olumsuzluklarından kendisinin de pay sahibi olduğunu aklına getirmez, eleştiren bir seyirci, yol gösteren bir otoban levhası gibidir.

Bugün, ideolojik gerilemenin, bilinç kırılmasının, kendisini en özgün bir tarzda gösterdiği görüngüler, "öz-eleştiri vermemek, kolektifin disiplini tanımamak, ben merkezci ve parti üstü tutumlarda ayak diremek" olarak karşımıza çıkmaktadır. Küçük burjuva ideolojinin bu orijinlerine karşı bilinçli ve iradi mücadele etmek, ertelenemez görevdir.

Sınıf savaşımında kendini hangi biçimde ifade ederse etsin, hangi görüngüyle ortaya çıkarsa çıksın, ideolojik mücadelenin vazgeçilmez hedefi olan küçük burjuvazinin düşünme yöntemi, siyasal eğilimi, örgütsel yaşamı, pratik duruşu Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin mikroskobu altında incelenmeli ve açığa çıkarılarak uzun erimli bir şekilde sabırla değiştirip, dönüştürmek için mücadele edilmelidir. **Tek yöntem sabırlı ve uzun erimli bir şekilde eğitmek yavaş yavaş proleter ideolojiyle dönüştürmektir. Proleter düşünce yöntemi, proleter devrimci yaşamı örgüt içinde ve devrimci kitle faaliyetinde hakim kılmak olmalıdır.**

Devrimci mücadelede sınıf bilinçli proleterlerin, önelerine en çok çıkan sorun, onları en fazla meşgul eden sorun; küçük burjuva düşünme, pratik duruş, davranış ve hareket, yaşam tarzından kaynaklı sorunlardır.

Sınıf savaşımında daha güçlü konumlanarak etkin tarzda müdahale etmek, başarı elde etmek isteniyorsa, kitleleri örgütleme ve savaşturma faaliyetlerini ideolojik ve örgütsel bakımından düzenlemek gerekir. **İdeolojik-teorik sorunların çözümü politik ve örgütsel sorunların çözümünü yaratır.**

Devrimci çalışmaları örgütsel bakımdan düzenlemek için önce ideolojik bakımdan yola konulmalıdır. Proletaryanın iç birliğini ve kitlelerle güçlü bağlarını sağlamak için proletaryanın ideolojisiyle her türden proletarya karşıtı ideolojiye karşı mücadeleyi sürekli kılmalıyız.

Nepal'de Halk Savaşı'nın 8. yıldönümü

Nepal Komünist Partisi (Maoist) önderliğinde yürütülen halk savaşının 8. yılı vesilesiyle Almanya'nın Frankfurt kentinde düzenlenen kutlamada, Nepalli Maoistlerin önderliğinde kızıl siyasi iktidarın kurulmasını; Proletarya Partisi taraftarları ve diğer uluslardan devrimciler enternasyonalist dayanışma coşkusuyla selamladılar.

Nepal Dayanışma Forumu tarafından düzenlenen kutlamaya, Dünya Halkları Direniş Hareketi, Afganistan'dan Birleşik Anti-Emperyalist ve Anti-Gerici Cephe ve Demokratik Halklar Konfederasyonu mesajlarını sundular. Kısa bir müzik dinletisinden sonra; Proletarya Partisi Enternasyonal Büro adına, başta Nepal Komünist Partisi

(Maoist), direnen Nepal halkı ve savaşçıların zaferini sunduğu mesaj ile selamladı. Mesajda şu görüşlere yer verildi.

"13 Şubat 1996 günü, başta Nepal işçi sınıfı ve ezilen halkı olmak üzere, enternasyonal proletarya ve dünya halkları için tarihi bir gündür. Çünkü 13 Şubat'ta işçi sınıfı bilimi Marksizm-Leninizm-Maoizmin rehberliğinde Nepal'de devrim mücadelesine önderlik eden Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in tarihsel önemi büyük Halk Savaşını başlattığı gündür. Bu tarihi çıkışı en başta mazlum Nepal halkını kurtuluş yolundan ederek gerici düzene hapseden parlamentarist, reformist, revizyonist ve her türden oportünist teori ve pratiklere, düzen içi arayışlara büyük darbeler vurdu.

Halk Savaşının bu tarihi çıkışından sonra mazlum Nepal halkı, öncüsü NKP(Maoist) önderliğinde yiğitçe bir mücadele vererek büyük ilerleme katetti. Ve çok doğal olarak bu örnek mücadelesiyile dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarının desteğini, büyük sempatisini kazandı. NKP(Maoist) bu çetin savaşta onlarca kadro üyesini, yüzlerce militan ve taraftarını şehit verdi ama, ülkenin büyük bölümünde kızıl siyasi üsler kurarak stratejik hedefine emin adımlarla yürümektedir.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında Halk Savaşı mücadelesine önderlik eden TKP/ML, Nepal halk savaşının bu tarihi atılımının 8. yılını **"mücadeleniz mücadelemizdir"** enternasyonalist bilinciyle selamlamakta; emperyalizme, feodalizme, komprador kapitalizme ve her türden gerici karşı yürütülen devrim mücadelesinde NKP (Maoist) ile omuz omuz olduğunu ve proletarya enternasyonalizmi temelinde her çeşit dayanışma içerisinde olduğunu bir kez daha yenilemektedir.

Nepal, halk savaşı gelişimine koşut olarak başta ABD olmak üzere, tüm emperyalist güçlerin, onların iş-birlikçisi ve uşaklarının nefretini kazanırken, dünya işçi sınıfı, ezilen halkları ve ezilen ulusların ise haklı desteğini almıştır. Nepal halk savaşı bilimum dünya gericiliğine karşı özellikle yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerde kurtuluşun yolunu göstermiştir. MLM bilimi rehberliğinde mücadele edildiğinde, onun ideolojik silahlarıyla donandığında, komünist parti önderliğinde halkların gücünün nelere kadir olduğunu bir kez daha dost-düşmana göstermiştir.

Nepal halkı kendisini özgürlüğe taşıyan bu çetin savaşta büyük bedeller ödedi, yüzlerce evladını kaybetti, emperyalizmin sadık uşaklarından olmadık zulüm ve işkence gördü ama sınıf kavgasından asla yılmadı. Çok yönlü gerici propagandalara rağmen öncüsü NKP(Maoist)'ten kopmadı. Dahası O'nun önderliğinde daha önce sadece Everest tepesiyle tanınan bu küçük ülkeyi dünyaya, emperyalizme ve uşaklarına karşı verdikleri büyük mücadeleyle meydan okumalarıyla, dünyanın doruğu olan Everest zirvesine, nihai olarak tüm insanlığın kurtuluşunu simgeleyen kızıl bayrağı dikmeleriyle tanındı. ...

Dolayısıyla Nepal halk savaşına, devrim mücadelesine yönelen her saldırı dünyanın tüm işçilerine, emekçilerine ve ezilenlerine yönelmiş demektir. İşte TKP/ML olarak, Nepal halk savaşının 8. yılını bu bilinçle selamlıyoruz. Ve bu bilinçle yiğit Nepal halkına, NKP(Maoist)'in kadro ve üyelerine, Halk Kurtuluş Ordusunun askeri kadro ve savaşçılarına, Birleşik Devrimci Halk Konseyi'nin tüm aktivistlerine ve faşizmin hapishanelerinde tutsak edilen kadro ve militanlarına kızıl selamlarımızı yolluyoruz."

İlk bölümde Nepal'deki Halk savaşının 8 yıllık sürecini anlatan dia gösterimi kitle tarafından alkışlarla karşılandı. Soru cevap bölümüyle devam eden kutlama bir müzik dinletisi ile sona erdi.

Hindistanlı Maoistlerden BÜYÜK SALDIRI

Hindistan Komünist Partisi (Marksist Leninist) Halk Savaşı liderliğinde yürütülen mücadelede, **7 Şubat** günü ülkenin Orissa eyaletinin **Koraput** kentine büyük bir baskın gerçekleştirildi. Baskında en az iki bin silah, gerillalar tarafından ele geçirildi.

Yaklaşık altı saat süren baskın sırasında bölge silah deposu, beş polis karakolu, Koraput hapishanesi ve polis gözetim bürosu ve Orissa devlet silahlı polisi taburu teslim alındı. Baskında bir hapishane nöbetçisi öldürüldü.

Resmi kaynaklar, Maoist gerillaların tek bir direniş karşılaşmaksızın operasyonlarını yürüttüklerini açıkladı. Aynı kaynaklar 300 gerillanın iki kamyon, iki cip ve beş motosikletle Koraput otobüs durağına geldiğini ve esnafa kepenklerini kapatmalarını söylediklerini ifade etti. Gerillaların isteğine uyan esnaf, kepenklerini kapatarak uzaklaştılar. Çeşitli gruplara ayrılan gerillalar, kentteki tüm resmi binaları basarak, çok sayıda silah ele geçirdi.

Gerillalar, bu şekilde çok sayıda silaha sahip olurken, aynı anda diğer bir grup gerilla ise hapis-

haneyi kuşattı. Hapishanede 200 kişi bulunmasına rağmen gerillalar tutukluların bulunduğu bölüme giremediler ve hapishanede bulunan silah ve yayınları alarak hapishaneden ayrılmak zorunda kaldılar.

Gerillaların, operasyonu başlatmadan önce Koraput'a giden üç ana yolu kamyon lastikleriyle kapattıkları da bildirildi. Gerillaların ayrıca ele geçirdiklere silahları taşıyabilmek için bir kamyon ve bir ambulansa el koyduğu öğrenildi. 6 saat süren baskın sonunda gerillalar hiçbir kayıp vermeksizin bölgeden çekildiler. Polis kaynakları ise baskın sonrasında kimseyi yakalayamadıklarını ve gözaltına alamadıklarını söylerken "Polis tetikte beklemektedir. Durum korkunç" diyerek bu başarılı baskın sonrasındaki şaşkınlık ve korkularını ifade ettiler.

Görgü tanıkları Halk Savaşçıların Orissa eyaletine Andhra Pradesh eyaletinden Vizianagaram kentinden girdiklerini ve aynı yoldan geri döndüklerini ifade ettiler. Gerillalar dönüş yolunda da Kakariguma, Laxmipur ve Narayanpatna polis karakollarındaki silahlara da el koydular.

İSPANYA'DA İŞÇİ POLİS ÇATIŞMASI

İspanya'nın güneyindeki **Seville** kentinde, polis ve devlete ait gemi yapım şirketi Izar'ın grevdeki işçileri arasında çıkan çatışmada 52 kişi yaralandı. Yetkililer, bir işçi grubunun Seville yakınlarındaki bir yolu kapatmak için minibus ateşe verdiğini, bir diğer grubun da İspanya'nın güneyindeki **Cadiz** kentine giden bir ana yolla köp-

rüyü kapattığını kaydetti.

Izar'ın bazı tersaneleri kapatacağını ve işten çıkarmaların olacağını açıklaması üzerine greve giden işçilere polisin saldırması üzerine çıkan çatışmada 12 polisle 40 göstericinin yaralandığı bildirildi. Ülkenin kuzey batısında bulunan **La Coruna** kentindeyse, binlerce işçinin yürüyerek eylem yaptığı belirtildi.

Bir ayı aşkındır devam eden eylemlerin, yeni toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin bozulması üzerine başladığı belirtiliyor. İspanya'nın tek büyük gemi yapım şirketi olan Izar'ın grevdeki işçileri, ücretlerini yüzde 6.8 oranında zam yapılmasını talep ediyor.

2 Filipinli devrimci katledildi

Emperyalizmin “teröre karşı savaş” adı altında dünya halklarına yönelik saldırılarını yoğunlaştırdığı süreçte “teröre karşı savaşta 2. cephe” olarak ilan ettiği Güney Asya Pasifik ülkesi Filipinler yeni bir katliamla gündeme geldi.

Filipinler’in Mindoro Adasında iki insan hakları savunucusu, ilerici insan Adada bulunan, **Fernando L. Mesa** komutasındaki 204. Piyade Tugayı’na bağlı unsurlarca soğukkanlılıkla katledildi.

Arroyo rejiminin bu son hedefleri Mindoro Adası Naujan Belediye Başkan Yardımcısı **Juvy Magsino** ve KARAPATAN (Halkın Haklarını Geliştirme Birliği) Doğu Mindoro Genel Sekreteri **Leima Fortu** idi. Kuşkusuz bu insanlar rastgele seçilmiş hedefler değildi. Yıllardır bu mücadelenin içinde yer alan ve rejim için tehlikeli bulunan örgütlerin aktif çalışanlarıydı.

34 yaşındaki Juvy Magsino 2001 yılında Bayan Muna Partisinden aday olarak Naujan kentine belediye başkanı yardımcısı olarak seçilmişti. Magsino katledildiğinde aynı zamanda Mindoro Belediye Başkan Yardımcıları Ligi’nin başkanı, KARAPATAN Doğu Mindoro üyesi, insan hakları avukatı, Adalet ve Barış örgütünün Mindoro Başkanı, kadın örgütü Gabriela’nın üyesi ve Mayıs 2004’te yapılacak seçimlerde Bayan Muna’nın Belediye Başkan adayı idi.

27 yaşında bir ilkokul öğretmeni olan Leima Fortu ise KARAPATAN-Mindoro Genel Sekreteri, Bayan Muna ve Gabriela’nın üyesi, Adalet ve Barış örgütünün de gönüllü çalışanıydı.

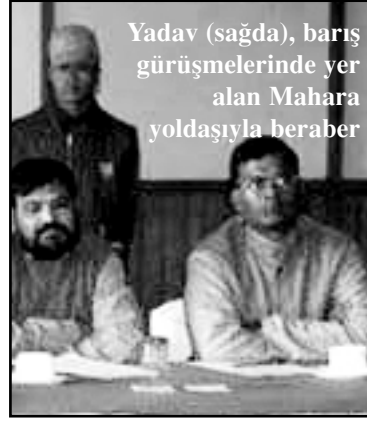
Filipinler’de yaşanan bu katliamlar ilk değildi ve kuşkusuz son da olmayacaktır. Zira sadece Gloria Macapagal-Arroyo rejimi döneminde 13 insan hakları aktivisti ve 41 Bayan Muna Partisi üyesi ve çalışanı bu ve benzeri olaylarda öldürüldüler. ABD’nin desteklediği Filipin ordusu, ülkedeki faşist yönetimi desteklemek üzere görev yapmaktadır ve KARAPATAN’dan yapılan açıklamaya göre orduya bağlı unsurların halka yönelik saldırıları Mayıs 2004 seçimleri öncesinde çok daha yoğunlaşacaktır.

Hindistan devleti iki Maoist’i tutukladı

Hindistan devleti, hatırlanacağı gibi 2003 yılı Temmuz’unda Nepal Komünist Partisi (Maoist)’in Merkez Komite üyesi **Chandra Gajurel**’i tutuklayarak gerici yüzünü tüm uluslararası kamuoyuna açmıştı. 2004 Şubat ayında da yine NKP(M)’nin önder kadrolarından iki Maoist’i tutuklayarak bu yüzünü bir kez daha teşhir etti.

NKP(M) tarafından 9 Şubat’ta Prachanda imzasıyla yapılan açıklamada Parti Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi **Makrika Prasad Yadav** ve MK yedek üyesi ve Madhishe Özerk hükümeti başkanını **Suresh Ale Magar**’ın Hindistan hükümeti tarafından 8 Şubat günü kaçırılarak tutuklandığını ve Nepal gerici askeri feodal diktatörlüğüne iade edildiğini duyurdu. Makrika Prasad Yadav, aynı zamanda Nepal devleti ile NKP(M) arasında bir süre önce bozulan görüşmelere NKP(M)’nin temsilcisi olarak katılıyordu. İki Maoist liderin 15 Şubat’ta yapılan kitlesel yürüyüşe katılmak üzere Yeni Delhi’ye giderken tutuklandığı bildirildi.

Yoldaş Yadav’ın hem tüm Nepal halkının ve hem de özel olarak

Yadav (sağda), barış görüşmelerinde yer alan Mahara yoldaşıyla beraber

Teria bölgesi halkının, Suresh Magar’ın ise ezilen yerli halkın liderleri olduğunun vurgulandığı açıklamada, dünyanın en büyük demokrasisi ve “cumhuriyeti” olduğu iddia edilen Hindistan hükümetinin bu olağanüstü gerici doğasının, ortaçağa ait diktatör monarşiye karşı cumhuriyet için savaşan Nepal halkını ve partilerini şaşırttığı ve öfkeliendirdiği ifade edildi. Açıklamada ayrıca şu çağrıya yer verildi: “Partimiz, Nepal ve Hindistan’ın tüm insan hakları örgütlerini ve kurumlarını, aydınlarını ve tüm halkını Yoldaş Makrika Yadav ve Yoldaş Suresh Ale Magar’ın güvenliği, saygınlığı ve serbest bırakılmaları için hareketi

yükseltmelerini ve Nepal askeri faşizmi ve Hindistan gericiğinin iki yüzlü ittifakını ve faaliyetlerini kınamalarını istemektedir.”

Yadav ve Magar’ın tutuklanmaları ile ilgili bir basın açıklaması yapan Partizan dergisi de Hindistan faşist devletinin bu hareketini lanetleyerek “Son yıllarda emperyalistlerin, özellikle de ABD emperyalistlerinin kabusu olmaya başlayan küçük bir ülke var Asya’da. Bu ülke Nepal’dir. 15 Şubat 1996 yılında bu ülkede **Nepal Komünist Partisi (Maoist)** önderliğinde Halk Savaşı başladı. Ve o günden itibaren emperyalistlerin gündeminden hiç çıkmadı. Bu yıllar içinde NKP (M) Nepal gerici devletine ağır darbeler indirdi. Nepal gerici devleti ise, emperyalistlerin de desteğini arkasına alarak bu harekete karşı saldırılarını yürütmektedir. Nepal’de zafere ilerleyen Halk Savaşı, Dünya Proleter Devriminin bir parçasıdır, ve onlara yönelik her saldırıyı, özelde **Halk Savaşı** veren bütün partilere, **Mark-sizm-Leninizm-Maoizm** ideolojisine ve genelde tüm devrimci hareketlere olarak değerlendirilmelidir” dedi.

Dünyadan Notlar

BÜYÜK ORTADOĞU YETMEZ, DÜNYAYI VERELİM!

“... kuzeyde Türkiye’den güneyde Afrika boynuzuna, Batı’da Fas’tan Pakistan’a” (ABD Ulusal Stratejik İncelemeler Enstitüsü-1995) uzanacak sınırlarla çizilmesi planlanan “**Büyük Ortadoğu Projesi**” Haziran ayında İstanbul’da gerçekleştirilecek NATO Zirvesinin ana gündem maddelerinden biri olarak son haftalarda gündemdeki yerini yoğun olarak almaya başladı.

Projenin hedeflerine bakmadan önce, Proje karşı tavrılara bakmakta fayda var. Zira bu Büyük Projeyi;

“Müslümanlığın demokratikleştirildiği, Vahabiliğin tasfiye edildiği, insan haklarına, demokrasi ve piyasaya dayalı, Sovyet topraklarındaki Türki ülkeleri de kapsayan koca bir Ortadoğu. Türkiye bu hedeflere yaklaştığı oranda bölgede ‘örnek ülke’ olacak, uzaklaştıkça şansını yitirecek” diyerek savunan ve hemen Türkiye’ye de “örnek ülke” olarak rol biçen **Mehmet Altan** gibiler var. Ya da;

“Dünya düzeninin önündeki en büyük problem, devletlerin ve medeniyetlerin dünya düzeni hakkında bir ‘ortak dil’ konuşamamasıdır. ‘Ortak dil’ konuşmaktan, ‘tek-tipçi bir dil’ konuşmanın anlaşılması büyük ve bedeli ağır krizler üretmektedir. Paylaşımçı, diyaloga açık ve karşılıklı etkileşimle üretilen bir siyasi dil ile çağdaş siyasi değerlerin yaygınlaşmasını ve şeffaf düzenlerin çoğalmasını desteklemek gerekmektedir. ‘Büyük Ortadoğu’ projesi

bunun adımı olabilir...” diyerek, **Ömer Çelik** gibi projeye olmadık anlamlar yükleyerek destekleyenler var.

Sahibinin sesi medyanın, kiralık kalemlerini bir yana bırakıp ABD patentli “Büyük Ortadoğu Projesine” bakalım. Gerçi, ABD’nin malum dünya halklarının gözündeki yerinden kaynaklı proje, ülkemizde “yerli üretim” olarak da gösterilmeye çalışılıyor. Ancak, bu projenin ne yerli ne de yeni olmadığını giriş cümlesindeki alıntıdan anlamak zor değil. Zira Soğuk Savaş sürecinin dar kapsamlı Ortadoğu tanımının eskidiği belirtilerek, Büyük Ortadoğu’nun yukarıdaki sınırları 1995 yılında çiziliyor. Bu sınırların içinde kalan bölgenin **petrol** ve **doğal gaz** cenneti olduğunu görmek için haritaya bakmak da şart değil, **patente bakmak yeterli**.

Büyük Ortadoğu Projesi bizzat George W. Bush tarafından **G-8** toplantısına getirilerek tartışılacak. Ancak projenin en önemli noktalarından biri olan askeri boyutunun tartışılacağı **NATO İstanbul Zirvesi**, projenin geleceği açısından önemli bir basamak olacak. Zira Soğuk Savaşın bitiminden, özellikle de 11 Eylül sonrası süreçte konsepti ve varlık nedeni çokça tartışma konusu olan NATO’nun önümüzdeki süreçteki misyonu da bu Zirve ile biraz daha netleşecek. Bu misyon, ABD ve Avrupa Birliği (aslında Fransa ve Almanya demek daha doğru olur) arasındaki kapışma sonunda netleşecek. Bu mis-

yonda NATO Konseyi Daimi Temsilcisi **R. Nicholas Burn**, Avrupa’dan daha çok özveri istiyor: “... Eğer hepsini bir araya koyarsanız –yeni ortaklar, yeni üyeler, yeni askeri kabiliyetler ve yeni bir stratejik misyon- yeni bir NATO’ya sahibiz. En azından mecazi anlamda eski NATO’yu emekliye ayırdık, Soğuk Savaş sırasında yaptığı işlerden dolayı teşekkür ediyoruz, fakat çok farklı bir zaman için, çok farklı anlaşmalarla yeni bir NATO yapılandırıyoruz. Birkaç rakam vermeme izin verin. Başkan Bush 2003’te savunma bütçemiz için ABD Kongresinden 376 milyar dolar aldı. Bu yıl 18 müttefikimiz birlikte 140 milyar dolar harcayacak. Şimdi, ittifak içinde harcamadaki bu büyük kapasite farkı 1949’dan beri mevcut... Bu birlik içindeki gerçek bir kriz. Bu kapatılmalıdır.”

Bu Büyük Ortadoğu Projesi neler içeriyor: * Enerji kaynaklarının denetlenmesi ve ulaşım yollarının güvence altına alınması, * Kafkaslar, Orta Asya ve Ortadoğu’da Avrupa Birliği, Rusya ve Çin’in durdurulması, * İsrail devletinin çıkarlarını güvence altına almak, * Bölgedeki dengele ABD’nin çıkarlarına göre ayar yapılması vb bildik gerçek kodlamaların yanında, bir de yine bildik sözde gerekçeler ön plana çıkarılarak propagandası da yapılıyor. Bölgenin kitle imha silahlarından arındırılması, bu silahlara sahip olan, **olmaya niyetlenen** ülkelerin engellenmesi, radikal hareketlerle mücadele ve insan hakları, demokrasi ve refahın geliştirilmesi vb vb. Gerçek niyetlerin yaşama geçmesi, Ortadoğu gibi “**kaygan**” bir zeminin stratejik bir bölge olarak kabul edilen tüm bölgeye yayılması anlamına da gelecektir.

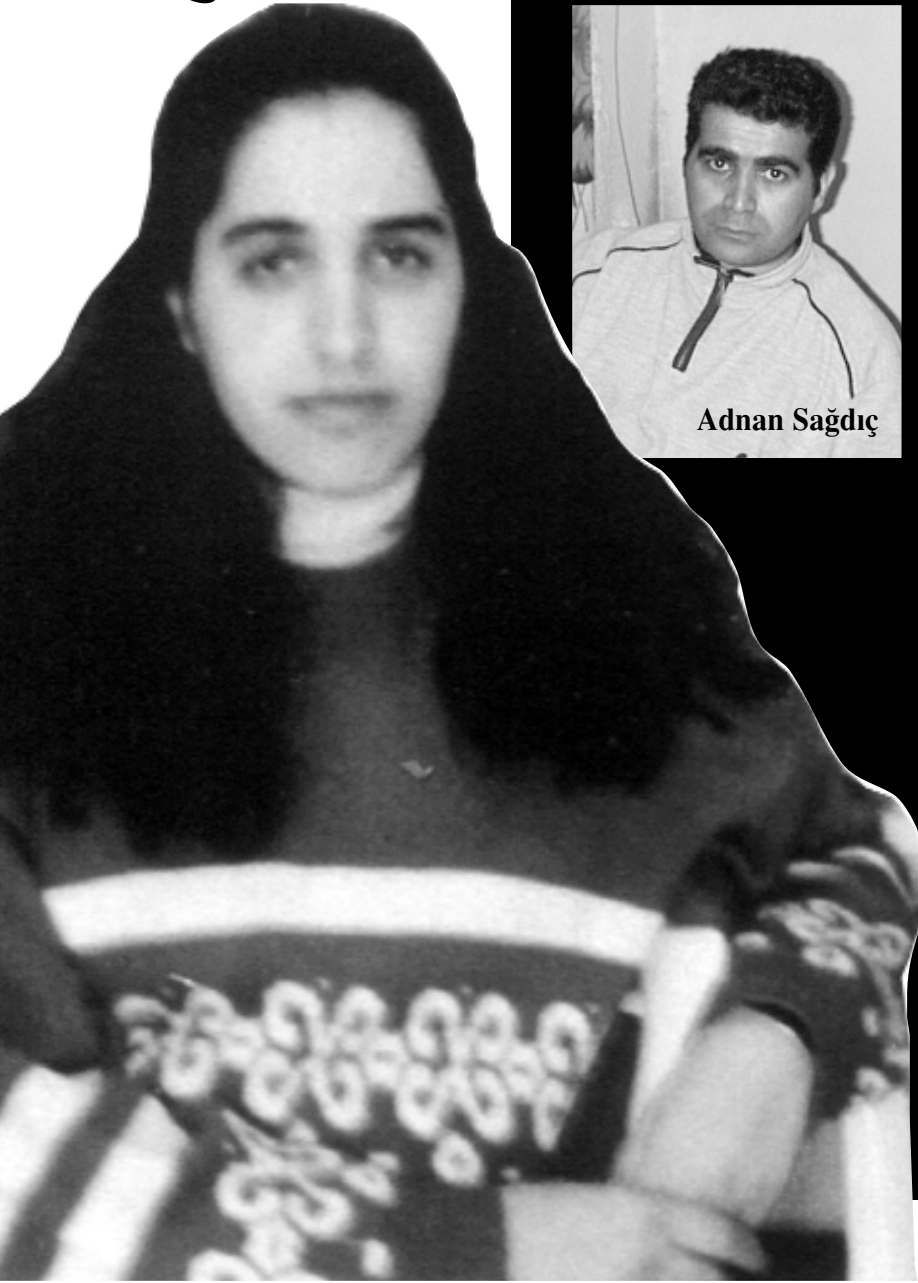
Bu Büyük Ortadoğu’da Türkiye’nin rolü yine 1995 tarihli Ulusal Stratejik İn-

celemeler Enstitüsünün raporunda çiziliyor. Bugün de özellikle Recep Tayyip Erdoğan’ın ABD ziyaretinde öne çıkarılan “demokrat İslamcı”, “çağdaş, laik İslam” modeli olarak Müslüman-Arap ülkelerinin önüne model olarak konuluyor Türkiye. Tabii böylesi “büyük” bir projede “modellikle” yetinilmeyeceği açık. Zira ABD’den sonra NATO’da en fazla asker bulunduran Türkiye’nin askeri gücü de önemli bir rol oynayacaktır bu projede. Irak’taki “**dengeleri**” bozmamak için Türkiye askerini Irak’a sokmayan ABD için bu güç önemli bir faktör. Özellikle Arap halkları nezdinde emperyal yüzü tamamen teşhir olmuş ABD, Türkiye’nin bölgede kullanılmasını bir avantaj olarak kullanmayı hesaplamaktadır. Ancak bu noktada Türkiye’nin Irak’a asker gönderme konusu gündeme geldiğinde, Irak’taki kendi uşaklarının dahi tepkisini topladığını hatırlamakta fayda var. Türkiye ise belki de ilk sınavını Haziran ayı sonunda gerçekleştirilecek NATO Zirvesinde verecek. Bu sınav bir yandan Zirve içinde geçecekken, diğer yandan da dışarıda Zirve protestolarında göstereceği “**tavır**” oluşturacaktır.

Bu Zirveye dönük emperyalistler plan ve taktikleri üzerinde yoğun bir çalışmaya girmişken, bunu karşısında anti-emperyalist güçler de hazırlıklarına derhal başlamalıdır. Bu yalnızca protesto gösterilerine hazırlık olarak algılanmamalı. Temel anti-emperyalist sloganlarla birlikte, **bu sloganları güçlendirecek şekilde**, özellikle Zirve gündeminde tartışılacak konular üzerine yoğunlaşarak bir program ve başlıklar çıkarmak bu çalışmayı güçlendirecektir. Bu anlamda Zirve konularını tek tek, tüm yönleriyle incelemeye devam etmek önemli.

“Düşüncelerinde sonuna kadar kararlıydı”

Adnan Sağdıç

Bize Münire Sağdıç'ı anlatır mı-

8 Mart 1999'da Tokat Merkez'e bağlı Bağderesi (Çöregibüyük) köyünde TC ordusu ile TKP/ML TİKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada Ayfer Celep ve Kemal Tutuş ile birlikte şehit düşen Münire Sağdıç'ın ailesi ile yaptığımız röportajı yayımlıyoruz.

nuz, nasıl biriydi?

Babası: Münire duygusaldı, bana pek açılmazdı. En çok annesiyle konuşurdu. İnsanlara karşı çok saygılı, ne bileyim yani anlatılmaz onun durumu. İlkokulu Ümraniye'de okudu. Çok istiyordu ama maddi durumumuz iyi olmadığı için ilkokuldan sonra okutamadık. Abilerini okutalım kızlar kalsın dedik, aslında en başarılısı oydu.

-Devrimci düşüncelerle ne zaman tanıştı?

-1980'de tanıştı. Daha doğrusu ben Libya'dayken bazı devrimcilerle tanıştım, çocuklar da ondan sonra tanıştılar. Hani derler ya babamdan ileri-

yim, oğlumdan geriym onlar beni geçtiler. Ailesine ve çevresine karşı çok saygılıydı. Birkaç üniversite bitirmiş gibiydi. İnsanların halini anlıyor, onlarla iyi anlaşıyordu.

-Hapishane sürecini anlatır mısınız?

-Münire Bayrampaşa Hapishanesi'nde 20 ay kaldı. O zamanlar galiba açlık grevi olmuştu, tam hatırlamıyorum, ona katılmıştı. Ondan sonra çıkınca dağa gittiğini duyunca ben tepki gösterdim. O şekilde karşı çıktım. Ya-

Münire Sağdıç'ın babası

ni gitmesini istemiyordum çünkü.

-Şehit düştüğü haberini nasıl aldınız?

-Radyo ve televizyondan haber aldık, cenazesini aldık. Dudullu Mezarlığı'na gömdük.

Kardeşi Adnan Sağdıç: Münire herşeyi kendi içinde yaşayan, kararını kendi içinde veren kararlı bir insandı. Herkesin cephe almasına rağmen kararlı bir şekilde mücadele etti. Başından itibaren böyle bir süreç izledi. Teorik olarak çok ileri olmasa da mücadelede ısrarı ve kararlılığı çok önemlidir.

-Devrimci düşüncelerle nasıl tanıştı?

-Önceleri insanlar gelip gitmezdi. Babamın çevresindeki farklı insanlar evimize gelip gitmeye başlayınca ister istemez ilgi odağımız o insanlar olmuştu. Onların bize ilgi göstermesi, gecelere götürmesi bizi farklı dünyalara sevketti. Daha sonra onların yaşam tarzlarını öğrendikçe devrimci olduklarını, sisteme karşı mücadele ettiklerini gördükçe onların yaşantısından etkilendik ister istemez.

-Abisi Yaşar Sağdıç'ın nasıl etkisi oldu?

-Bu ailede mücadeleye direkt katılma manasında ilk örnekti, ilk şehit olan oydu. Onun dışında tanıdığımız birçok insan aynı kaderi paylaştı. Ama direkt birebir o durumu hissetmemiz abim sayesinde olmuştur. Yani bunun da etkisi bizde büyük. Yıllarca beraber yaşamışım, birçok şeyine tanık olmuşum daha farklı etkiliyor tabii.

-Son olarak söylemek istediğiniz birşey var mı?

-Genel olarak söylemek istediğim şey onların bırakmış oldukları bayrak, bir şekilde elden ele taşınıyor. Bundan sonra Münireler gibi, Yaşarlar gibi düşen birçok insan olacak ama bir şekilde bu bayrak taşınacak, bunun başka yolu yok.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Binali YİĞİT: Tunceli Pülümür'de doğan Binali Yiğit, ağa zulmü ve baskısından kaçarak ailesiyle Konya'ya yerleşir. Ekonomik nedenlerle Almanya'ya gider. Militan bir örgütleyici olur, ATİF örgütlenmesine büyük katkıları olmuştur. Almanya'dan dönerken 12 Mart 1979'da geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirir.

Kader Özgül KILIÇ: 1974 Dersim Hozat Türktaner köyünde dünyaya geldi.1993'te gerillaya katıldı. Dağların 'Yıldız'ı, 1 Mart 1994'te Dersim Çemişgezek'te faşist TC güçleri ile girdiği çatışmada şehit düştü.

Kenan DEMİR: 2 Mart 1970 yılında Erzincan'da doğan Kenan Demir, 1984'te ailesiyle İsviçre'ye yerleşti. Burada düzenin olanaklarını reddederek örgütlü mücadelede yer aldı var gücüyle. 5 Mart 1998'de görev için gittiği bir alanda karşı devrimci-asalak bir çetenin silahlı saldırısı sonucu şehit düştü.

Bedri YAĞAN: İstanbul'un Kartal ilçesinde bir eve düzenlenen polis baskınında beş Devrimci Sol savaşı katledildi. **Bedri Yağan, Gülcan Özgür, Hemşireler Derneği İstanbul şubasının eski başkanı Menekşe Meral** ve ev sahibi **Rıfat Kasap** ile eşi **Asiye Fatma Kasap** öldürülürken **Rıfat** ve **Asiye** çiftinin çocukları 2,5 yaşındaki **Özgür** ile 6 aylık **Sabahat** baskından sağ olarak kurtuldu. Duvarlarda tek bir kurşun izinin bile olmaması faşizmin bir kez daha yargısız infaz gerçekleştirdiğinin kanıtı oluyordu.

Orhan KESKİN: Devrimci-Yol'un Diyarbakır İl Komitesi içinde yer alan Orhan Keskin, 1980 Mayıs'ında polisle girdiği çatışmada yaralı olarak tutsak düşer. 14 Ocak 1984'te başlattığı ölüm orucunun 48. gününde 3 Mart 1984'te ölümsüzleşmiştir.

Orhan UĞUR: F tipi hapishaneleri protesto etmek için Orhan Uğur (DHKP-C) 27 Şubat 2003 tarihinde kendini yakarak şehit düştü.

Özgürlük, bedelinin ödendiği yerdedir...

1971 yılında Amasya-Taşova'nın Tekke köyünde dünyaya gelmiştir Ayfer.. O yılların Türkiye'si, dünyadaki toplumsal muhalefetin hareketliliğine paralel olarak için için kaynamaktadır... Türkiye Devrimci Hareketi'nin tohumlarının toprağa kök saldığı, devrimci örgütlerin yoğun bir kitle desteğine sahip olmaya başladığı zamanlardır. Ayfer, gelişen bu toplumsal muhalefet içinde şekillenerek büyür, tıpkı Münire gibi... 1973'te Erzincan-Çayırılı'da Yeşilbük köyünde doğar Münire. Ümraniye'nin varoşlarında devrimcilerin yoğun olarak yaşadıkları bir semtte büyür, kimseyi incitmeyen bir çocuk olarak. Biri 'kara kız'dır, mahzun bakışıyla gelişip ilerleyen, biri 'güneş gülüşlü'dür, yüzünde her daim sıcak bir gülümseme taşıyan... Biri esmerdir, biri beyaz tenli; biri Türk'tür, diğeri Kürt; biri Alevidir, diğeri Sünni... Ama her ikisini de ortaklaştıran önemli bir nokta vardır; **yoksulluğu, ezilmişliği ve tüm bunlara karşı mücadele etme isteği.** Böyle bakıldığında farkı yoktur Amasya'lı Ayferin, Erzincanlı Münire'den... Yaraları aynı yerdedir ve devasını da birlikte bulacaklardır.

Ayfer 9, Münire 7 yaşında bir çocukken 1980 AFC'si kara bir bulut gibi çöker ülkenin üstüne. O çok sevdikleri, saydıkları, devrimci ağabeylerinin birer birer tutuklanmasını, öldürülüşünü, işkencelerden geçirilişini duyarlar, görürler, izlerler... Rüzgar ters yönden esmektedir artık, devrimcilere destek sunan, sempatiyle bakan kitleler, gördükleri ve maruz kaldıkları yoğun baskının ve devlet terörünün etkisiyle, kendi kabuğuna sinmiştir. En ufak bir demokratik hak talebi bile kanlı bir şekilde bastırılmaktadır. Artık demli çayın yanında, evlerde gizlice yapılan sohbetlerde anılmaktadır geçmiş...

Abisi Yaşar'dan etkilenmektedir Münire, konuşmanın değil, pratiğin önemli olduğunu görür onda, tıpkı onun gibi sessiz ve olgundur... Amasya Eğitim Fakültesi'nde 'çok keskinsin' der arkadaşları Ayfer'e; kantinde sohbetle geçmemiştir çünkü okul yaşamı. **Öğrenirken öğretmenin, değişirken değiştirmenin en canlı pratiği sergilenmektedir onda.** O artık 'halkın öğretmeni' olma yo-

lundadır nitekim.

Askeri Faşist Darbe'nin olduğu yıl, 1980'de dünyaya gelmiştir Kemal. 'Kayıp kuşağın' fertlerinden biridir. Gençliğin yoğun saldırılarla apolitikleştirildiği, yozlaştığı bir ortamda, 16 yaşının çocuksuluğuna bakmaksızın çözümler aramaktadır Ayfer ve Münire gibi... Ezilen milyonlarca halkımız gibi... Toplumun büyük çoğunluğunun sistem tarafından ezildiği, sömürüldüğü, üzüm gibi suyunun çıkarıldığı bir ülkede; sızlanmanın, dert yanmanın, çok konuşup az iş yapmanın revaçta olduğu dönemde **'bedel ödemedi kazanılmış özgürlük yoktur!'** şiarını kendilerine rehber edinirler.

1980 AFC'sinin yarattığı dağınıklığın ve tahribatın geniş halk yığınlarının örgütsüz olması nedeninden hareketle, 'örgütlü olma' bilincine kavuştuklarında üçünün yolu Proletarya Partisi'nde birleşmiştir artık. Devrimin ancak silahlı mücadele ile Halk Savaşı'yla kazanılacağı gerçeği, Tokat dağlarında, mücadelesinin en sıcak yaşandığı alanda umut ateşinin çevresinde keşiştirmiştir yollarını...

Ayfer, dağların **Eminesi'**dir artık; Münire dağların **Meral'i**, Kemal **'Polat'** olmuştur, mücadele içinde gittikçe gelişen, büyüyen... Kavgaya beraber baş koymuşlardı, köhnemiş olan, yıkılması gereken tüm alışkanlıkları yıkmak, 'ben'den çıkıp 'biz'leşmek. Karşılarındaki en amansız düşmandı. Düşmanla çatışmaktan daha kolay değildi, **zaaflarını aşmak.**

Ve onlar hep bir ağızdan yürekli bir türkü söyler gibi yaşadılar yaşamı, bilmekle yapmak arasındaki farkı görüp, sonuna kadar değerlerine bağlı, fikirlerinin uygulayıcıları olup tutarsızlığa düşmediler. Paylaşmanın en güzelini, ilişkilerin en güzelini, yoldaşlığın sıcaklığını varettiler en ayaz kış gecesinde... ve öylece gittiler aramızdan yaşamı olduğu gibi ölümü de güzelleştirerek...

8 Mart 1999'da Tokat Merkeze bağlı Bağderesi (Çöreğibüyük) köyünde, TC ordusunun attığı pusudan habersiz yürürlerken devrime sevdalı yürekleriyle, çıkan çatışma sonucu asi bir ateş oldular Karadeniz'in bağrına düşen... Ayfer, Münire ve Kemal Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde selamladılar alanlarda haykıranları, selamladılar tarlalarda çalışanları, selamladılar fabrikalarda üretenleri, selamladılar eli kalem tutanları, işsizleri, açları ve cümle ezilenleri... ve bizzat yaşamlarıyla kurtuluşun yolunu gösterdiler yokluktan, yoksulluktan. **Vuruldukları yerde kanlarının birbirine karışmasını engelleyemedi düşman, yaşadıkları gibi gittiler; omuz omuza.** Karadeniz'in bağrında düşen ateşler tutuşturacak er geç tüm ülkeyi, er geç yayılacak sevdamız İstirancalardan Ararat'a, Bozdağlardan Toroslara, Canıklarından Ciloya, Sat'a, Amed'e... dediler. Ama bir şehit ailesinin dediği gibi 'onları öldürenler sizi unuttular, bizi unuttular...' Oysa biz unutmayacağız, unutturmayacağız! **Bağderesi şehitleri ölümsüzdür!**

GÜN'DE DÜN...

1 Mart

1960. 1000 siyah öğrenci ABD'nin Alabama eyaletinde ayrımcılığı protesto etti.

1971. Batman'da 3 bin işsiz rafineriyi işgal etti.

1996. Harçları protesto eden öğrenciler İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni 30 saat işgal ettiler. Eylem sonrası çıkan olaylarda 100 öğrenci gözaltına alındı.

2 Mart

1946. Kuzey Vietnam'da Ho Şi Minh cumhurbaşkanı seçildi.

3 Mart

1982. 30 günden çok tutuklanan işçinin işine son verilebileceği kararlaştırıldı.

4 Mart

1991. Mardin'in İdil ilçesinde yürüyüş yapan kalabalığa ateş açılması sonucu 2 kişi öldü, 25 kişi yaralandı. 3 gün sonra İdil'deki olayları protesto etmek için Mardin'in Dargeçit ilçesinde yürüyüş yapan gruba ateş açıldı; 1 kişi öldü, 7 kişi yaralandı.

5 Mart

1953. 1929'dan beri SSCB liderliğini yapan komünist önder **Josef Stalin** öldü; bir gün sonra yerine Malenkov geçti.

1971. Amerikalı 4 asker Ankara'da THKO militanlarınca kaçırıldı

1980. Zile'de okul öğrencileri arasında çıkan çatışma, halkında katılmasıyla büyüdü. Zilelilere ait çok sayıda işyeri tahrip edildi. CHP ilçe başkanı yazıhanesinde vurularak ağır yaralandı. Olaylarda 1 kişi hayatını kaybetti, 12 kişi yaralandı, gece sokağa çıkma yasağı konuldu.

1992. Sovyet şair Yevgeniy Yevtushenko öldü.

6 Mart

1919. III. Enternasyonal kuruldu.

8 Mart

1963. Suriye'de bir darbe sonucu Baasçılar ve Nasırcılar iktidarı ele geçirdi.

1971. Sivas'a bağlı Yıldızeli'nde TİP ilçe sekreteri öldürüldü.

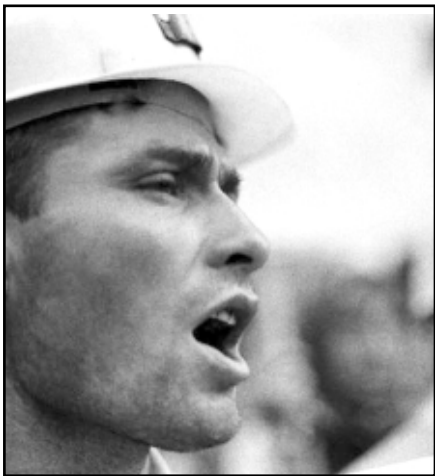
1952. Marksist militan ve yazar Aleksandra Kollontai öldü.

11 Mart

1976. Nixon Şili'deki seçimler sırasında Allende'nin seçilmesini önlemek için CIA'ya emir verdiğini itiraf etti.

12 Mart

1925. Çin'de Guomindang Başkanı Sun Yat-Sen öldü, yerine General Çan Kay-şek getirildi.

Madenciler yerin metrelerce dibinde, karanlığa inat tutuşturdular direniş meşalesini defalarca... Kimi zaman yaşamları için alınacak ufak bir önlem yerine sadece kârını düşünen patronlara karşı, kimi zaman sarı sendikalara, kimi zaman da kendi içinden işbirlikçi işçilerin sırtına sapladığı hançere karşı. 1991'de yüzbin kişiyle Ankara'ya yürüyen onlardı, 2002'de **Gökçe-su'da** direniş çadırlarında aylarca kalanlar

Madencinin Güncesi

da... Yerin dibinin karanlığı söndüremedi onların yaktığı umut ışığını. En zor şartlarda, en ağır iş koşullarında çalışan, haklarını elde edebilmek için uğraş veren bütün aydınlık yüzlü madencilere selam olsun diyor, Mart ayı içerisinde meydana gelen göçük ve direnişlerle ilgili kısa bir tarih seçkisi sunuyoruz. Unutmanın en sinsi düşman olduğunu biliyoruz, unutturmamak için...

3 Mart

1992. 9 yıl önce bugün; Zonguldak Kozlu'da grizu faciası; 127 kişi öldü, 147 kişiden umut kesildi. Müfettişlerin hazırladığı raporda işverenin birçok teknik konuda ihmalkar ve sorumsuz davrandığı belgelendi.

7 Mart

1983. 18 yıl önce bugün Zonguldak Kandilli Armutçuk'taki maden ocağında büyük bir grizu patlaması oldu. Bu sırada ocağa 406 işçi bulunmaktaydı. "Kazada" 102 işçi öldü. Savcılıkça oluşturulan bilir-

kişi heyeti, havalandırma sisteminin ters kurulmuş olduğunu saptadı ve işletmenin yüzde 100 suçlu olduğu sonucuna vardı. Kaza Türkiye madencilik tarihinin en büyük faciası olarak tarihe geçti.

9 Mart

1965. Zonguldak Kömür İşletmeleri direnişinde **Satılmış Tepe** ve **Mehmet Çandar** adlı işçiler öldürüldü. Zonguldak Kozlu'daki Ereğli Kömür İşletmesi'nde çalışan 1500 maden işçisi, Türk-İş ve hükümetin kanunsuz saymasına rağmen greve gittiler. Grevci maden işçileri, çalışmak isteyen işçilerin yer altına inmesini engellediler. Hükümet gelişmeler üzerine Kozlu'ya bir tümen asker gönderdi. Kozlu'da işçilerin direniş çatışmaya dönüştü; açılan ateş sonucunda iki işçi öldü, 15 jandarma yaralandı, 14 kişi gözaltına alındı. Olayların radyodan verilmesi hükümet kararıyla durduruldu. 13 Mart günü olaylar yatıştı, işçiler işbaşı yaptı.

Emperyalist savaflara, işgallere ve sosyal hak gasplarına karşı EMEKÇİ KADINLARIN MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM!

Dünya emekçi kadınlarının **Birlik-Mücadele** ve **Dayanışma** günü olan 8 Mart'ı bu yıl da, haksız savaflara, işgallere ve başta Avrupa olmak üzere birçok ülkede hayata geçirilmeye çalışılan hak gasplarına karşı mücadele gününe çevirelim. Tüm dünya emekçi kadınlarının din, dil, ırk, milliyet gözetmeksizin, sokakların ruhu ile kutladığı 8 Mart'ı bugün de, sistemin tüm içini boşaltma girişim ve uğraşlarına rağmen, 1857'de yakılan ve bizlere emanet bırakılan mücadele ruhuyla bu yılda kutlanacak, kutlanmaya da devam edeceğiz.

11 Eylül'le birlikte emperyalizmin başta Anti-terör yasası adı altında tüm dünya halklarına uygulamaya başladıkları top yekün saldırganlıkları, Afganistan'a savafla uçlandırılmış, daha sonra da Irak'a yöneltilen saldırganlıkla devam ettirilerek savafla dönüştürülmüştür. 20 Mart Irak'a başlatılan saldırganlık savaşının birinci yıldönümü. Ve bugün savaş işgalle devam ettirilmektedir. Başta Iraklı kadınlar olmak üzere Irak halkı, Saddam diktatörünün yaptığı insanlık dışı yaptırımlarını aratmayacak şekilde, ABD ve müttefikleri tarafından her türlü insanlık dışı yaptırımlara maruz kalmaya devam etmektedirler.

Kadınlar bu 8 Mart'ı da işgal altında ve işgalin en ağır yükünü omuzlarında taşıyor olarak kutlayacaklar. Her emperyalist savaşta ve işgalde olduğu gibi, Iraklı kadınlarda tecavüze uğramakta, çocuk yaşta kızlar kaçırılarak, emperyalizmin Irak'taki korumaları askerlere meze olarak sunulmakta; tecavüze uğrayan kadınlar ya intiharı seçmekte ya da bunu ömür boyu taşıyacakları ağır bir yük olarak içlerine atarak, psikolojik bunalımlarla yaşamaya devam ediyorlar. Tüm bunlar yetmiyormuş gibi, çıkarılmak istenen şeriata uygun medeni kanunla birlikte, kadınların zaten kötü olan durumları, kadını toplumdan tamamen dışlamayı esas alan dini yasalarla daha da kötüleştirilmeye olacaktır. Irak halkına demokrasi götürdüklerini, Saddam diktatöründen kurtardıklarını koro halinde dillendiren emperyalist haydutlar, artık bunu kimseye kabul ettirememektedirler. Kazdıkları kuyuya Irak'ta kendileri düşen emperyalist haydutlar, kuyudan çıkmak için uğraştıkça daha da batmaktadır. Çünkü, Irak halkı işgal güçlerine karşı direnişleriyle, bu Demokrasi yalanlarını her gün yeni bir mücadele şekliyle ortaya koymakta, "Demokrasimizi sizi Irak topraklarından def ederek kazanacağız" mesajlarını tüm emperyalist işgalcilerin yüzlerine haykırmaktadırlar. Ve kadınlar da işgale karşı bu demokrasi mücadelesinin önemli bir parçasını oluşturmaktadırlar. Nüfusunun belki önemli bir kesimi müslüman olsa da, farklı mezheplere, inançlara hatta dinlere sahip olan kozmopolitik bir yapıya sahip olduğu bilinen Irak'ta, özellikle kadınlara kısmi haklar veren 1959 anayasasının şeriat kurallarına göre kabul ettirmeye çalışılmaktadır. Kadınların bu yasaya karşı, "bulduğumuz durumdan daha kötü duruma düşmeyeceğiz" sloganlarıyla geliştirdikleri mücadele, Irak'taki demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak gösterilebilecek küçük bir örnektir.

Diğer yandan başta Avrupa olmak üzere bir çok ülkede çıkarılan ve halkları ekonomik sosyal, kültürel vb. yönden abluka altına alarak kötü olan durumlarını daha da kötüleştiren yasalarını parça parça yaşama geçirmektedirler. Halkların canları kanları pahasına ettikleri sosyal haklara yönelik gasplarla, halkların yaşam standartlarını daha aşağılara çekmeyi amaçlayan bu gasplar, sağlıktan emekliliğe, eğitimden özelleştirmeye, çocuk ve yaşlıların bakım gelirlerinden, ulaşım, elektrik kullanımından suya vb alanlara kadar bir çok alanda gerçekleştirilen gasplar en fazla kadınları, çocukları ve gençleri etkilemektedir.

Eşit işe eşit ücretin doğal olarak işlenmediği bir sistemde gelir düzeyi erkekten daha az olan kadının ekonomik olarak beli daha bir bükülürken, özelleştirmenin işsizler ordusuna en fazla kattığı kadınlar olmaktadır. Eğitimin paralı olması oturtulmaya çalışılması gençleri vururken, anaokullarına giden çocukların ödemelerine zam getirilerek aileler, özellikle de yalnız yaşayan kadınların ekonomik durumları daha da kötüleşmiş durumdadır. Ekonomik olarak anaokulu giderlerini ödeyemeyen kadınlar ya ek işlere başvurmakta ya da sosyal yardım almayı göze almaktadırlar. Diğer taraftan, ödemelerin fazla olmasından kaynaklı olarak çocuklarını ana okulundan alan ailelerde, kadının iş hayatından çekilmesi, çocukların bakımıyla ilgilenmesi gündeme gelmektedir ki, bu da kadının erkekten bağımsız hareket etmesinde önemli bir fonksiyonu olan ekonomik bağımsızlığını kaybedip, erkeğe bağımlı hale gelmesini beraberinde getiriyor. Oysa dünya nüfusunun yarısını kadınlar oluşturmaktadır ve çalışma saatlerinin üçte ikisini oluşturmalarına rağmen, ancak dünya gelirinin onda birini kazanmaktadırlar. Bu da istatistiksel olarak hesaplandığında dünya zenginliğinin sadece yüzde biri anlamına gelmektedir. Bugün gündemde olan sosyal hak gaspları somutunda da, işle-

ri ve sağlıkları en fazla tehlikeye giren ve sosyal hak gasplarının en ağır yükünü yaşayacak olanlar da kadınlar olacaktır. Bu da kadına karşı sosyal ayrımcılığı ve erkekle arasındaki eşitlikte daha da boyutlu eşitsizlikleri beraberinde getirecektir. Bu anlamda biz kadınlar bu 8 Mart'ta da sınıfsal-ulusal Baskıya ve cins Sömürüsüne hayır derken, halkların bedeller ödeyerek elde ettikleri haklarının ellerinden alınmasına sessiz kalmayacağımızı bir kez daha ifade ediyoruz. Küreselleşme adını verdikleri halkların fakirleştirilmesi politikalarını asla bize kabul ettiremeyecekler. Uluslararası tekellerin sömürsü altında sosyal, ekonomik, sağlık, eğitsel vb tüm alanlarda yaşatılmaya çalışılan krizlerin mağduru olmayacağız. Emperyalist savaflara, işgallere, ırkçılığa, şovenizme, kadına uygulanan şiddete, cinsel taciz ve tecavüze karşı ezenle ezilenler arasındaki bu kavgada emekçilerin cephesinde olanlar olarak kadınların dayanışmasını ve mücadelesini daha da harlamak için alanlara çıkmalı, sokakların mücadelecisi ruhuyla her türden gericiliğe karşı cephe almalı, emperyalist savaflara, işgallere ve sosyal hak gasplarına karşı sloganlarımızı gür bir sesle haykıralım.

Yaşasın Uluslararası Dünya Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart!
Sınıfsal-Ulusal Baskı ve Cinsel Sömürüye hayır!
Emperyalist Savaflara, İşgallere ve Sosyal Hak Gasplarına Karşı Emekçi Kadınların Mücadelesini Yükseltelim!
Kahrolsun Emperyalizm, Faşizm ve Her Türden gericilik!
ATİK-YENİ KADIN
2004 MART

Kadın Platformu'ndan Hürriyet Gazetesi'ne Protesto

Tunceli Kadın Platformu üyeleri, "Tuncelili siyasi kadınlar garson kadınları kovdu, Dersim'in onuru kurtuldu" başlıklı haberinden dolayı Hürriyet gazetesini protesto etti.

Tunceli Kadın Platformu üyesi bir grup, Tunceli Postanesi önünde bir araya geldi. Grup adına açıklama yapan **Aslıhan Aygün Almak**, 15 Şubat 2004 tarihli Hürriyet gazetesinde **Şermin Sarıbaş** imzasıyla yayınlanan "Tuncelili siyasi kadınlar garson kadınları kovdu, Dersim'in onuru kurtuldu" başlıklı haberi çirkin bulduklarını söyledi.

Almak şöyle konuştu: "Biz çetecilik, madde bağımlılığı, fuhuş gibi

yozlaştırıcı olaylara karşıyız. Sözde yüzde 70'lik bir kitleden alınan görüşe dayanarak yazılan ve Tunceli'nin, Tunceli kadınının onurunu rencide eden bu yazıyı, yine bir kadının yazması daha vahim olan bir durumdur. Bilgiler tarafı yansıtılmıştır. Hürriyet Gazetesi'nde çıkan bu tarafı haberi yapan **Şermin Sarıbaş**'ı ve Hürriyet Gazetesini kınıyor, bütün kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya ve verdiğimiz mücadeleyi sahiplenmeye çağırıyoruz."

Grup, daha sonra okunan açıklama metnini gazeteye faksleyerek, gazeteyi ve haberin yazarı Sarıbaş'ı protesto etti. (DİHA)

“2. Filmmor Kadın Film Festivali” başlıyor

SS. 2. Filmmor Kadın Çevre Kültür ve İşletme Kooperatifi'nin geçtiğimiz yıl İstanbul ve Diyarbakır'da ilkinin düzenlediği “**Filmmor Kadın Film Festivali**”nde bu yıl, söyleşiler, sergiler, özel etkinliklerle birlikte başta İran sineması olmak üzere birçok yerli ve yabancı kadın sinemacının filmlerine yer verilecek.

SS. Filmmor Kadın Çevre Kültür ve İşletme Kooperatifi'nin “**Kadınlar Sinema Yapıyor**” sloganıyla düzenlediği **Filmmor Kadın Film Festivali**, **8-14 Mart**'ta İstanbul'da, **15-20 Mart** tarihleri arasında ise **Diyarbakır**'da gerçekleşecek. Bu yıl İran filmlerinin ağırlıkta olacağı, kadın direnişlerini konu alacak festivalde **İranlı**, **Filistinli**, **Amerikalı**, **Cezayirli**, **Güney Kıbrıslı**, **Rum**, **Türkiyeli**, **Fransız**, **Rus** kadın sinemacıların 50'yi aşkın eski ve yeni kısa, uzun, belgesel, deneysel, video filmleri ça-

ışmaları yer alacak.

İranlı kadın yönetmenlerden **Tahmineh Milani**, **Farahnaz Sharisi**, **Yasamin Maleknasr** ve **Cristina Hadjizakaryu**'nun konuk olacağı festivalde, bu yönetmenlerle birlikte “**İran'da Kadınların Sineması**” konulu bir söyleşi düzenlenecek. Festivalin özel etkinlikleri arasında İranlı ünlü kadın yönetmen **Furuğ Ferruhzad**'ın anısına “**The Green Cold**” adlı belgesel film gösterimi ve söyleşi de bulunuyor.

Festivalin diğer özel etkinliği ise “**Sinemamızda Bir Senarist: Feride Çiçekoğlu**” olacak. Bu bölümde “**Suyun Öteki Yanı**” adlı film gösterimi ve Feride Çiçekoğlu'yla bir söyleşi yapılacak. 8 Mart'ta açılışı yapılacak olan festivalde kadınlara mahsus senarist, **Agnes Varda**'nın “**Biri Şarkı Söyler Diğeri Söylemez**” adlı film gösterimi ve söyleşiler düzenlenecek.

Festivalde, ayrıca **Galeri-X**'de kadın ressamların eserlerinden oluşan karma sergi, festival boyunca ziyarete açık kalacak.

Festival koordinasyonundan **Melek Ufuk**, festival hakkında bilgi verdi. Gösterecekleri filmlerle kadınların tüm sorun, başarı, örgütlenme ve taleplerini, tüm yaşam deneyimlerini ve dünyanın farklı yerlerindeki kadınların tüm insanların deneyimlerini gönüllü kılmak istediklerini dile getiren **Ufuk**, kadınlar arasındaki empati ve dayanışma duygularının bu alanda da artmasına bir katkı sağlamak istediklerini aktardı.

Geçen yıl **Diyarbakır**'da yaptıkları festivalde bazı aksaklıklar çıkmasına rağmen, İstanbul'dakinden daha fazla güç aldığını ve motive olduğunu kaydeden Ufuk, “**Yaptığımız iş bana daha anlamlı gelmişti, kentnin yoksul kesimlerinde yaşayan kadınla-**

rın gelmesi bence çok güzeldi” diye konuştu.

Festival filmleri Türkçe altyazılı olarak **Fransız Kültür Merkezi** ve **Diyarbakır** salonlarında ücretsiz, **Bilgi Üniversitesi** ve **Atatürk Kültür Merkezi**'nde ise 3 milyon lira karşılığında izlenebilecek. (DİHA)

Grup Yorum'dan tutuklamalara protesto

Grup Yorum elemanlarından **İhsan Cibelek**'in tutuklanmasını protesto eden grup elemanları, **10 Şubat 2004** tarihinde İstanbul Adli Tıp önünde basın açıklaması yaptılar. Tutuklamaya karşı başlattıkları kampanyayı aktaran grup elemanları, tutuklanarak Sincan F Tipi Hapishanesi'ne götürülen Cibelek'in **Wernicke Korsakoff** hastası olduğunu belirttiler.

2000 yılında hapisanelerde başlayan Ölüm Orucuna katılarak 253 gün bu direnişi sürdüren İhsan Cibelek Adli Tıp Kurumu tarafından verilen **Wernicke Korsakoff** hastası ve iyileşemez raporuyla tahliye edilmişti. Devletin hapisanelerde yoğunlaşan saldırılarının bir yansıması olarak Adli Tıp Kurumu'nun **22 Ocak 2004** tarihinde İhsan Cibelek için aksi bir rapor vermesiyle tutuklama kararı çıkmıştı. (İstanbul)

MEDYA TV KAPATILDI

Uydu aracılığıyla 77 ülkede Kürtçe'nin 3 lehçesi dışında **Süryaniye**, **Türkçe** ve **Arapça** yayın da yapan **Medya TV**'nin kapatılmasının ardından açıklama yapan televizyon yöneticileri sessiz kalmayacaklarını belirttiler. Yapılan açıklamada “**Medya TV'nin kapatılması, yayın hakkının kısıtlanmasının yanında aynı zamanda insan haklarına da aykırıdır. Bundan dolayı başta basın ve insan hakları kuruluşları olmak üzere herkes bu karara karşı sesini yükseltmelidir. Siyasi kararlarla özgürlüğün ve barışın sesi susturulamaz**” ifadelerine yer verildi.

Medya TV'nin kapatılmasının ardından **Mezopotamya Kültür Merkezi** (MKM), İstanbul Kürt Enstitüsü, **Avrupa Kürt Dernekleri Konfederasyonu** (KON-KURD), **Kürdistan Gazeteciler Birliği** (YRK), **Ceni Kürt Kadın Bürosu ATİK** ve **Danimarka Kürt Dernekleri Federasyonu** ve birçok Kürt örgütü uygulamaya tepki gösterdi.

30 Temmuz 1999 tarihinden itibaren yayın yapan **Medya TV**, **22 Mart 1999**'da kapatılan **MED TV**'nin devamı olduğu gerekçesiyle **Fransız Lisans Kuruluşu (CSA)** tarafından **12 Şubat 2004** tarihinde kapatıldı. Yayına başladığı süreçte CSA'ya yayın lisansı başvurusunda bulunan **MEDYA TV**, red cevabı alınca **Yargıtay**'a başvurmuştu.

(H. Merkezi)

İzmir Öykü Günleri'nde “Homeros ve Sanatı”

“**3. İzmir Öykü Günleri**” kapsamında **İlyada** ve **Odessa** gibi dünya edebiyatındaki başyapıtların yazarı **Homeros** ve sanatının anlatıldığı “**Homeros'tan Bugüne İzmir'in Öykücülere**” konulu panel düzenlendi. **Konak Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi**'nde düzenlenen panele konuşmacı olarak katılan **Gazeteci Nedim Atilla**, tarihte ilk kez **Bulgarca** ve **Ermenice** öykülerin **İzmir** dolaylarında yazıldığını söyledi.

İzmir'in 1850 ve 1922 yılları arasındaki süreç içinde büyük bir edebiyat birikimi olduğunu ifade eden **Atilla**, bunun yazılı edebiyata aktarılması gerektiği-

ni kaydetti. Bugünkü **Değirmendere** (Olafor) yakınlarında altılı, yedili ve sekizli notaların ilk defa kullanıldığını söyleyen **Atilla**, “**Doğa olaylarının dinsel, mitolojik olgulara bağlı kalmadan akıl ve mantık yoluyla işlendiği yer burasıdır. Heykel sanatı Mısırlılardan sonra burada Bergama ve Afrodisias dolaylarında icra edilmiştir. Ege'de ticaret alanındaki gelişmeler aynı zamanda bilimin de gelişmesine katkı sunmuştur. Ticaret burada barışçıl bir tarzda yapılırdı. Bu yüzden barışçıl bir kentten Homeros'un çıkması da nedensiz değildir**” diye konuştu. **Homeros**'u tüm öykücülerin babası olarak nite-

lendiren **Atilla**, zihinleri ateşleyici birisi olarak **Homeros**'un insanlara dünyayı nasıl yorumlamaları gerektiği konusunda büyük bir bilgi kaynağı olduğunu dile getirdi. **Homeros**'un dilinin canlı, yalın ve klasik olduğunu ve bu sayede antik çağın günümüze taşıdığını belirten **Atilla**, işlediği metinlerde yüzyıllar öncesinin insanının dürtü ve duygularının işlendiğini söyledi. (İzmir)

Homur çıktı

Homur, **Eğitim-Sen**'in çıkarmış olduğu bir mizah gazetesi. **Homur**'da eğitimin, eğitim emekçilerinin, öğrencilerin sorunlarına ciddi ve tartışmacı olarak değil de mizahi açıdan yaklaşımış. **Homur**'da mizahın espirili dokundurmaları, eleştirileri oldukça iyi

işlenmiş.

Aslında **Homur**'da işlenen konular, çizilen karikatürler bize hiç yabancı değil ve her biri sistemin eğitime dayattığı zorluklar, yetersizlikler.

Örneğin öğretmenlerin aldığı maaştan, eğitimin özelleştirilmesine, ezberci sisteme kadar eğitimin sorunları bu kez mizah yoluyla ele alınmış. Güldürürken düşündürüyor **Homur**.

Homur bir sayısında 80 bin adet basıldı. Bulduğumuz yerlerdeki **Eğitim-Sen** şubelerinden ulaşabileceğimiz bir yayın. **Homur** emekçileri bundan sonraki sayılarında okurlarından okullarda yaşanan olaylar, fotoğraf, bilgi notu vb. göndermelerini bekliyor. Çünkü Türkiye'nin dört bir yanında **Homur**'da işlenebilecek, mizah konusu olabilecek aslında “**ciddi**” sorunlarımız var. (H. Merkezi)

Danıştay'ın aldığı karara rağmen Şişecam grevini ikinci kez yasaklayan devletin bu saldırısı aslında tüm işçi sınıfına yönelik Kristal-İş grevine 2. kez yasaklama

Daha önce “**milli güvenliği tehdit ettiği**” gerekçesi ile grevleri **Bakanlar Kurulu** kararı ile yasaklanan Şişecam işçilerinin grevi ikinci kez; bu sefer de “**kamu sağlığı**” gerekçe gösterilerek, yine Bakanlar Kurulu kararı ile ertelendi. Tüm işçi sınıfına bir tehdit ve saldırı anlamına gelen erteleme ile ilgili birçok yerde protesto eylemleri yapıldı.

Talepler kabul edilmeden patronla masaya oturulmaması konusunda hem fikir olan cam işçilerinin önemli bir kısmı, “**fiili grev**”den yana. Yasak kararının ardından fabrikadaki gelişmeleri anlatan şişecam fabrikası Topkapı işyeri baş temsilcisi **Mürsel Kılıç**, “**Bir tarafta beşbin cam işçisi diğer tarafta beş tane patron. AKP hükümeti, beş kişinin talebini yerine getirerek sermaye partisi olduğunu gösterdi**” dedi.

Cam işçilerinin aileleriyle birlikte seçim öncesi AKP'ye karşı propaganda yürüteceklerini de belirten Kılıç, “**işçinin onuru zedelendi, bunun için öfkeli, patron da işçileri içeri soktum, kazandım, diye düşünmemeli, işçiyi fabrikaya sokmakla istediğini elde etmiş olmuyor**” diye konuştu.

SALDIRI TÜM EMEKÇİLERE

Şişecam Çayırova Cam fabrikasından atılan baş temsilci **Selahattin Duran** işçilerin geri adım atmamasını, grevin devam etmesinin gerektiğini ifade etti. Duran işçilerin “**moralsiz ve isteksiz olması nedeni ile**” üretimde büyük bir düşüş yaşandığını dile getirdi.

Kristal-İş'in Genel Başkanı **Mustafa Bağçeci** yaptığı açıklamada işçilerin fiili grev konusundaki düşüncelerinin ve taviz verilmemesi isteklerinin kendilerine iletilmediğini, sendikandan da taviz verilmemesi konusunda kararlı olduğunu belirtti.

DİSK Başkanı **Süleyman Çelebi** cam grevinin ikinci kez yasaklanmasının “**ülkede sendikal özgürlüklerin iktidar tarafından keyfi olarak rafa kaldırıldığı anlamına geldiğini**” söyledi.

Petrol-İş Başkanı **Mustafa Öztaşkın**, cam grevinin yasaklanmasının patronlara karşı hakkını arayan sendikaların tümüne yönelik bir saldırı olduğunu ifade etti.

Belediye-İş Genel Merkezi adına yapılan açıklamada, hükümetin, Şişecam'a bağlı işyerlerinde Danıştay kararına rağmen tekrar grev yasaklaması kararı almasının,

hukuk devleti ilkesinin çiğnenmesi anlamına geldiği belirtildi.

GREV ERTELEMESİNE PROTESTO

Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararı almasına rağmen Şişecam grevinin 2. kez ertelenmesini protesto eden işçiler, 14 Şubat 2004 tarihinde Şişecam Anadolu Cam Sanayii Topkapı Fabrikası önünde bir araya geldi. İşçiler “**Tayyip senin de yüzün gülmeyin**”, “**Ekmeğe uzanan eller kırılсын**”, “**Danıştay bozacak grev olacak**” şeklinde slogan attı.

Grevlerinin 16. gününe giren işçilere Kristal-İş Genel Sekreteri **Rıza Sami Aydoğan**, Kristal-İş Avukatı **Abdi Pesok**, Topkapı Şube Başkanı **Münir Dinler** ve TÜMTİS Genel Başkanı **Sabri Topçu** destek verdi.

Avukat **Abdi Pesok**, yaptığı konuşmada, yaşananların hukuksuzluk barajını aştığını belirterek, şunlara dikkat çekti:

“Müzakerelere rağmen hala ciddi bir girişim olmadı. Anayasal bir hak olarak bizlerin grevini hükümet hukuk dışı bir şekilde erteledi. Türkiye Cumhuriyeti'nde örneği olmayan bir durumla karşılaştık. Danıştay'ın kararına karşılık ‘ben seni tanıyorum’ dercesine bir karar alındı.”

Daha sonra söz alan Topkapı Şube Başkanı **Münir Dinler**, “Bu hükümetin artık kimin hükümeti olduğu belli oldu. Bu işin sonu nereye giderse gitsin biz onurlu mücadelemize devam edeceğiz” diye kaydetti. İşçilere yönelik konuşmasında Dinler şöyle devam etti: “**Sizlere sesleniyorum, yerel seçimlerde kesinlikle AKP'nin karşısındayız. Herkesi üyelikten istifa etmeye çağırıyorum.**”

AKP'nin seçimlerden önce bulunduğu vaatlerin yalan olduğunun ortaya çıktığını kaydeden Dinler, “Siz bizi ayaklar altına alırsanız, biz de sizi sandıkta ayaklar altına alırız. 16 gündür buradayız, bizlere nelerin dayatıldığını biliyoruz. İş, ekmek yoksa barış da yok” diye ekledi.

TEK GIDA-İŞ'TEN ŞİŞECAM GREVİNİN ERTELENMESİNE TEPKİ

Tek Gıda-İş tarafından yapılan yazılı açıklamada, AKP hükümetinin son zamanlarda yargıyı, hukuku ve demokrasinin temel normlarını çiğneyen uygulamaları ile “**Türkiye'yi nereye götürüyor**” endişelerini bir kez daha haklı çıkardığı belirtildi.

Danıştay'ın kararına rağmen cam işçilerinin grevini ikinci kez durduran AKP hükümetinin hukuka ve kanunlara saygı konusunda ibret ve dehşet verici dersler sunduğu belirtilen açıklamada, “Ülkede hukuka ve demokrasiye bağlı bulunan her kesim ve herkesin tüm gücüyle karşı koyması gereken bu gelişme karşısında, saldırıyı sadece şişecam işçilerine değil, tüm işçi sınıfına ve temel hak ve özgürlüklere yapılmış olarak kabul ediyor ve şiddetle protesto ediyoruz” denildi.

“ŞİŞECAM GREVİNİN ERTELENMESİ, İŞÇİLERE YÖNELİK TEHDİTTİR”

Genel-İş Genel Başkanı **Mahmut Seren**, Kristal-İş Sendikası'nın grevinin hükümet tarafından ikinci kez ertelenmesini “Sendikal hak ve özgürlüklerin ihlali ve tüm işçilere yönelik bir tehdittir” şeklinde değerlendirdi.

Seren, grevin ertelenmesinin sendikal hak ve özgürlüklerin ihlali anlamına geldiğini, tüm işçilere yönelik bir tehdit olduğunu vurgulayarak, “**Sendikal hak ve özgürlüklerin sınırlarının iktidarların keyfiyle belirlendiğini ortaya koyan son örnek olmuştur**” dedi.

Türkiye'de grev hakkının yasaklarla ve kısıtlamalarla kullanılamaz hale getirildiğini ifade eden Seren, “Grevi erteleme kararını hukuka uygun bulmayan mahkemenin kararını görmezden gelerek ikinci kez grev erteleyen hükümet, öncelikle hukuka saygılı olmak zorundadır” dedi.

ESP'DEN ERTELEMESİNE TEPKİ

Şişecam işçilerinin grevinin ertelenmesini kınayan ESP, AKP'nin “işçi ve emekçi düşmanı yüzünü” bir kez daha açığa çıkardığını kaydetti. Açıklamada “**Grev kimin sağlığını bozuyor. Şişecam patronlarımızın mı? Hangi işçinin bu grev nedeniyle sağlığı bozulmuştur. Hükümet kimin güvenliğinden bahsediyor?**” diye soruldu.

EĞİTİM-SEN'DEN ŞİŞECAM İŞÇİLERİNE ZİYARET

Eğitim-Sen Genel Sekreteri **Emirali Şimşek** 19 Şubat 2004 tarihinde, grevde bulunan Kristal İş Sendikası Mersin Şubesi üyesi Şişecam işçilerine destek ziyaretinde bulundu.

Şimşek'i, Kristal İş Sendikası Mersin Şube Başkanı **Fehmi Sandallı** ve şişecam işçileri karşıladı. Ziyaret sırasında bir ko-

nuşma yapan Şimşek, 1970'lerden sonra devleti küçültme anlamında KİT'lerin hızlı bir şekilde özel kuruluşlara devredilerek ulusal ve uluslararası sermayeye peşkeş çekilmeye başladığını belirtti.

AKP hükümetinin Şişecam işçilerinin grevini ertelenmesini eleştiren Şimşek, “3 Kasım seçimleri sonucu adalet ve eşitlik söylemleriyle iktidara gelen AK Parti'nin yaktığı ampül, ‘acil eylem planı’ ile patlamıştır. Şişecam işçilerinin grevlerine müdahalesi ve grevi ertelenmesi bunun bir göstergesidir” dedi.

PETROL-İŞ'TEN AÇIKLAMA

Petrol-İş Mersin Şube Başkanı **Adil Alaybeyoğlu** 17 Şubat 2004 tarihinde yaptığı açıklamada, cam işçilerinin grevini ikinci kez erteleyen AKP hükümetini eleştirerek, “Yasaları parlamento altında yok sayan hükümet, 5 bin 500 cam işçisinin grevini tam bir tiyatroya dönüştürdü” dedi. Alaybeyoğlu, “AKP hükümetinin yasa yapıcılar tarafından hak arama eylemleri erteleniyor. Yasaları parlamento altında yok sayan hükümet, ‘milli sağlığı bozuyor’ gerekçesiyle cam işçilerinin grevini ikinci kez erteledi. Hükümet, 5 bin 500 cam işçisinin grevini tam bir tiyatroya dönüştürdü” dedi.

ERTELEMESİNE İŞÇİ ÖFKESİ

AKP hükümetinin cam işçilerinin grevini 2. kez erteleme kararı Mersin'de işçilerin tepkisine neden oldu. 15 Şubat 2004 tarihinde Kristal-İş sendikası önünde toplanan “**Hükümet istifa**”, “**Grev hakkımız engellenemez**”, “**Yaşasın örgütlü mücadele-miz**” sloganları eşliğinde yürüyüşe geçen yaklaşık bin işçi **Mersin Hastane Caddesi**'ni yola kapattılar. Yol boyu AKP seçim bürolarına yumurta atan işçiler ile polis arasında ufak gerginlikler yaşandı. AKP il binasına giderek orayı da yumurta yağmuru tutan işçiler burada bir basın açıklaması düzenlediler. Açıklamayı Kristal-İş Şube Başkanı **Fehmi Sandallı** yaptı. Sandallı “**Bu anti-demokratik karar karşısında tüm yasal ve demokratik haklarımızı kullanacağız ve yargıya başvuracağız**” şeklinde konuştu. Eylem sloganlar ve alkışlar eşliğinde son buldu. Bir gün sonra işçiler eylem sırasında AKP seçim bürolarına yumurta atarken çevredeki esnafın sattıkları elbiseleri de kaza ile yumurtalamışlardı. İşçiler o kıyafetleri esnaftan satın aldılar.

Tüpraş'ın satılmasına tepkiler sürüyor

10 ŞUBAT 2004

İzmir'de TÜPRAŞ Aliğa Rafinesi işçileri, Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesini onaylama kararını protesto etti. Sabah iş başı yapmayan yaklaşık 3 bin işçi, Rafineri kapısında toplandıktan sonra Çanakkale Yolu'na doğru yürüyüşe geçti. PETKİM Kavşağı'nda gece vardiyasından çıkan PETKİM işçileri ile birleşen TÜPRAŞ işçileri, Çanakkale Yolundaki Tüpraş tabelasının altına kadar yürüdü.

Burada bir konuşma yapan Petrol-İş Sendikası Aliğa Şube Başkanı **İbrahim Doğangül**, bundan bir yıl önce Aliğa girişine "satılık memleket Aliğa" tabelası astıklarında eleştiri aldıklarını hatırlattı. Doğangül, "Bugün ne kadar haklı olduğumuz görülüyor. TÜPRAŞ gibi tesislerin satılması vatan hainliği değildir de nedir? Bunu bize açıklasınlar" diye konuştu.

"Bu kavga böyle bitmez"

Hukukçuların özelleştirmenin şaibeler ve usulsüzlüklerle dolu olduğunu açıkladığını ifade eden Doğangül, "Bu düpedüz bir soygundur" dedi. Doğangül, siyasi parti ve sivil toplum örgütlerine seslenerek, "Hukuki süreç ile birlikte demokratik tepkilerimiz her zaman olduğu gibi devam edecek. Leş kargaları TÜPRAŞ'a PETKİM'e giremeyecek. Başbakan bu şarkı burada bitmez demişti. Biz de bu kavga burada bitmez diyoruz" diye konuştu.

Unakitan'ın maketini yakttılar

İşçiler açıklamadan sonra "pajamalarını giyer KİT'leri geceyin satarım" diyen Maliye Bakanı **Kemal Unakitan**'ın maketini yakttı. Maketi, Aliğa Rafinerisi'nde üretilen kurşunsuz benzinle yakan işçiler daha sonra Bakanı yuhladı.

Saat 13.00'e kadar işbaşı ve tanker dolumu yapmayacaklarını açıklayan işçiler, "Tüpraş'ı alan da satan da

vatan haini", "Bu ülke bu vatan satılık değil", "Vur vur inlesin Unakitan dinlesin", "IMF defol bu memleket bizim" ve "Hainler halka hesap verecek" şeklinde slogan attı. Eylem bitiminde TÜPRAŞ'a dönen işçiler yoldaki billboardlara ve direklerle afişlerini yapıştırdı. (İzmir)

12 ŞUBAT 2004

✓ Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı **İbrahim Doğangül** 12 Şubat 2004 tarihinde yazılı olarak yaptığı açıklamada, Maliye Bakanı Kemal Unakitan'ın geçtiğimiz günlerde özelleştirilen TÜPRAŞ işçilerine 'işçi çıkarılmayacak' sözü vermesine tepki gösterdi. Doğangül, "TÜPRAŞ işçisi Unakitan'ı dikkate almıyor. TÜPRAŞ Aliğa işçisi pazartesi günü kitlesel bir şekilde İzmir'den yola çıkacak ve Salı günü Ankara'da olacak" dedi. (İzmir)

✓ Balgat'ta bulunan AKP Genel Merkezi'ne yürüyen Petrol-İş üyesi işçiler, buraya siyah çelenk bıraktı. 12

Şubat Perşembe günü Petrol-İş Kırıkkale ve Ankara şubelerine üye işçiler biraraya gelerek AKP Genel Merkezi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Genel Merkez binası önünde barikat kuran polis, işçilerin binaya yaklaşmasına engel oldu. İşçiler bu durumu protesto

ederek "İşçiye değil, özelleştirmecilere barikat" sloganlarını attı. Petrol-İş Ankara Şube Başkanı **Mustafa Özgen**, Kırıkkale Şube Başkanı **Recep Sefer** ve Batman Şube Başkanı **Nimetullah Sözen**, AKP önüne siyah çelenk bıraktıktan sonra AKP milletve-

başına karşılayan bir şirket olarak TÜPRAŞ'ın kamu giderine yol açmadığı sabit olduğundan, yasa ile belirlenen kamu giderini azaltmak amacı olmayızda söz konusu değildir" denildi.

Petrol-İş Genel Başkanı **Mustafa Öztaşkın** da, Türkiye'nin en büyük sanayi kuruluşu ve Türkiye'nin en büyük gelir kaynağı olan TÜPRAŞ'ın pazarlık konusu dahi edilmeden, 3 yıllık cirosu kadar bir bedelle "tabela" şirkete satılmasını eleştirdi.

✓ TÜPRAŞ işçileri Petrol-İş Sendikası tarafından Ankara'da açılacak davaya destek vermek amacıyla iş bırakma eylemi yaptı. TÜPRAŞ Rafinerisi'nde çalışan yaklaşık 500 işçi Petrol-İş Sendikası'nın Ankara İdare Mahkemesi'ne TÜPRAŞ'ın satışının iptali ve yürütmenin durdurulması talebiyle açacağı davaya destek vermek amacıyla iş başı yapmadı. İşyeri önüne gelen, ancak satışları durduran işçiler, eylemin mesai saatinin bitimine kadar devam edeceğini dile getirdi.

kili **Hüseyin Tanrıverdi** ile görüştiler. Görüşme sonunda bir açıklama yapan **Özgen**, AKP'nin her alanda ülke için ciddi bir tehlike olduğunu söyledi. "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek" sloganı atan işçiler seçimlerde hesap soracaklarını söylediler. (Ankara)

17 ŞUBAT 2004

✓ Petrol-İş Sendikası, TÜPRAŞ'ın **Efremov Kautschuk GMBH** şirketine satılmasına onay veren ÖYK kararının iptali ile dava sonuna kadar yürütmenin durdurulması istemiyle Ankara Bölge İdare Mahkemesi'ne başvuruda bulundu.

Petrol-İş'in dava dilekçesinde, TÜPRAŞ'ın kamu hazinesine yük olmak bir yana yatırımlarını bile kendi öz kaynakları ile gerçekleştirdiğine işaret edilerek, "Devletin toplam vergi/fon gelirlerinin yaklaşık olarak yüzde 20'sine yakın bir kısmını tek

İşçi-köylü'den

YARININ İLERİ HAMLELERİNİ BUGÜNKÜ ADIMLARIMIZLA HAZIRLAYALIM

Mart ayı sınıf mücadelesi açısından önemli tarihi günleri barındıran bir ay. Büyük bedeller ödenerek yaratılan bu tarihleri anmanın günümüzdeki anlamı ve önemini kavramak ve bu bilinçle hazırlanmak, dayanmak ve gündemlere müdahale etmek dün olduğu gibi bugün de önemli. Mart ayının bu önemli günlerini sınıf mücadelesinin bugünkü siyasal gündemleri ile birleştirerek ele almak ve işlemek, bugünler için yapılacak her etkinlikte dünle sınırlı kalmayarak bugünkü siyasal talepleri ve sloganlarımızı atmak, bunların damgasını vurmasını sağlamak bu sürece hazırlığımızın ve hangi anlayışla ele alacağımızın bir sonucu olarak belirginleşecektir.

Ülkemiz ezilenlerinin ve dünya halklarının gündemine vakıf olmak ve egemenlerin saldırılarını siyasal açıdan tüm yönleriyle analiz etmek bizim görevimizdir. Bunların içinde emekçilerin somut taleplerini sloganlaştırarak, siyasetimizin yön verdiği somut talep ve propaganda ile sürece müdahale etmek omuzlarımızda durmaktadır ve ezilenlerin bizden beklentilerini ifade etmektedir.

Egemenlerin saldırıları ile birlikte artan tepki ve öfkeler ülkenin dört bir yanında sokaklarda ve alanlarda kendini gösteriyor. **Kitlelerin kabaran bu tepkisi doğru bir önderlikle birleşmediği müddetçe sönmeye ve kendi içinde kısırlaşmaya mahkumdur.** Görev ve sorumluluklarımızın oranı kendini bu noktada önemli ve belirleyici kılıyor. Kitlelerin gelişen eylem ve öfkelerinin izleyicisi değil, örgütleyicisi ve önderi olmak bizi var eden temel halkalardan biridir. Bu bilinç ve yaklaşımla önümüzdeki döneme hazırlanmak ve müdahaleci olmak durumundayız.

Bugün kendini binbir kılıkla gösteren reformist, tasfiyeci vb. yaklaşımlar bu önemli tarihsel günlerin içeriğini boşaltma çabalarına girişeceklerdir. **Ki 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü** vesilesiyle bu yaklaşımlar kendini şimdiden göstermektedir. Bu duruşları ile egemenlerin ekmeğine yağ sürmeyi de ihmal etmeyen bu anlayışlara karşı durmanın ve söz konusu mücadele günlerini özüne yaraşır şekilde anmanın, kutlamanın somut anlamı bizim doğru müdahalemizle olacaktır.

Bu önemli tarihsel günleri bugün nasıl ele alacağız, nasıl işleye-

ceğiz? Sınıf mücadelesinin önümüzdeki kısa sürede bizi bekleyen sıcak günlerine hazırlık anlamında nasıl işleteceğiz?

Somut koşullarımızda siyasal gündemin tümüne hakim olabilmek ve bunların içinden merkez olanı belirleyerek bu gündem etrafında kitleleri örgütlemek ve harekete geçirmek her dönem taşımamız gereken bir yaklaşım, ki bu dönemde kendini daha fazla hissettiriyor. Bu aynı zamanda kitlelerin nabzını elde tutma becerisini de beraberinde getirecektir. **Mart ayının taşıdığı bu özel günlerin tümünde emperyalist saldırganlığı merkez alarak ve bu merkezi kitlelerin somut sorunları ile işlemek bugün belirleyici önemdedir.** Yani alanlarda hem emperyalist saldırganlığı ve bunun ülkemize somut yansımalarını teşhir edeceğiz ve hem de bununla sınırlı kalmayarak bunları bu özel günlerle bütünleştireceğiz. Yukarıda da vurguladığımız gibi kitlelerin tepkisi somut olarak karşılaştıkları saldırılarla sınırlı. Bu tepkiyi bilinçli bir hale dönüştürmek ise saldırıların asıl kaynağını kavratmakla, ülke ve dünyadaki diğer tüm gelişmelere karşı duruşu sağlayarak mümkün olacaktır.

Bunun zemini bugün fazlasıyla mevcut. Örneğin özelleştirme saldırısının ne anlama geldiğini işçi sınıfı bugün yaşadığı deneylerden çok iyi biliyor. **Yaşananın bir talan ve peşkeş olduğunu dışarıdan bir bilinç taşınmaksızın kendisi haykırmakta, bu tepkisini eylemlerde ifade etmektedir.**

Ya da bugün işçi sınıfı ve kamu emekçileri açısından ciddi bir saldırı anlamına gelen **Kamu Reformu Yasa Tasarısı'nı** ele alalım. Tasarıya karşı başlatılan mücadele ivme kazanarak sürüyor. Yerelerde yapılan eylemlerin yanı sıra merkezi olarak düzenlenecek eylemlerle emekçiler yasa karşı tepkilerini ortaya koyuyor. Kitlelerin kendiliğinden politikleşme süreci olarak da adlandırabileceğimiz bu gelişmeler önümüzdeki dönem daha hareketli günlerin yaşanacağını habercisi.

Keza yine 12 Mart Gazi Mahallesinde yapılan katliamın yıldönümü. Bölgelerde ve yerelerde yapılacak eylemlerde semtlerde bizzat devlet eliyle yaratılan fuhuş ve uyuşturucu batağına dikkat çekmek önemli. Emperyalizmin diğer saldırıları kadar

önemli olan bu saldırıları özelde gençliğin genelde tüm halkın uyuturulmasına ve yozlaştırılmasına yoğun bir biçimde teşhir edebilmeliyiz. Semt halkının yoğun tepki duyduğu bu saldırıları kitlelerin örgütlenmesinin bir aracı haline getirebilmek bizim için önemlidir.

Yine önümüzdeki eylem günlerinden birini oluşturan tarih 20 Mart'tır. ABD'nin Irak'a yönelik başlattığı saldırının yıldönümü olan 20 Mart bundan önce yaptığımız eylem ve etkinliklerde gündeme getirilerek işlenmelidir. Reformistlerin sessiz oturma eylemleri ile geçiştirmeye çalıştıkları bugünü alanlarda ve sokaklarda anti-emperyalist mücadelenin haykırıldığı bir güne dönüştürebilmeliyiz. Amaç Irak halkının yürüttüğü tarihsel ve onurlu mücadeleyi desteklemekle sınırlı kalmayarak, bu mücadeleye kan taşımak ve emperyalizmin yoğunlaşan saldırılarına karşı militan bir karşı duruşu kendi ülkemizde gerçekleştirmek ve buna önderlik edebilmek.

28 Mart'da yapılacak Yerel Seçimler'i yine bu tarihe kadar yürütmeye çalışmaların bir parçası olarak ele almak gerekir. Düzenin her türlü pisliğini kitlelere göstermenin ve teşhir etmenin bir aracı haline getirebilmeliyiz. Taktiği doğru kavramak ve akıllıca kullanmak zorundayız. Amaç bazı çevreler gibi seçimi kazanma kulvarında koşmak değil, bu kulvarda koşan egemenlerin ayağına çelmeyi doğru yerden takarak düşürmek. Bu da sistemin bugün somutlanan ve ayyuka çıkan saldırılarının yoğun propagandası ile olacaktır. Grevleri devlet tarafından 2. kez ertelenen Cam işçileri her fırsatta şunu söylüyorlar **"28 Mart'ta sandıkta hesaplaşacağız."** Bu hesaplaşma bugün TÜPRAŞ işçileri için de başlamış durumda. Özelleştirme talanından payına düşeni alan TÜPRAŞ işçileri bugün yol keserek AKP hükümetini lanetliyorlar. İşçiler eşleri ile birlikte ev ev gezerek 28 Mart'ta AKP'ye oy vermemeleri için halkı ikna etmeye çalışıyorlar. Böylesine verimli bir ortamı değerlendirmek ve sınıf mücadelesinin bu keskin dönemecini kendimizden yana daha fazla keskinleştirmek durumundayız.

Mart ayı ile birlikte başlayan bu hareketliliği devam ettirme hedefi önümüzde durmalı. Nisan ve Mayıs ayları yine Proletarya Partisi'nin gündemleri ile birlikte hareketli geçecektir. İşçi eylemlerinin yanısıra kamu emekçilerinin ve öğrenci gençliğin başlattıkları eylemsel dönem bu süreçte de devam edecektir. **24 Nisan, 1 Mayıs ve 18 Mayıs** gibi günleri militan bir tarzda anmak ve

kutlamak bugünden atacağımız adımlara bağlı olarak şekillenecektir.

Buna paralel olarak sistemin saldırılarının rengi de daha koyu bir hal alacaktır. Haziran ayında İstanbul'da yapılacak NATO toplantısının hazırlıkları şimdiden başlatıldı. Egemenler bu süreçte toplumsal dinamiklerin tümüne saldıracak ve her türlü sesi boğma ve bastırma pratiği içinde olacaktır. Bu döneme kadar var olan zamanı en iyi biçimde değerlendirerek Haziran ayını bu topraklarda militan anti-emperyalist mücadelenin verildiği bir arenaya çevirmeliyiz. Mart ayı ve devamındaki dönemde bu bilincin kitlelere yoğun bir biçimde taşındığı bir süreç haline getirmeliyiz.

Böylesi bir dönemde eylem birliklerinin önemi üzerine bir kez daha durmak gerekiyor. Bu süreci diğer devrimci güçlerle ortaklaşarak, daha güçlü bir ses çıkarma hedefi ile mevcut anlayışımızı doğru tarzda işletmek gerekir. Hali hazırda var olan Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu bu anlamda önemli bir güç. Şu anda darlaşmış olan durumu yine bizlerin ve içindeki diri devrimci güçlerin müdahalesiyle aşılacaktır. Girilecek olan hareketli süreç bu darlığın aşılmasında bir zemin sunacaktır. Bu zemini en sağlıklı biçimde değerlendirmek ve hareketsizliliği kırmak için daha ısrarla yüklenmek durumundayız. Bu süreçte yapılacak eylemlere aktif bir şekilde tüm gücümüzü katmaya çalışarak sesimizi ve etkinliğimizi pekiştirmeliyiz. Diğer reformist kesimler ise bu keskin sürecin içinde buldukları zeminden bağımsız olmayarak yerlerini zaten alacaktır.

Bu zorlu ve keskin süreçte, emperyalizmin tüm halkın ve sisteme muhalif olan tüm kesimlerin umutlarını karartmaya ve yok etmeye çalıştığı ve bunun için de elindeki tüm silahları kullanarak **"yenilmezliğin"** çığırkanlığını yaptığı bu tarihi süreçte Lenin'in şu ünlü söylemini hiç unutmayacağız; **"Kaynaşmış bir grup halinde, sarp ve zorlu bir yolda, birbirimizin ellerine sıkı sıkıya sarılmış olarak ilerliyoruz. Düşman tarafından her yandan sarılmış durumdayız ve bunların ateşi altında hemen hemen hiç durmadan ilerlemek zorundayız."** Ve bugün **Proletarya Partisi** ve yürüttüğü mücadeleye karşı güvensizlik tohumları yaymaya çalışanlar için; yüzlerce şehidimizin yarattığı kahramanlıkla dolu tarihimizin ve bu ülke topraklarına saldırdığımız derin kökle ve 30 yılı aşkın tarihimizle güveni ya da güvensizliği tartıştırmayarak bu köke sarılarak görevlerimizi layıkıyla yerine getirelim.

Bu bizim ilk noktamız. İkinci nokta, ülkenin somut koşullarına göre, herhangi bir davet beklemeksizin dağlara yönelmek zorundasınız. Korku duymaksızın ve devletin sizi öldürebileceğini hesaplamaaksızın gitmelisiniz. Çünkü devlet masum insanları zaten öldürüyor. Bu yüzden köylerdeki çalışma farklıdır. Çünkü buralarda feodal gelenek ve Monarşik sistem var olduğu için kendine has bir politika üretmek zorundasınız. Bir başka konu, köylüler yoksulluklarının ve monarşi sisteminin sömürücü politikalarının farkındalar. Bu yüzden Parti buralara gidiyor ve halka Ruslar ve Amerikalılar aya giderken onların neden hala bu geri kalmış ülkede yaşadıklarını söylüyor. Biz neden yoksuluz? Biz onlara devrimi yapmak zorunda olduğumuzu, bunun için de kitleleri örgütlememiz gerektiğini anlatıyoruz. Her türden gericiliğe karşı birleşmek ve savaşmak zorundayız. Tüm bunları anlatırken onların anlayabileceği bir dil seçmelisiniz. Çünkü halk çok basit yaşıyor ve aynı zamanda henüz gerçekte ne kadar büyük bir güce sahip olduklarını bilmiyorlar.

İşçi köylü: Nepal'den sürekli katliam, işkence ve kayıp haberleri duyuyoruz. Özellikle de Parti üyelerine ve faaliyetçilerine karşı. Bunlar hala sürüyor mu ve sempatanlara yönelik aynı uygulamalar var mı?

Evet, Nepal'de durum tam bahsettiğiniz gibi. Bu sistem çok vahşi. İnsanları öldürüyor, işkence yapıyor, kadınlara tecavüz ediyor. Sempatanların evlerini yakıyorlar. Yani yapabilecekleri tüm baskı yöntemlerini kullanmaya çalışıyorlar, ABD emperyalizmi bu mücadeleyi bastırmak için her çeşit silahını kullanıyor. Tıpkı Vietnam'da yapmak istediği gibi, tıpkı Peru'da yapmaya çalıştığı gibi aynı yöntemleri yeniden deniyor. Emperyalizm tüm bunları gerici sistemin yardımıyla yapıyor. Güçsüz bölgelerdeki baskıya rağmen birçok bölgede Partinin üzerinde bir kontrol gerçekleştiremiyorlar.

İşçi köylü: Bu baskılar karşısında

kitle örgütlerinin ve halkın tepkisi nasıl? Geri mi çekiliyorlar, yani baskılar etkili oluyor mu?

Hayır, en azından çoğunlukla istedikleri gibi etkili olamıyorlar. Bizim halkımız gerici ordudan nefret ediyor, eski hükümetten nefret ediyor. Hatta bu baskılardan sonra, öncekinden çok mücadeleye destek veriyorlar. Ordu ne zaman saldırırsa, ezilen kitleler geliyorlar ve Halk Kurtuluş Ordusuna katılmak istiyorlar. Bizim halkımız çok cesur bir halk, kayıplar verseler de bu böyle.

“GERİCİLERLE GÖRÜŞMELER DEVİRİME HİZMET ETMEK ZORUNDADIR”

İşçi köylü: Barış görüşmeleri hakkında bilgi verebilir misiniz, son gelişmeler hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

Öncelikle söylemek isterim ki, barış görüşmeleri Marksist-Leninist-Maoist politikaların karşısında değildir, örneğin 2. Dünya Savaşında Stalin Almanya ile bir anlaşma yaptı, Mao da Çan Kay Şek ile. Yani devrimciler gericilerle görüşme yapabilirler, fakat bu görüşmeler mutlak suretle iktidara yakın olduğunuz süreçte ve devrime hizmet etmek zorundadır. Barış görüşmeleri stratejik değil, taktiksel bir olgudur bizim için. Bunu anlamak çok önemli. Nepal'de karar, politik ve askeri olarak devlete aitti. Barış görüşmeleri Nepal halkının talebi doğrultusunda yapıldı. Nepal'deki Halk Savaşı'na uluslararası bir destek olmasaydı, görüşmelerin kötü sonuçlandığını söyleyebilirdik. Bizler uluslararası bir destek olmaksızın devrimin gerçekten bir başarı olarak kabul edilemeyeceğine inanıyoruz. Bunun yanında şunu da biliyoruz ki, Partinin ana dinamikleri ve kitleler bu ülkededir.

ABD emperyalizminin etkisiyle devlet, bizden kendi kurallarına uymamızı istemeye çalıştı. Fakat Nepal Komünist Partisi (Maoist) bu tür bir politikayı kesinlikle kabul etmedi. Birinci görüşmelerden sonra Maoistleri teslim olmaya zorlayabileceklerini düşündüler,

hiçbir seferinde bunu yapamadılar. Ancak bu kez Halk Kurtuluş Ordusu adı altında kitle katliamlarına giriştiler. Fakat bu politikaları da tutmadı. Tabi ki bu çok ağır bedellere mal oldu, çok zor bir süreçti. Fakat bizler ülke halkımızın desteğini kazandık, şimdiye kadar hiç ortaya çıkmayanlar bize geldi ve duygularını ve Nepal Komünist Partisi (Maoist)'i desteklediklerini açıkladılar. Aydınlar, yazarlar ve şairler barış görüşmeleri konusunda çalışıyorlardı.

Fakat gerçekte esas nokta barış görüşmeleri değil. Barış görüşmeleri başarılı olmasa da birçok zaferler elde ettik ve halk hala mücadelemizi, Halk Savaşını destekliyor. Ancak bir kez daha söylemek istiyorum ki, barış görüşmeleri bizim iktidara yakın olduğumuz bir süreçte gerçekleştirildi.

DEVİRİM MESAJIMIZIN ENTERNASYONAL ALANDA YAYILMASI ÖNEMLİ

İşçi köylü: 11 Eylül 2001 sonrası, emperyalizm özellikle de ABD emperyalizmi tüm dünya halklarına karşı bir saldırı başlattı. Bu noktada anti-emperyalist mücadele konusunda ve emperyalizmin özellikle sömürge, yarı-sömürge ülkelerdeki saldırıları üzerine ne söylemek istersiniz?

Emperyalizmi kovmaksızın hiçbir devrimin başarılı olamayacağını düşünüyorum. 11 Eylül sonrası Amerika, sözde terörizme karşı savaş bahanesiyle tüm dünya halkları üzerindeki kontrolü eline almaya çalışmaktadır. Amerika, Nepal'deki durumdan kaynaklı çok öfkeli. Çünkü ideolojik olarak NKP(M) ona karşı duruyor, bu yüzden Halk Savaşı'nın ilerlemesinden kaygı duyuyorlar. Colin Powell Nepal'e geldi ve bu ülkedeki mücadeleyi terörist olarak ilan etti. İngiltere ve diğer emperyalist ülkeler de, ülkemize gelerek kendi politikalarını uygulamaya çalıştılar. Fakat hepsinin tek hedefi vardı; Nepal devrimini bastırmak. Anti-emperyalist mücadele ile ilgili olarak, şu anda tüm dünyada büyük bir hareket var ve emperyalizmin

bir çözümü yok.

Fakat temel sorun, doğru politika ve doğru ideolojinin yoludur. Emperyalizmin saldırılarını yoğunlaştırdığı ve ülkeleri işgal ettiği bir süreçten geçiyoruz. Bu sorunda Hindistan Mumbai'de gerçekleştirilen Mumbai Direnişi 2004, anti emperyalist mücadele konusunda gerçekten çok iyi bir örgütlenme yaptı. Birçok insan buraya çok önemli olduğuna inandıkları, kendi ülkelerindeki anti-emperyalist mücadele deneyimlerini aktarmak için geldiler. Fakat ben daha fazla politik analizlerin yer alması gerektiğini düşünüyorum, özellikle de temel görevler ve ekonomi ile ilgili konularda. Bizler düşmanımızı analiz edebilmeli ve aynı zamanda onu tecrit edebilmeliyiz. Gerçek düşmanımızın kim olduğunu tanımak zorundayız

İşçi köylü: Sizler Nepal'de, dünyanın çatısına kızıl bayrak dikeyorsunuz. Diğer ülkelerin, özellikle de Halk Savaşı yürüten ülkelerin halklarına bir mesajınız var mı? Aynı zamanda bizim ülkemizin halkına ne söylemek istersiniz?

Devrimin uluslararası bir döneme girdiğini söylemek isterim. Yani halkların, işçi ve köylülerin uluslararası desteği olmaksızın hiçbir devrim kendisini var edemeyecektir. Bu yüzden devrim mesajımızın dünya çapına taşınması çok önemlidir. Bizler aynı şekilde Nepal'deki devrimin dünya halkları tarafından desteklenmesini çok önemli buluyoruz.

Ben her zaman Türkiye ile ilgili bir şeyler okumaya ve oradaki büyük mücadeleyi takip etmeye çalışıyorum. Onlar kahramanca bir mücadele veriyorlar ve böyle bir tarihe sahipler. Biz ülkemizde ABD emperyalizminin deniz aşırı üsleri olduğunu ve Türkiye halkının buna karşı direndiğini biliyoruz. Türkiye dünya proleter devriminde önemli bir rol oynuyor.

İşçi köylü: Bizimle söyleşi yaptığınız için teşekkür etmek istiyoruz ve mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Ben de örgütüm adına sizlere başarılar diliyorum.

Nepal'de devrim yürüyüşü HALKLARA UMUT VERİYOR

**KİTLE ÖRGÜTLERİ
ÜZERİNDEKİ BASKILAR**
İşçi köylü: Bize öncelikle kendinizi ve örgütünüzü tanıtır mısınız?

Adım Laxman Pant. Ben Hindistan'da Nepal Halkının Haklarını Koruma Komitesi adlı örgüt için çalışıyorum. Bizler Hindistan'da yaşayan Nepal halkının refahı ve insan hakları için çalışıyoruz. Biz, aynı zamanda Nepal'deki devrimi destekliyoruz, Nepal'deki demokratik hareketi ve Nepal Komünist Partisi (Maoist) tarafından liderlik edilen devrimi destekliyoruz.

İşçi köylü: Demokratik Kitle Örgütünüzün Nepal'deki Halk Savaşını nasıl desteklediğini öğrenebilir miyiz ve nasıl bir çalışma yürütüyorsunuz? Sizin dışındaki Demokratik Kitle Örgütlerinin Halk Savaşı karşısındaki tutumu nasıl?

Öncelikle Nepal'de kitle örgütlerinin tamamıyla yasaklanmış olduğunu söylemek gerekiyor. Bunlar açık olarak çalışmıyorlar, bu çok zor. Fakat kırsal kesimde, Maoistlerin elinde tuttuğu illerde paralel bir hükümet bulunuyor. Nepal'in kırsal kesiminin tümünde kitle örgütleri açıktan çalışıyor, şehirlerde ise yeraltında çalışmak zorundalar. Kırsal kesimde tüm kitle örgütleri, partiler ve Halk Kurtuluş Ordusu açık olarak çalışıyor.

İşçi köylü: Yani kırsal kesimde kurulan bölge ve üslerde açıktan çalışabiliyorsunuz. Peki bu örgütlerin karşılaştıkları baskılardan bahsedebilir misiniz?

Evet, şehirlerde, polis devletinin yönetimi mevcut, dolayısıyla gizli olarak çalışmak zorunda kalabilirler. Son süreçte, Parti tarafından biçimlendirilen özerk hükümetler olduğunu duymuş olabilirsiniz, yarım düzine özerk hükümet mevcut. Kendi halkları için, etnik azınlıklar için özerk hükümetler kurul-

makta. Son olarak Magharat, Nepal'deki en hakim etnik halk, cephe içinde savaşıyorlar, Nepal'in batı bölgesinde etnik halkın hükümeti vardı, buna yaklaşık 100 bin kişi katıldı. Bu Nepal'de çok büyük bir şeydi, halkı derinden etkiledi. Aynı zamanda Hindistan hakkında da konuşmak lazım, biliyorsunuz devrim hareketi uluslararası bir aşamaya girdi. Rolpha'da bir önceki gün bir çatışma yaşandı ve bunun zaferi Kathmandu ve diğer bölgelere ulaştı, hatta Yeni Delhi'ye, Washington'a ve Ankara'ya ulaştı; bu çatışma yönetici sınıflar tarafından tartışılıyor. Bu savaş aynı zamanda uluslararası kamuoyunda ve onların hareketleri nezdinde enternasyonal destek kazandı. Bu dalga, desteklerini ilan eden birçok ülkedeki mücadeleyi de büyütüyor. Bizler Hindistan'da Hintli kitlelerle bu ülkedeki Nepalli kitleleri birleştirmeye çalışıyoruz. Çünkü Nepal için Hindistan halkının rolü çok önemlidir. Çünkü birçok Nepalli insan Hindistan'da yaşıyor ve bu yüzden burada bir destek inşa etmeye çalışıyoruz.

İşçi köylü: Diğer kitle örgütleri devrimi destekliyorlar mı, yoksa gerici örgütler mi?

Aslında tabii ki, ideolojik-politik farklılıklar mevcut, fakat somut bir birlik noktası da var. İkincisi bir Monarşi var ve Nepal'de hiç kimse monarşiyi sevmiyor. Bazı dini güçler dahi monarşik sisteme karşılar. Fakat onlar ideolojik ve politik çizgilerinden kaynaklı açıktan ortaya çıkmıyorlar, Monarşiyi açıkça kınama cesaretine sahip değiller. Ancak bizler halkın gücünün gelişeceğine ve bize katılacağına ve baş kaldıraacağına güveniyoruz.

Nepal'de bizim faaliyetlerimiz ve demokratik kitle örgütlerinin çoğunluğu devlet tarafından yasaklanmaktadır. Ancak bunlar çalışmalarını yürütüyorlar. Örneğin, kadınların kitle örgütü var gü-

Ülkemizde yoğunlukla tartıştığımız, gündeme getirdiğimiz; devrimde kitlelerin önemi ve rolü üzerine Ocak 2004'te Hindistan'da gerçekleştirilen Mumbai Direnişi 2004'te görüştüğümüz Nepal Halkının Haklarını Koruma Komitesi'nden Laxman Pant ile yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz. Sıkça vurguladığımız bu konunun Nepal özgülünde nasıl somutlandığını görmek, ülkemiz Maoistleri açısından da faydalı olacaktır düşüncesiyle...

ney bölgesinde. Bu kadınlar hükümette temsil ediliyorlar ve kadınlarla ilgili sorunları takip ediyor ve çözmeye çalışıyorlar. Yine bildiğiniz gibi Kast sistemi içindeki "dokunulmazlar" bu sistemin en ezilen tabakası olan Dalitlerdir. Bu, ABD'deki, Avrupa ve Afrika'daki ırkçılık gibi bir problemdir. Fakat Hindistan ve Nepal'de bu Kast sistemi olarak adlandırılmaktadır. Bir başka örnek, başka bir kasttan bir kadın diğer bir kasttan erkeğe dokunamaz. Toplumun bu gerici anlayışına karşı mücadele eden örgütlere kast örgütleri denilmektedir.

Etnik halkların bir hükümeti var, toplumun her tabakasından diğer kast insanları bu bölgelerde kendi işlerini yürütüyorlar.

İşçi köylü: Bildiğimiz kadarıyla, Newakala gibi ulusların da kitle örgütleri var. Bunlardan Halk Savaşını destekleyen etnik veya ulusal gruplar var mı?

Evet, devrimi destekleyen bir düzineden fazla etnik grup ve örgüt var. Nepal küçük bir ülke gibi görünebilir, fakat birçok farklı kültür, dil ve gruba bölünmüştür. Bunlardan biri de Newakala, diğer bir tanesi de Madise topluluğu. Onlar da Nepal bölgesinde savaşıyorlar. Nagar Kurtuluş Örgütüne sahip olan Nagar ulusu var. Onların mücadelesi genellikle özerklik için. Örneğin Newa-

kalalar belli eyaletlerde yaşıyorlar ve bir çoğu Everest Dağının yakınlarındaki bölgelerde, diğer bölümleri Himalayalarda yaşıyorlar. Bunların çoğu Halk Savaşını desteklemekle kalmıyorlar, aynı zamanda Partiyeye katılıyorlar.

"KİTLELERİ KAZANMAK İÇİN DOĞRU ÇİZGİ ŞART"

İşçi köylü: Halk Savaşı ve devrim konusunda kitlelerin ve kitle örgütlerinin önemli bir rolü var. Sizin bu konu üzerindeki politikanız nedir, kitleleri nasıl örgütleyorsunuz?

Bizim örneğin kast sorunu ile ilgili kitle örgütlerimiz var. Yine aydınlar, öğrenciler ve işçi sınıfı örgütlerimiz var. Tüm bu kitle örgütleri sayesinde tüm katmanlardan halk kitleleri Partiyeye yakınlaşabilmektedir. Söylediğiniz gibi kitle örgütlerinin rolü çok önemlidir ve bunun için de doğru bir çizgiye ihtiyacınız var. Bu uzun bir yol fakat buna ihtiyacımız var.

İşçi köylü: Demokratik Kitle Örgütü alanındaki çalışmalarınız hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?

Bu öncelikle politik ve ideolojik çizgi sorunudur. Devrimin sorunudur. Bizim çizgimiz Marksist-Leninist-Maoist çizgidir ve bu doğru olan çizgidir. Ve bizler yüreğimiz, ruhumuz ve bilincimizle bunun doğru olduğunu biliyoruz.

